Έτος ΙΔ'

Τεύχος 318ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 721

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ ἐγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου 724

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ συμμορία μὲ τὰ 25 πιστόλια, Ὑπὸ τοῦ κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 727

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ταμιακοὶ ὑπάλληλοι ἐξαφανίζονται μὲ ἑκατομμύρια δραχμὲς τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 731

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ληστεία σὲ Τράπεζα τῆς Λίντς, ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik» 735

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους, ὑπὸ τοῦ κ. Πέλου Κουτούπη 739

ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Νέες μηχανοκίνητες μονάδες στὴ διάθεση τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 741

ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΣ

Πέτρος Κλουδᾶς, ὁ θαλασσοπόρος Ἀστυφύλακας, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπύρου Πηλοῦ 746

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 759

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 761

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Α. Π.

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας μηνὸς Ἰουλίου 1966 763

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 764

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ — ΠΕΝΘΗ 767

Σημείωσις: Ἡ συνέχεια τῆς μελέτης «Σταυροφορία γιὰ τὸ παιδί» ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἑπόμενον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522 - 512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΔ΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1966 | ΤΕΥΧΟΣ 318

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

Τοῦ γυιοῦ σου κόρη, μάνα καὶ Παρθένα
πλέον ταπεινὴ καὶ πλέον ὑψωμένη
ἀπὸ ὅλα τὰ λοιπὰ δημιουργημένα,
Σύ, εἶσαι γιὰ μᾶς ἀγάπης μεσημέρι
ἐδῶ ψηλὰ καὶ οὐδέποτε ἔχεις πάψει
εἰς τῶν θνητῶν ἀνάμεσα τὸ ἀσκέρι
ἡ ζωντανὴ νὰ εἶσαι ἐλπίδας βρύση...

Δάντης

ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΜΑΤΑ. Ἡ Θεοτόκος, περνώντας πρίν, ὅπως κάθε μέρα, ἀπὸ τοὺς δρόμους τῆς Ἱερουσαλήμ, προχωρεῖ καὶ φθάνει στοὺς πρόποδες τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν. Ἀνεβαίνει λίγο, κρύβεται πίσω ἀπὸ μερικὰ δέντρα, γονατίζει καὶ ἀρχίζει τὴν προσευχή. Ξαφνικά, ἕνας Ἄγγελος, κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸν οὐρανό, τὴν εἰδοποιεῖ πὼς σὲ τρεῖς μέρες θὰ φύγῃ γιὰ τὸ μεγάλο, καὶ χωρὶς ἐπιστροφή, ταξίδι τῆς ζωῆς Της.

Χαρούμενη, πιότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ἡ Παναγία γυρίζει στὸ σπίτι Της. Νοιώθει στὴν ψυχή Της μιὰ ἀπροσμέτρητη ἀγαλλίαση. Ἡ εἴδηση τοῦ Ἀγγέλου τὴν κάνει νὰ φτερουγίζῃ ἀπὸ χαρά. Τακτοποιεῖ τὸ νοικοκυριό Της, ἀνάβει τὰ φῶτα, φοράει τὰ γιορτινά Της καὶ προσκαλεῖ τὶς γύρω χριστιανὲς γιὰ νὰ τοὺς ἀναγγείλῃ τὴν μεγάλη εἴδηση. Περίλυπες ἐκεῖνες ἀκοῦνε, γιατὶ χάνουν ἀπὸ κοντά τους τὸν μεγαλύτερο θησαυρὸ τοῦ κόσμου. Τὴν μητέρα τους, τὴν ὁδηγό τους στὴν ἀρετή, τὴν παρηγορήτρια καὶ προστάτιδά τους. Ἡ Παναγία τὶς διαβεβαιώνει πὼς θὰναι πάντα κοντά τους, φθάνει μόνον νὰ τὴν ἐπικαλοῦνται στὶς προσευχές τους.

Περνώντας οἱ τρεῖς μέρες, ἔφθασαν στὴν Ἱερουσαλήμ, στὸ σπίτι τῆς Παναγίας οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης. Ἀπερίγραπτη ἡ συγκίνηση τῆς Θεοτόκου, καθὼς τοὺς ἐξηγεῖ τὰ διατρέξαντα. Ἀνατριχιάζουν ὅλοι διαπιστώνοντας γιατὶ ὁ Θεὸς τοὺς ὁδήγησε θαυματουργικά, καθισμένους πάνω στὰ σύννεφα, στὴν Ἱερουσαλήμ. Ἡ Μητέρα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἑτοιμάζει τὸ κρεβάτι της. Πρὶν ξαπλώσῃ, γονατίζει καὶ προσεύχεται μυστικά. Πέφτοντας στὸ κρεβάτι σταυρώνει τὰ χέρια καὶ κλείνει τὰ μάτια Της...

Ἀνοίγουν τὰ οὐράνια. Ὁ Χριστὸς μὲ στρατιὲς Ἀγγέλων ἔρχεται καὶ παίρνει ὁ Ἴδιος στὰ χέρια Του τὴν Παναγία ψυχή Της. Οἱ Ἀπόστολοι θυμιατίζουν, ἀνάβουν λαμπάδες καὶ μαζὶ μὲ τοὺς Ἀγγέλους ψέλνουν νεκρώσιμα ἄσματα. Τελειώνοντας, παίρνουν τὸ κρεβάτι μὲ τὸ Ἅγιο Σῶμα καὶ βγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι. Μερικοὶ Ἰουδαῖοι προσπαθοῦν νὰ ρίξουν κάτω τὸ Σῶμα. Φθάνουν κοντὰ καὶ ἀμέσως τυ-

φλώγονται. Ἕνας ποὺ πρόφθασε καὶ ἄγγιξε τὸ κρεβάτι, δέχθηκε μιὰ σπαθιὰ ἀπὸ τὸν Ἄγγελο Κυρίου, ποὺ τοῦ κόβει ὁλότελα καὶ τὰ δυὸ χέρια. Τὸ θαῦμα γίνεται ἀφορμὴ νὰ μετανοήσουν οἱ ὑπόλοιποι, νὰ πιστεύσουν καὶ νὰ γίνουν χριστιανοί. Προχωρώντας οἱ Ἀπόστολοι φθάνουν στὸν κῆπο τῆς Γεσθημανῆ, ὅπου βρισκόταν ἕτοιμος ὁ τάφος τῆς Θεοτόκου. Σκύβουν καὶ φιλοῦν εὐλαβικά, γιὰ τελευταία φορά, μὲ δάκρυα στὰ μάτια, τὸ χέρι Της καὶ μετὰ τὴν ἐνταφιάζουν.

Θωμᾶς ὁ Ἀπόστολος ποὺ ἔλειπε, φθάνει ὕστερα ἀπὸ τρεῖς μέρες. Ἀφάνταστα λυπημένος ποὺ δὲν εἶδε τὴν Παναγία, ζητάει νὰ ἀνοίξουν τὸν τάφο Της γιὰ νὰ προσκυνήσῃ. Καὶ πράγματι ὁ τάφος ἀνοίγεται, ἀλλὰ ἡ Θεοτόκος λείπει. Μόνον ἕνα σεντόνι, μὲ τὸ ὁποῖο τὴν εἶχαν σκεπάσει, βρίσκεται μέσα. Τί τάχα εἶχε γίνει; Ξάφνου, ἀνάλαφρη πνοὴ ἀνέμου ἀκούγεται πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τους. Κυττάζουν ψηλὰ καὶ διακρίνουν τὴν Παναγία νὰ ἀφαιρῇ τὴν Ἁγία Ζώνη της καὶ νὰ τὴν δίνῃ στὸν Θωμᾶ. Αὐτὴ ἡ Ἁγία Ζώνη βρίσκεται ὡς τὰ σήμερα στὸ Ἅγιον Ὄρος, στὴ Μονὴ Βατοπεδίου καὶ εἶναι θαυματουργή.

* * *

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 15. Ὁλόκληρος ὁ χριστιανικὸς κόσμος γιορτάζει εὐλαβικὰ τὴν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου. Ὑψώνει παρακλητικὰ τὰ χέρια καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συμπαράστασή Της. Γνωρίζει ὅτι εἶναι ἡ μόνη μεσίτρια στὸ Θεό.

Φτωχὴ ἦταν ἡ Παναγία. Δούλευε καὶ προσευχόταν. Παράδεισος ἀρετῆς ἡ ψυχή Της. Γι᾽ αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς τὴν ἐπέλεξε γιὰ τὴν μεγάλη ἀποστολή Της, τὴν γέννηση τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὴν εἶπαν Εὐαγγελίστρια, γιατὶ ἔφερε τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς γεννήσεως τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Βασίλισσα τῶν Οὐρανῶν, τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ. Μεγαλόχαρη, Ἐλεούσα, Γλυκοφιλούσα καὶ τόσα ἄλλα ὀνόματα τῆς ἔδωσεν ὁ λαός.

Χαρᾶς δοχεῖον τὴν ὀνόμασαν οἱ ποιητὲς καὶ Ἁγίασμα καὶ Ρόδον τὸ ἀμάραντον, καὶ Θυμίαμα εὔοσμον, καὶ Δῶρον πολύτιμον, καὶ Ἀστέρα ποὺ δείχνει τὸν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης, καὶ Ἄσμα τῶν Ἀγγέλων.

* * *

ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ, χρωστάει πολλὰ στὴν Παναγία. Οἱ πιὸ δοξασμένες σελίδες τῆς Ἱστορίας μας, εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένες μὲ τὸ πανάχραντο ὄνομα τῆς Θεοτόκου, τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ. Πάντοτε, σὲ κάθε κρίσιμη καὶ τραγικὴ καμπὴ τῆς ἱστορίας μας, σὲ κάθε κίνδυνο, οἱ Ἕλληνες κατέφευγαν στὴν Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, γιὰ νὰ ἀντλήσουν δύναμη καὶ ἡρωϊσμὸ ἀκατανίκητο. Καὶ ἡ Μεγάλη Μητέρα, ποτὲ δὲν ἀρνήθηκε τὴν συμπαράστασή Της. Βρέθηκε πάντοτε στὸ πλευρό τους, ὑπέρμαχος, ἀληθινά, Στρατηγός, Μητέρα στοργική.

Ὅταν τὸ 622 ὁ δοξασμένος αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου Ἡράκλειτος ὁρμοῦσε κατὰ τῶν ἀπίστων Περσῶν, πῆγε, προηγουμένως, καὶ γονάτισε μπροστὰ στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας στὴν Ἁγία Σοφία, φορώντας μαῦρα πέδιλα, καὶ ζήτησε τὴν βοήθειά Της. «Στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Θεομήτορος ἀφήνω τὴν Πόλη», εἶπε συγκινημένος στὸν Πατριάρχη Σέργιο. Καὶ ἡ Παναγία ἔγινεν ἀπὸ τότε ὁ ἀκοίμητος φρουρὸς καὶ προστάτης τῆς δοξασμένης Πόλης. Οἱ Ἄβαροι, γνωρίζοντας τὴν ἀπουσία τοῦ Ἡρακλείου, πολιόρκησαν τὴν Πόλη, χωρὶς νὰ ξέρουν ὅτι πάνω στὰ τείχη της ἔστεκεν ἀόρατη ἡ μεγάλη Στρατηγός. Ἡ δύναμή Της τοὺς ἔδιωξε ντροπιασμένους, μὲ πολλὲς ζημιές.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀποφράδα ἡμέρα τῆς ἁλώσεως, τὴν 29 Μαΐου 1453, μέχρι τὴν χαρούμενη ἡμέρα τῆς 25 Μαρτίου 1821, ἡ Παναγία ἀπάλυνε τὸν πόνο τοῦ σκλαβωμένου Ἕλληνα, παρηγοροῦσε τὴν πονεμένη ψυχή του καὶ τῆς χάριζε τὴν ἀνυπέρβλητη δύναμη νὰ σπάσῃ τὶς βαρειὲς ἁλυσίδες τῆς τυραννίας.

1940, 15 Αὐγούστου. Στὸ ὄμορφο νησὶ τῆς Τήνου, λαὸς πολὺς τιμάει τὴν

Κοίμηση τῆς Θεοτόκου. Στὰ καταγάλανα νερὰ τοῦ Αἰγαίου, ἔξω ἀπὸ τὴν Τῆνο, βρίσκεται ἀγκυροβολημένο τὸ πολεμικό μας «Ἔλλη». Στολισμένο κι' αὐτὸ γιορτινὰ συμμετέχει στὸν πανηγυρισμὸ τῆς ἡμέρας. Ἡ ἄψυχη καὶ ἔμψυχη φύση γιορτάζει σεμνὰ καὶ ἐπιβλητικὰ τὴν Κοίμηση τῆς Παναγίας. Κι' ἐνῶ οἱ δεήσεις τῶν πιστῶν χριστιανῶν ἀνεβαίνουν στὰ οὐράνια, ξάφνου μιὰ βροντὴ ἀκούγεται. Μιὰ τορπίλλη ποὺ ρίχθηκε ἀπὸ ξένο ὑποβρύχιο, πλήττει καίρια τὴν «Ἔλλη». Πουλὶ πληγωμένο ἡ «Ἔλλη» γέρνει στὴ μιὰ πλευρά της καὶ σιγὰ - σιγὰ βυθίζεται.

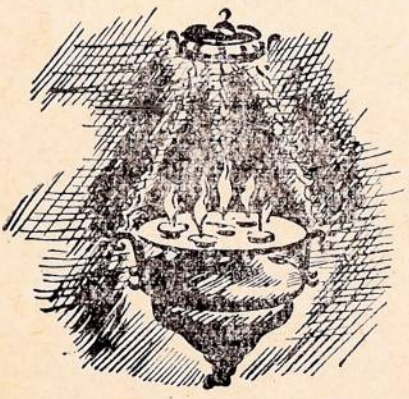
Ἡ Μεγάλη Προστάτιδα τῶν Ἑλλήνων τιμώρησε, ὅπως ἄξιζε, ἀργότερα στὸν Ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο, τὸ πρωτάκουστο ἔγκλημα τοῦ τορπιλλισμοῦ τῆς «Ἔλλης». Στὶς κακοτράχαλες βουνοκορφὲς τῆς Πίνδου, στὰ λαγκάδια καὶ τὶς ρεματιὲς τῆς Κλεισούρας καὶ τοῦ Τεπελενιοῦ, ἐκεῖ ποὺ τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα κατήγαγαν περιφανεῖς νίκες, ἡ Παναγία, μὲ τὴν ἀόρατη παρουσία Της, ἔδινε φτερὰ στοὺς Ἕλληνες στρατιῶτες. «Ἡ Παναγία εἶναι μαζί μας» βροντοφωνοῦσαν τὰ φαντάρακια μας καὶ ρίχνονταν ἀσυγκράτητα στὴν φωτιὰ τοῦ πολέμου, κτυπώντας ἀλύπητα τὸν ὕπουλο ἐπιδρομέα.

Τὸ ἴδιο ἔγινεν, ὕστερα ἀπὸ χρόνια, στὸν Γράμμο καὶ τὸ Βίτσι. Μὲ τὴν ἐπίκληση τῆς Παναγίας οἱ στρατιῶτες μας συνέτριψαν κατὰ κράτος στὶς φωλιές τους τὰ ἁρπαχτικὰ ὄρνεα καὶ χάρισαν στὴν Ἑλλάδα τὴν λευτεριὰ καὶ τὸ δικαίωμα σὲ μᾶς τοὺς ἐπιγενομένους νὰ κάνουμε λεύτερα τὸν σταυρό μας, καὶ νὰ προσευχόμαστε ζητώντας καὶ τώρα, ὅπως πάντα, τὴν προστασία τῆς Θεοτόκου.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ. Ταπεινοὶ καὶ ἐφέτος προσκυνητὲς στὴν σεπτὴ γιορτὴ τῆς Κοιμήσεώς Σου, θὰ σκιρτήσουν οἱ καρδιές μας ἀπὸ ἱερὴ συγκίνηση στὸ ἀντίκρυσμα τῆς ἄχραντης Εἰκόνας Σου. Γιατὶ εἶσαι Σὺ τὸ καταφύγιο τῶν πονεμένων. Αἰῶνες τώρα καταφεύγουμε σὲ Σένα, οἱ ἀπελπισμένοι, οἱ ἀδικημένοι καὶ ζητᾶμε τὴν βοήθειά Σου. Ποτὲ δὲν μᾶς τὴν ἀρνήθηκες.

Μεῖνε καὶ τώρα κοντά μας καὶ φώτισε τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς νὰ σταματήσουν τὶς δολοπλοκίες καὶ νὰ λάμψη τὸ φῶς τῆς Εἰρήνης. Σὺ ποὺ εἶσαι τὸ λιμάνι τοῦ κάθε θαλασσοδαρμένου καὶ τὸ ἀραξοβόλι κάθε ναυαγοῦ, φώτιζε τὶς σκέψεις μας καὶ δίνε μας δύναμη νὰ προχωρήσουμε στὸν τραχὺ τῆς ζωῆς ἀγώνα.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

Α'. Ὁ ἀνήλικος

Μεθοδικῶς οἱ ἐπιστήμονες ἐρευνηταὶ μετεχειρίζοντο ἄλλοτε ἐν τῇ ἐξετάσει τῆς ἀνηλικότητος τρόπους προσιδιάζοντας πρὸς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, ἀργότερον δὲ τρόπους προσιδιάζοντας πρὸς τὰς φυσικὰς τοιαύτας. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὁ ἀνήλικος ἐξητάζετο μονομερῶς, ἤτοι κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς μονὰς ἐν τῇ φύσει, ἀργότερον δὲ ὡς στοιχεῖον πολιτισμοῦ. Ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη ἀποφεύγει τοιαύτας μονομερεῖς παρατηρήσεις ἐξετάζουσα ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως καὶ διὰ πολλαπλῶν καὶ παντοίων μεθόδων τὴν ὅλην ἐνιαίαν ψυχοφυσικὴν προσωπικότητα τοῦ ἀνηλίκου.

Ἐρωτᾶται ὅμως ποῖος εἶναι ὁ ἀνήλικος;

Ὁ ἀνθρώπινος ψυχοφυσικὸς ὀργανισμὸς δύναται ἀληθῶς νὰ εἶναι ἀτελὴς εἴτε ἐξ ἀνωμαλίας (π.χ. ἐπὶ παραφρυσύνης), εἴτε ἐκ μὴ ὡριμότητος (ἀνηλικότης). Ἀνήλικος λοιπόν, οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τὴν φυσικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως, εἶναι ὁ ἐκ λόγων μὴ ὡριμότητος ἀτελὴς ψυχοφυσικῶς ἄνθρωπος. Ὁ ὅρος ἀνήλικος, ὑπὸ τὴν νομικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως, δὲν συμπίπτει μετὰ τῆς φυσικῆς ταύτης πραγματικότητος, τοῦ δικαίου ὁρίζοντος αὐθαίρετα ὅρια ἡλικίας διὰ τὴν τοιαύτην διάκρισιν. Τὰ διάφορα μάλιστα τμήματα τοῦ δικαίου ὁρίζουσιν ἕκαστον ἴδια ὅρια μεταξὺ ἀνηλικότητος καὶ ἐνηλικότητος, τοῦθ' ὅπερ ὅμως ἐξηγεῖται ἐκ τῶν διαφόρων σκοπῶν, οὓς ἕκαστον τμῆμα ἐπιδιώκει.

I. Καὶ ἐν πρώτοις θὰ ἔπρεπε νὰ γνωρίσωμεν λεπτομερέστερόν πως τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ ἐνηλίκων καὶ ἀνηλίκων διαφοράν.

1. Ἀληθῶς οἱ ἀνήλικοι διαφέρουσι τῶν ἐνηλίκων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἢ ἀντικειμενικῶς, τουτέστιν, ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ ἀπόψεως ψυχοφυσικῆς ὑποστάσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ ἀπόψεως τοῦ οἰκείου αὐτοῖς περιβάλλοντος.

Ἐν γένει ὁ ἀνήλικος ἐθεωρεῖτο ἄλλωτε ὡς «χομούνκουλους», ἤτοι ἄνθρωπος ἐν σμικρῷ, διαπεπλασμένος ψυχοφυσικῶς ὡς καὶ ὁ ἐνήλικος. Ἀπὸ εἰκοσαετίας περίπου κατόπιν ἐρευνῶν ἐν τῇ Φυσιολογίᾳ καὶ Ψυχολογίᾳ θεωρεῖται ὡς ψυχοφυσικὴ ὕπαρξις ἰδίου ρυθμοῦ. Τοιουτοτρόπως ἡ ἐνηλικίωσις συνίσταται ἐν τῇ πραγματοποιήσει οὐ μόνον ποσοτικῶν, ἀλλὰ καὶ ποιοτικῶν ἀλλοιώσεων ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ προσωπικότητι.

Εἰδικώτερον παρατηροῦμεν ἀπὸ τῆς ὑποκειμενικῆς ἀπόψεως ὅτι ὑπάρχουσιν ἀφ' ἑνὸς σωματικαὶ καὶ ἀφ' ἑτέρου ψυχικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ ἐνηλίκων καὶ ἀνηλίκων.

Σωματικῶς οἱ ἀνήλικοι διακρίνονται ἐν πρώτοις κατὰ μέγεθος καὶ ἀναλογίαν μελῶν. Ὁ Μανουβριὲ δὲ εἶπεν ἐν προκειμένῳ χαρακτηριστικῶς ὅτι «ἂν ἡ αὔξησις τοῦ σώματος τοῦ ἐμβρύου ἢ καὶ τοῦ νεογνοῦ συνίστατο εἰς κανονικὴν βαθμιαίαν μεγέθυνσιν τῶν διαστάσεων αὐτοῦ, ἀντὶ ἀνθρώπων θὰ παρήγοντο τέρατα». Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι ἡ σωματικὴ ἀνάπτυξις δὲν γίνεται ὁμοιομόρφως, ἀλλὰ ἀκανονίστως. Οἱ ἀνήλικοι διαφέρουσιν ἐπίσης τῶν ἐνηλίκων ὡς πρὸς τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου, τὴν ζωηρότητα τῶν κινήσεων, τὴν ἐλαστικότητα τῶν μυῶν, τὴν σύστασιν τῶν ὀργάνων, τὸ σωματικὸν βάρος, τὸ ἀνάστημα, τὰς φυσιολογικὰς λειτουργίας κ.τ.λ.

Ἐνῶ ἡ σωματικὴ διαστολὴ εἶναι μᾶλλον ἐμφανής, προσπίπτουσα ἐξωτερικῶς εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὁ καθορισμὸς τῆς ψυχικῆς διαφορᾶς ἀποβαίνει ρυσχερής. Ἡ γνῶσις τοῦ ψυχικοῦ βίου τῆς ἀνηλικότητος ἀποτελεῖ νέον, ἐν πολλοῖς ἀνεξερεύνητον τμῆμα τῆς Ψυχολογίας. Αἱ διάφοροι μάλιστα περίοδοι τῆς βαθμιαίας ἐνηλικιώσεως δὲν προσείλκυσαν ἐξ ἴσου τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιστήμης. Σχετικῶς περισσότερον ἔχει

ἐρευνηθῇ ἡ μικρὰ ἡλικία. Εἰδικώτερον ἐν ἀρχῇ βασιλεύει τὸ ἔνστικτον, μετάβασις δὲ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς περίσκεπτον βούλησιν γίνεται ἀργότερον καὶ βαθμιαίως, δεδομένου ὅτι ἡ περίσκεψις προϋποθέτει βαθμόν τινα πείρας. Ἀπαντῶμεν ἐπίσης τάσιν πρὸς μίμησιν, ἀσθένειαν ἀντιστάσεως, κατὰ τῶν παρορμώντων τὴν βούλησιν αἰτίων, ἀστάθειαν βουλήσεως, εὐχέρειαν ὑποβολῆς κ.τ.λ. Ἰδιορρυθμία ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ συναισθηματικῷ βίῳ τῶν ἀνηλίκων. Ἀξιοπαρατήρητοι εἶναι κυρίως ὁ ἐγωϊσμός, ὁ φόβος, ἡ ἔκπληξις, ἡ ζωηρότης καὶ ἡ ἀστάθεια τοῦ συναισθήματος, τέλος, τὸ εὐερέθιστον αὐτῶν. Ἐν ἀρχῇ προεξάρχουσι συναισθήματα δυσαρεσκείας ἢ εὐαρεσκείας κατ' αἴσθησιν, συνδεόμενα πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ σωματικοῦ ὀργανισμοῦ, μόνον δὲ ἀργότερον ἀναπτύσσονται πνευματικὰ συναισθήματα ἐν συνυφασμῷ πρὸς τὴν βαθμιαίως προαγομένην πνευματικὴν ζωήν. Ἡ πρᾶξις, ἡ σκέψις, τὸ συναίσθημα, ἡ βούλησις τοῦ ἀνηλίκου ἀπευθύνονται πρὸς τὰ γεγονότα τοῦ παρόντος, μόνον δὲ κατόπιν ἀποκτᾶται παρὰ τοῦ ἀνηλίκου ἡ ἱκανότης διεισδύσεως καὶ εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθὸν καὶ μέλλον. Αἱ πρῶται κρίσεις δὲν εἶναι γενικῆς φύσεως, ἀλλ' ἀποβλέπουσιν εἰς συγκεκριμένα γεγονότα. Ἐπίσης δέον νὰ σημειωθῇ ἡ πτωχεία τῆς πείρας, ἡ περιέργεια, τὸ ἐπιπόλαιον, ὁ περισπασμὸς τῆς σκέψεως, ἡ κυριαρχοῦσα θέσις τῆς φαντασίας μετὰ τῆς πρὸς προσωποποίησιν τάσεως.

Στενὸς δὲ σύνδεσμος ὑφίσταται μεταξὺ τῆς τοιαύτης σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως τοῦ ἀνηλίκου. Ἀπόρροιαν τοῦ τοιούτου ἀποτελεῖ ἐπὶ παραδείγματι ἡ παρατηρουμένη ψυχικὴ ἀλλοίωσις τοῦ ἐξελισσομένου ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ διὰ τῆς ἐπελεύσεως σχετικῆς ὡριμότητος τῶν γεννητικῶν ἀδένων, αἱ ἐπερχόμεναι ψυχικαὶ παραλλαγαὶ παρὰ τοῖς θήλεσι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμμήνου ροῆς, ἡ συνάφεια τῆς διαμορφώσεως τῶν ψυχικῶν δεξιοτήτων ἐκ τῆς ἐξελίξεως τοῦ διαμορφουμένου ἐγκεφάλου, τέλος δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ὕπαρξις ψυχικῶν διαφορῶν μεταξὺ ἀρρένων καὶ θηλέων. Κατὰ νεωτέρας μάλιστα ψυχολογικὰς ἀντιλήψεις αὐτὸς ὁ πανάρχαιος χωρισμὸς μεταξὺ σώματος καὶ ψυχῆς διευκολύνει μὲν τὴν κατανόησιν τῶν προβλημάτων, δὲν εἶναι ὅμως ἀληθής, τοὐναντίον ἡ ἀνθρωπίνη προσωπικότης ἀποτελεῖ ἀδιαχώριστον ἐνιαίαν πραγματικότητα.

Σχετικῶς εἶναι ἐνδιαφέρουσα καὶ ἡ ἄποψις τῆς ἰταλικῆς ἀνθρωπολογικῆς σχολῆς, ἥτις διαβλέπει τὴν ψυχικὴν τάσιν πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα, ἐκδηλουμένην ἐν σωματικαῖς παραλλαγαῖς.

Οἱ ἀνήλικοι διαφέρουσι τῶν ἐνηλίκων καὶ ἀπὸ ἀντικειμενικῆς ἀπόψεως. Οἰκογένεια, σχολεῖον, ἐργαστήριον ἀποτελοῦσι τὸν κύκλον τοῦ περιβάλλοντος τοῦ ἀνηλίκου, ἡ κοινωνία ἐν τῷ συνόλῳ της ἀποτελεῖ τὸν τῶν ἐνηλίκων. Τοῦτο δὲ δέον νὰ συνδυασθῇ καὶ μετὰ τῆς διαφόρου ἀποστολῆς τῆς νεότητος ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ὁ ἀνήλικος προπαρασκευάζεται, ἀντιπροσωπεύων τὸ μέλλον, ἐνῶ ὁ ἐνήλικος εἶναι ὁ κυρίως προωρισμένος διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἀντιπροσωπεύων τὸ παρόν. Ἐντεῦθεν ἀπορρέει ἡ ὑποχρέωσις τῶν ἐνηλίκων, ὅπως ἐνισχύωσι τοὺς ἀνηλίκους εἰς ὅσον ἔνεστι πληρεστέραν ἐκπλήρωσιν τῆς προπαρασκευῆς ταύτης. Ἐκδήλωσιν τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως ἀποτελεῖ ἡ σύγχρονος ἀναγνώρισις παρὰ τοῦ δικαίου δικαιώματος τοῦ ἀνηλίκου πρὸς ἀγωγήν, πρὸς διαπαιδαγώγησιν. Ἡ διεθνὴς Ἕνωσις Προστασίας τοῦ Παιδὸς ἐν Γενεύῃ ἐπιδιώκει διεθνῶς τοιαύτην ἀναγνώρισιν ὁ δὲ γερμανικὸς νόμος περὶ προστασίας τῆς νεότητος ὁρίζει ρητῶς ὅτι πᾶς γερμανόπαις ἔχει δικαίωμα πρὸς διαπαιδαγώγησιν ἔναντι τῆς Γερμανικῆς Πολιτείας.

Περαιτέρω παρατηροῦμεν ὅτι ἀληθῶς τὸ περιβάλλον ἀσκεῖ ἀλλοίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοὺς ἀνηλίκους ἢ ἐπὶ τοὺς ἐνηλίκους. Ἐξωτερικοὶ πειρασμοί, πολλάκις μηδαμινοί διὰ τὸν ἐνήλικον, ὠθοῦσι τὸν ἀνήλικον εἰς σοβαρώτατα παραπτώματα. Τὸ στιγμιαῖον περιβάλλον καθορίζει τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀνηλίκου, χωρὶς νὰ εἶναι οὗτος ἱκανὸς νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὰ διδάγματα τοῦ παρελθόντος ἢ τὰς ἐν τῷ μέλλοντι συνεπείας. Τέλος ὁ ἀνήλικος παρίσταται φύσει ἀνίσχυρος, ὅπως ἀντιπαλαίσῃ μόνος κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς πιέσεως. Ἀπόρροια τούτου εἶναι ἡ ὑποχρέωσις τῶν ἐνηλίκων πρὸς προστασίαν τῆς νεότητος, ὑποκειμένης ἄλλως εἰς κίνδυνον καταπτώσεως. Πρὸς τοῦτο

τὸ δίκαιον προσπαθεῖ ἀρνητικῶς μέν, ὅπως ἄρῃ πᾶσαν μειονεκτικότητα ἐν τῷ περιβάλλοντι τοῦ ἀνηλίκου, θετικῶς δέ, ὅπως δημιουργήσῃ περιβάλλον μᾶλλον ἐξυπηρετικὸν τῆς καλυτέρας ἀναπτύξεως τῆς νεότητος.

2. Γεννᾶται νῦν τὸ ἐρώτημα, ποία εἶναι ἡ θέσις τῶν διαφόρων δικαίων ἔναντι τῆς ἀνωτέρω διαστολῆς μεταξὺ ἐνηλίκων καὶ ἀνηλίκων; Τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἔχει πρακτικὴν σπουδαιότητα, διότι οὕτω θὰ καθορισθῇ ἀπὸ ἀπόψεως θετικοῦ δικαίου ὁ διαχωρισμὸς τοῦ Ἐγκληματολογικοῦ Δικαίου Ἀνηλίκων ἀπὸ τοῦ ἐν γένει Ποινικοῦ Δικαίου καὶ ἐπομένως ἡ ἐφαρμογὴ διαφόρων κανόνων οὐσιαστικοῦ καὶ δικονομικοῦ ποινικοῦ δικαίου, ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ τῶν ἐνηλίκων.

Ἡ ἐνηλικίωσις βεβαίως ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν ἐπέρχεται συγχρόνως παρὰ πᾶσιν. Ἐν τούτῳ ἐπιδροῦν μεταξὺ ἄλλων φυλετικοὶ λόγοι, ἡ διαφορὰ τοῦ φύλου, ἡ κοινωνικὴ τάξις, κληρονομικοὶ λόγοι, τὸ κλῖμα κ.τ.λ. Παρὰ ταῦτα τὰ διάφορα δίκαια καθορίζουσι σταθερὰ ὅρια μεταξὺ ἐνηλικότητος καὶ ἀνηλικότητος. Διεθνῶς ἐπικρατεῖ ἡ τάσις πρὸς καθορισμὸν τοῦ συμπεπληρωμένου 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας ὡς τοιούτου ὁρίου ποινικῆς ἐνηλικότητος. Οὕτω τοιοῦτον ὅριον καθορίζουν τὰ δίκαια τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας, Ἑλβετίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Ὁ Ἑλληνικὸς νόμος περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων ὁρίζει ὡς τοιοῦτον ὅριον τὸ συμπεπληρωμένον 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας, διότι αἱ νοτιώτεραι φυλαὶ ἐν Εὐρώπῃ ἀναπτύσσονται ἐνωρίτερον ἢ αἱ βορειότεραι τοιαῦται. Ἐξαιρετικῶς καὶ ὁ νόμος οὗτος ὁρίζει εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας ὡς ὅριον διαστολῆς μεταξὺ ἀνηλίκων καὶ ἐνηλίκων. Τοιουτοτρόπως ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων ἐν Ἑλλάδι ἀνήλικοι κάτω τῶν 18 ἐτῶν ἐπαιτοῦντες ἢ διάγοντες ἀλητικόν, πλάνητα ἢ ἀνήθικον βίον ἢ ζητοῦντες βιοπορισμὸν διὰ τυχηρῶν παιγνίων ἢ ἄλλων ἀναλόγων ἀσχολιῶν καὶ οἵτινες τοιουτοτρόπως κινδυνεύουσι νὰ ἐξολισθήσωσιν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα. Ὁμοίως ὑπάγονται εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον νεάνιδες κάτω τῶν 18 ἐτῶν ρέπουσαι εἰς τὴν πορνείαν, ὡς καὶ τέλος, ἀνήλικοι δεικνύοντες ἁπλῶς κακὴν διαγωγήν, ὁπότε ὅμως εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τὸ δικαστήριον ἀνηλίκων δύναται νὰ ἐπέμβῃ μόνον κατόπιν αἰτήσεως τῶν γονέων τοῦ ἀνηλίκου.

Ὑπάρχει πάντως ἰσχυρὰ τάσις ἐν τῷ Ποινικῷ Δικαίῳ, ὅπως τὰ ὅρια μεταξὺ ἐνηλικότητος καὶ ἀνηλικότητος ἀναβιβασθῶσιν εἰς ἀνωτέραν ἡλικίαν, καὶ δή, ὅπως συμπέσωσι μετὰ τῶν ὁρίων τῆς ἀστικῆς ἐνηλικότητος. Σχετικῶς θὰ ἔδει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ Ἀστικὰ Δίκαια τῶν περὶ ὧν ἐνταῦθα πρόκειται χωρῶν ὁρίζουσιν ὡς ὅριον ἐπελεύσεως τῆς ἀστικῆς ἐνηλικότητος τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἐξαιρέσει τῆς Ἑλβετίας, ἥτις ἐμμένει εἰς τὸ 20ὸν ἔτος. Ἡ τάσις δὲ πρὸς καθορισμὸν ἀνωτέρων ὁρίων διαφαίνεται κυρίως ἐν τῷ περὶ ἐκτελέσεως τμήματι τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τῶν διαφόρων χωρῶν, διαχωριζομένων, ἀπὸ τῶν ἐνηλίκων καταδίκων, τῶν ἀγόντων ἡλικίαν κατωτέραν τοῦ 21ου ἔτους ἀνηλίκων τοιούτων, ἰδία δὲ διὰ δημιουργίας, προκειμένου περὶ ἀνηλίκων τοιούτων, κεχωρισμένων φυλακῶν ἢ τουλάχιστον κεχωρισμένων παραρτημάτων τούτων. Τὸ Ἑλβετικὸν Σχέδιον Ποινικοῦ Κώδικος ἔχει πραγματοποιήσει ἐν τινι μέτρῳ τὴν τοιαύτην τάσιν πρὸς καθορισμὸν ἀνωτέρων ὁρίων ἡλικίας διαστολῆς τῶν ἀνηλίκων ἀπὸ τῶν ἐνηλίκων καὶ ἐν τῷ οὐσιαστικῷ Ποινικῷ Δικαίῳ. Εἰδικώτερον δημιουργεῖ μεταβατικὴν περίοδον μεταξὺ τῆς κυρίως ἐφηβικῆς ἡλικίας καὶ τῆς πλήρους ὡριμότητος ἀπὸ τοῦ συμπεπληρωμένου 18ου μέχρι τοῦ συμπεπληρωμένου 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐφ' ἧς ἐφαρμόζει ἐπιεικέστερον τοὺς ἐπὶ ἐνηλίκων ἐγκληματιῶν ἰσχύοντας κανόνας. Ἐν τῷ Γερμανικῷ Δικαίῳ ὁρίζεται ὁμοίως, ὅτι ἀνήλικοι, οἵτινες ἐξετέλεσαν τὴν ἀξιόποινον πρᾶξιν εἰς ἡλικίαν κάτω τῶν 18 ἐτῶν, ἄγουσιν ὅμως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐγέρσεως τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἡλικίαν μεταξὺ 18 καὶ 21 ἐτῶν, εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων, τοῦ τοιούτου ἐξαρτωμένου ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ Εἰσαγγελέως.

(Συνεχίζεται)

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΕ ΤΑ 25 ΠΙΣΤΟΛΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο

Κατὰ τὰ γκαρσόνια, πάντοτε, ὅταν ὁ σωφὲρ τοῦ ταξὶ καὶ ἡ παρέα του ἐκάθησαν στὸ κέντρο «Παναγία», ἄρχισαν νὰ τραγουδοῦν καὶ νὰ χορεύουν. Ἡ κοπέλα ἦταν πολὺ εὔθυμη καὶ ζωηρὴ καὶ χόρεψε καὶ μὲ τὸ σωφὲρ καὶ μὲ τοὺς δύο ἄλους καβαλλιέρους της. Ὁ σωφὲρ ἀπέφευγε νὰ πίνῃ κρασί, γιὰ νὰ μὴ μεθύσῃ, ἀλλὰ τὰ γκαρσόνια εἶδαν τοὺς δύο ἄλλους νέους νὰ τοῦ ρίχνουν κρυφὰ στάκτη ἀπὸ τὰ τσιγάρα τους στὸ ποτήρι μὲ τὸ κρασὶ τοῦ σωφέρ, προφανῶς γιὰ νὰ τὸν ζαλίσουν.

Κατὰ τὶς 3 τὰ χαράματα, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο ἀγνώστους, ὁ Γιάννης, ἔδωσε στὸν Τσάγκα καὶ στὴν κοπέλα δύο χονδρὰ χειροποίητα τσιγάρα γιὰ νὰ καπνίσουν. Τὰ γκαρσόνια ἦταν βέβαια ὅτι τὰ τσιγάρα αὐτὰ εἶχαν χασίς. Τότε ὁ Τσάγκας καὶ ἡ κοπέλα πῆγαν μέσα στὸ αὐτοκίνητο καὶ τὰ κάπνισαν. Φαίνεται ὅτι μέσα στὸ αὐτοκίνητο ἡ κοπέλα καὶ ὁ σωφὲρ εἶχαν κάποια συζήτηση γιατί, ὅταν βγῆκαν ἀπὸ μέσα, ὁ Τσάγκας, ἀπευθυνόμενος στοὺς δύο ἄλλους, τοὺς εἶπε:

—Ἐν τάξει παιδιά, τὰ ἐκανόνισα.

Τὰ γκαρσόνια ἔβλεπαν τὸν Τσάγκα καὶ τὴν κοπέλα μέσα στὸ ταξὶ ἐνῶ κάπνιζαν καὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι δὲν συνέβη ἐκεῖ μεταξύ των τίποτε τὸ ἀνήθικον.

Κατὰ τὶς 3½ τὴ νύχτα, τὰ δύο γκαρσόνια ἀπὸ τὸ διπλανὸ κέντρο «Παρνασσός», ἔφυγαν καὶ ἔμεινε μόνον ὁ Βερνῖκος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐβεβαίωσε ὅτι ἡ παρέα τοῦ σωφὲρ ἔμεινε ἐκεῖ ἕως τὶς 4 τὸ πρωΐ. Εἶχε ἀρχίσει πιὰ νὰ χαράζῃ ὅταν ἔφυγε ὁ σωφὲρ καὶ ἡ παρέα του, ὁ δὲ Βερνῖκος ἔμεινε μὲ τὴν ἐντύπωση ὅτι τὸ ταξὶ δὲν ἀκολούθησε τὸ συνηθισμένο δρόμο Βουλιαγμένης - Βούλας - Γλυφάδας, ἀλλὰ τὸν τελματώδη τότε δρόμο Βούλας - Ἁγίου Νικολάου, ποὺ τὸν χρησιμοποιοῦσαν οἱ σωφὲρ γιὰ συντομία. Καὶ ἐκεῖ ὡς γνωστὸν πιὰ ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα ὁ ἐφημεριδοπώλης Καβαδᾶς βρῆκε τὸ καταματωμένο πτῶμα τοῦ Τσάγκα στὸ βαλτότοπο. Ὁ Βερνῖκος ἐρωτηθεὶς συγκεκριμένως εἶπε ὅτι δὲν ἄκουσε κανένα πυροβολισμό, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναχώρηση τοῦ αὐτοκινήτου ἀπὸ τὸ κέντρο. Καὶ προσέθεσε:

—Ἄλλως τε ἤμουνα ψόφιος στὴ νύστα καὶ κουρασμένος ἀπὸ τὴν τόση δουλειά.

Μὲ τὴν τόσον ἐνδιαφέρουσα καὶ ἀποκαλυπτικὴ κατάθεση τῶν τριῶν γκαρσονιῶν ξεκαθάρισαν ἕνα σωρὸ πράγματα καὶ καμμιὰ πιὰ ἀμφιβολία δὲν ἔμενε ὅτι δράστες τοῦ ἐγκλήματος δὲν μποροῦσε νὰ ἦσαν ἄλλοι ἀπὸ τὴν τελευταία παρέα τοῦ σωφὲρ Τσάγκα, τοὺς δύο νεαροὺς μὲ τὴν κοπέλα. Αὐτοὶ οἱ τρεῖς, ἄγνωστο ἀκόμη γιὰ πιὰ ἀφορμή, ὅταν ξαναμπῆκαν στὶς 4 τὰ χαράματα στὸ ταξί, καὶ ἐνῶ αὐτὸ ἔφευγε ἀπὸ τὴ Βούλα, ἀκολουθώντας τὸ δρομάκι Βούλας Ἁγίου Νικολάου, μόλις τὸ ἀμάξι ἔφτανε κοντὰ στὸ βαλτότοπο ἐπυροβόλησαν τὸν δυστυχῆ σωφὲρ καὶ ὅταν τὸν εἶδαν νεκρὸν τὸν ἔψαξαν τοῦ πῆραν μόνο τὴν ἄδεια κυκλοφορίας τοῦ ἀμαξιοῦ, ἔβγαλαν καὶ ἔσυραν τὸν σκοτωμένο καὶ τὸν παράτησαν δίπλα στὴ θάλασσα, στὸ βαλτότοπο, καὶ ἔφυγαν. Μετὰ τὸ ἔγκλημα θὰ ὁδηγοῦσε ἀσφαλῶς ὁ νέος, μὲ τὴ φόρμα ποὺ φαινόταν ὅτι δούλευε σὲ γκαράζ ἢ σὲ συνεργεῖο ἢ σὲ μηχανουργεῖο καὶ ἤξερε ἀπὸ αὐτοκίνητο. Ἄγνωστο ποὺ πῆγαν καὶ τί ἔκαναν μετὰ οἱ δύο δολοφόνοι καὶ ἡ κοπέλα ποὺ εἶχαν μαζί τους καὶ τὸ μόνο γνωστὸ ἦταν ὅτι καθὼς γύριζαν ἀπὸ τὸ Πικέρμι ἔμειναν ἀπὸ νερὸ καὶ ἀπὸ βενζίνα καὶ ἀναγκάσθηκαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ αὐτοκίνητο ποὺ τὸ εἶχαν ἀποκτήσει μὲ μιὰ θηριώδη δολοφονία.

Καὶ ἡ προανάκριση συνεχιζόταν στὰ τυφλὰ ἀκόμα. Τὸ μόνο ποὺ ἐξακριβώθηκε ἦταν ὅτι ἡ κοπέλα ποὺ περπατοῦσε τραυματισμένη καὶ ξυπόλητη στὴ Βούλα μὲ

ἀμυχὲς στὰ χέρια καὶ στὰ πόδια καὶ ἡ ὁποία φοροῦσε ἕνα μονόπετρο μπριγιάν, ἦταν μιὰ πολὺ γνωστὴ καὶ κοσμικὴ κοπέλα τῆς Ἀθήνας, ἡ ὁποία εἶχε τραυματισθῆ ἐνῶ πήγαινε νὰ κάνῃ μπάνιο. Προσῆλθε ἡ ἴδια καὶ ἔδωσε ἐξηγήσεις. Ἡ ἄλλη ὅμως μὲ τὶς ἀμυχὲς στὸ λαιμό, αὐτὴ ποὺ μπῆκε στὸ λεωφορεῖο δὲν εἶχε φανῆ ἀκόμα.

Ἐπὶ τέλους ὕστερα ἀπὸ διαμαρτυρίες τῶν ἐφημερίδων, γιατὶ δὲν φαινόταν καμμιὰ πρόοδος στὸ σκοτεινὸ κακούργημα, καὶ ἀπὸ διαμαρτυρίες τῶν ἐπαγγελματιῶν αὐτοκινητιστῶν γιὰ τὸν ἄδικο σκοτωμὸ τοῦ συναδέλφου των ποὺ τὸν σκέπαζε τόσο μυστήριο, ἡ Εἰσαγγελία πῆρε τὴ δικογραφία ἀπὸ τὸ σταθμάρχη Βουλιαγμένης. Ἀλλὰ καὶ πάλι δὲν ἀνέθεσε τὴν ἀνάκριση σὲ τακτικὸ ἀνακριτή, ἀλλὰ διέταξε τὴ συνέχιση τῆς προανακρίσεως ἀπὸ τὸν φίλο μου ἀντεισαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν Σταμάτη Χυτήρη, ἕνα ἔξυπνο καὶ διακεκριμμένο δικαστικό.

Ὁ ἀντεισαγγελέας, ἂν καὶ ἀργά, ἐπελήφθη ἀμέσως τοῦ ἔργου του καὶ ἐξήτασε πρῶτα τὸν ἰδιοκτήτη τοῦ 20769 ταξὶ τοῦ Τσάγκα Νικ. Μπουκουβαρδᾶν, γιὰ τὶς σχέσεις ἰδίως τοῦ θύματος μὲ τοὺς ἄλλους σωφὲρ Ἀθανασούλαν καὶ Ἰωσηφίδην. Ἐξακριβώθηκε ὅτι τὸ ἀπόγευμα τοῦ ἐγκλήματος ὁ Ἰωσηφίδης εἶχε παραδώσει τὸ ταξὶ στὸν Τσάγκα μὲ ἐσωτερικὸ ἀριθμητὴ τοῦ ταξιμέτρου 4611 γιὰ ἑπτάδραχμες διαδρομὲς σημαίας τῶν σημερινῶν ταξιμέτρων καὶ 9911 γιὰ ἐπιπλέον διαδρομές. Ὅταν τὸ αὐτοκίνητο βρέθηκε ἐγκαταλειμμένο στὸ Χαρβάτι, τὸ ταξίμετρο βρέθηκε σταματημένο στὸν ἀριθμὸ 7 καὶ ὁ ἐσωτερικὸς ἀριθμητὴς ἔγραφε 4618, ἐνῶ ὁ ἐσωτερικὸς ἀριθμητὴς ἔγραφε 5482. Ἀπὸ αὐτὸ ἔβγαινε ὅτι ὁ Τσάγκας πρὶν παραλάβῃ τοὺς μετέπειτα δολοφόνους του εἶχε πραγματοποιήσει ἑπτὰ ἄλλες κοῦρσες. Ὅσον ἀφορᾶ γιὰ τὶς ἐπὶ πλέον διαδρομὲς δὲν μποροῦσε νὰ βγῇ κανένα ἀπολύτως συμπέρασμα, γιατὶ ὁ ἀριθμητὴς ἔδειχνε 4618 λιγότερα. Ἄρα οἱ δολοφόνοι εἶχαν προκαλέσει βλάβη στὸν ἀριθμὸ τῶν ἐπὶ πλέον διαδρομῶν, ὥστε νὰ μὴ μποροῦν νὰ ἐξαχθοῦν θετικὰ συμπεράσματα ὡς πρὸς τὴν διανυθεῖσαν ἀπὸ τοὺς δολοφόνους διαδρομή. Σημειωτέον ὅτι τὸ ταξὶ ἐκεῖνο τοῦ Τσάγκα δὲν εἶχε κοντέρ, ἀλλὰ πολύπλοκο ἀριθμητικὸ σύστημα μέσα στὸ ταξίμετρο.

Ἐπηκολούθησε νέα αὐτοψία καὶ στὴν Βούλα, ὅπου βρέθηκε τὸ πτῶμα τοῦ Τσάγκα καὶ στὸ Χαρβάτι, ὅπου οἱ δολοφόνοι του εἶχαν ἐγκαταλείψει τὸ αὐτοκίνητό του καὶ σ' αὐτὴ μετέσχον ὁ ἀντεισαγγελέας Χυτήρης καὶ ὁ ἰατροδικαστὴς Τρουπάκης, Κατὰ τὸν Τρουπάκην καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀπῆς εἰσόδου τοῦ βλήματος καὶ τῆς διαδρομῆς αὐτοῦ στὸ πτῶμα τοῦ θύματος, ὁ Τσάγκας, κατὰ τὴν διάρκειαν ἴσως φιλονικίας, σταμάτησε τὸ ταξὶ καὶ πῆγε νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες ἔκλεισε μὲ ὁρμὴ τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μαγκώσῃ τὸ ἀκριανὸ δάκτυλο τοῦ χεριοῦ τοῦ σωφέρ. Ἐκεῖνος τότε πῆγε νὰ βγῇ ἀπὸ τὴ δεξιὰ μπροστινὴ πόρτα καὶ ἐνῶ ἔσκυβε ἔξω τοῦ ταξὶ ὁ ἄγνωστος τὸν πυροβόλησε μιὰ καὶ μόνο φορὰ μὲ τὸ μεγάλου διαμετρήματος καὶ μὲ μολυβένια σφαίρα περίστροφό του καὶ τὸν ἄφησε στὸν τόπο. Ἔτσι, κατὰ τὸν ἰατροδικαστή, μόνο μποροῦσε νὰ ἐξηγηθῇ ἡ πρὸς τὰ ἄνω διαδρομὴ τοῦ βλήματος. Ὁ σκοτωμένος ἔπεσε στὸ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ σωφὲρ κάθισμα. Ὁ καθήμενος πλάϊ του ἀπὸ τοὺς δολοφόνους ἐπῆρε ἀμέσως τὴ θέση τοῦ σωφὲρ στὸ τιμόνι καὶ ὁδήγησε τὸ ταξὶ ὡς τὸ βουρκότοπο, ὅπου βρέθηκε ὕστερα τὸ πτῶμα. Ἐκεῖ ἔβγαλαν ἔξω τὸ πτῶμα καὶ τὸ ἔσειραν στὸ βαλτότοπο. Αὐτὸς ποὺ ἀνέλαβε νὰ ὁδηγήσῃ τὸ αὐτοκίνητο, γιὰ νὰ βλέπῃ καλλίτερα ἀπ' τὸ καθρεπτάκι, τὸ διόρθωσε καί, καθὼς εἶχε πιάσει τὸ πτῶμα, ἄφησε ἐπάνω του ἕνα δακτυλικὸ ἀποτύπωμα, ποὺ δυστυχῶς ἦταν ἡμικαταστρεμμένο ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς ποὺ εἶχαν βρεῖ τὸ ἐγκαταλειμμένο στὸ Χαρβάτι ταξί. Γιατὶ ὁ ἐκεῖ σταθμάρχης τὸ ἐφρούρησε ἀφοῦ τὸ εἶχαν κυττάξει ἕνα σωρὸ χωρικοὶ ποὺ ἄφησαν τὰ ἀποτυπώματά τους.

..Ὁ ἰατροδικαστὴς τὸ λίγο σχετικῶς αἷμα ποὺ βρέθηκε μέσα στὸ αὐτοκίνητο τὸ ἐξήγησε γιατὶ τὸ πολὺ αἷμα ἀπὸ τὴν πληγὴ εἶχε ρουφήξει τὸ σακάκι τοῦ θύματος,

ποὺ βρέθηκε καταματωμένο. Ὁ Τρουπάκης ἐπίσης μᾶς εἶπε ἐκεῖ ὅτι στὸ στομάχι τοῦ θύματος βρέθηκε ἀχώνευτο πεπόνι καὶ ἀρκετὸ κρασί, ποὺ προφανῶς ἤπιε μὲ ἐκείνους ποὺ τὸν σκότωσαν.

Ὅλες οἱ ἐφημερίδες γράψαμε στῆλες καὶ στῆλες γιὰ τὸ ἔγκλημα καὶ ἐτονίζαμε ρητὰ καὶ κατηγορηματικὰ ὅτι οἱ δολοφόνοι τοῦ Τσάγκα, ποὺ τοῦ ἅρπαξαν μετὰ τὸ ἔγκλημα τὸ ταξὶ καὶ τὸ ἄφησαν στὸ Χαρβάτι, ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ κοπέλα μὲ τὸ μπεζ φόρεμα καὶ μὲ κόκκινο καπέλλο καὶ οἱ συνοδοί της, δηλαδὴ ὁ κατσαρομάλλης μὲ τὴ φόρμα, ποὺ ἡ παρέα του τὸν φώναζε Γιάννη καὶ ὁ ἄλλος ὁ ψηλότερος μὲ τὰ γκαμπαρτινὲ ροῦχα καὶ τὸ ψαθάκι καὶ ἐτονίζαμε ὅτι ὅποιος τοὺς εἶδε ἢ τοὺς συνάντησε ἢ ξέρει τίποτε γι' αὐτοὺς ἔχει ὑποχρέωση νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὴν Δικαιοσύνη ἢ τὶς Ἀστυνομικὲς Ἀρχές, καὶ νὰ πῇ ὅ,τι σχετικὸ γνωρίζει γι' αὐτούς. Γράψαμε ἐπίσης λεπτομερῶς ὅλες τὶς καταθέσεις τῶν γκαρσονιῶν τῆς Βούλας καὶ λεπτομερεῖς συνεντεύξεις μὲ αὐτά.

Καὶ ἡ βοήθεια, ἡ ἀποτελεσματικὴ συμβολὴ τοῦ τύπου στὸ ἔγκλημα καταδείχθηκε ἀκόμη μιὰ φορά, γιατὶ ἐδιάβασαν τὶς σχετικὲς λεπτομέρειες στὶς ἐφημερίδες καὶ παρουσιάσθηκαν στὴ Διοίκηση Χωροφυλακῆς δύο νέοι, οὐσιωδέστατοι μάρτυρες, οἱ Λεωνίδας Δασκαλάκης, ἀπότακτος ὑπομοίραρχος καὶ διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας Τ.Φ.Α.Ν.Ε.Τ. καὶ ὁ Γιάννης Ντόζης, συνταγματάρχης τοῦ Ἱππικοῦ. Αὐτοὶ οἱ δύο κατέθεσαν ὅτι τὴν περασμένη Πέμπτη εἶχαν ἐκδράμει μὲ τὶς γυναῖκες τους στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα καὶ γύριζαν στὶς 1.30΄ τὸ πρωῒ τῆς Παρασκευῆς μὲ τὸ 690 αὐτοκίνητο μάρκας «Καντιλλὰκ» ὁδηγούμενον ἀπὸ τὸ σωφὲρ Διπλάρη.

Ὅταν οἱ Ντόζης καὶ Δασκαλάκης μὲ τὴν «Καντιλλὰκ» ἔφθασαν στὸ 17ον χιλιόμετρον τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Μαραθῶνος καὶ ἀκριβῶς κοντὰ στὸ Χαρβάτι, διέκριναν σταματημένο τὸ 20769 ταξί. Στὴν ἀρχὴ δὲν κατάλαβαν ὅτι ἦταν ταξί, γιατὶ τότε τὰ ταξὶ δὲν εἶχαν διακριτικὰ στοιχεῖα καὶ τὸ ταξίμετρο δὲν φαινόταν ἀπὸ τὸ σκοτάδι. Τὸ αὐτοκίνητο ἦταν σταματημένο ἐπάνω στὸ δρόμο καὶ γι' αὐτὸ ἀναγκάσθηκε νὰ σταματήσῃ καὶ ἡ «Καντιλλάκ». Στὴ θέση τοῦ σωφὲρ καθόταν ἕνας νέος μὲ μπλὲ φόρμα καὶ μέσα ἕνας νέος καὶ μιὰ νέα. Οἱ δύο αὐτοὶ ἐπιβάτες τοῦ ταξὶ ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες τῆς «Καντιλλὰκ» νὰ τοὺς πάρουν μαζί τους ὡς τὴν Ἀθήνα, γιατὶ τοὺς εἶχε σωθῇ ἡ βενζίνα καὶ τὸ νερὸ καὶ ἦταν ἀδύνατον νὰ προχωρήσουν. Οἱ Δασκαλάκης καὶ Ντόζης τοὺς ρώτησαν τότε ἀπὸ ποὺ ἐρχόντουσαν καὶ πῶς ἔμειναν ἔτσι ἀπὸ βενζίνα καὶ νερὸ καὶ ἐκεῖνοι ἀπάντησαν ὅτι εἶχαν ἐκδράμει πρῶτα στοῦ «Σκαραμαγκά» καὶ μετὰ γύρισαν γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ γλέντι τους στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα, ἀλλὰ καθὼς γύριζαν στὴν Ἀθήνα ἔμειναν στὸ δρόμο.

Αὐτὴ ἡ τόσο μεγάλη καὶ τόσο περίεργη γιὰ κείνη τὴν ἐποχὴ διαδρομὴ φάνηκε περίεργη γιὰ τοὺς ἐπιβάτες τῆς «Καντιλλάκ», ἀλλ' ὅμως αὐτοὶ δέχθηκαν νὰ παραλάβουν μαζί τους τοὺς δύο νέους καὶ τὴν κοπέλα. Τὴν νέα τὴν πῆραν μέσα στὴ «Καντιλλάκ», ἀλλὰ τοὺς δύο νέους ἐπειδὴ δὲν χωροῦσαν, τοὺς πῆραν ἀπὸ τὴ μία καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ ἁμαξιοῦ, στὰ μαρσ - πιέ.

Στὸ δρόμο ποὺ ἐρχόντουσαν οἱ Ντόζης καὶ Δασκαλάκης τοὺς ρώτησαν γιατὶ ἄφησαν ἀφρούρητο τὸ ἁμάξι καὶ τὸ πῶς δὲν ἔμεινε ὁ ἕνας τους νὰ τὸ φυλάξῃ καὶ οἱ ἄλλοι νὰ πᾶνε νὰ φέρουν βενζίνα μὲ κανένα ταξὶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἀλλ' αὐτοὶ τοὺς δικαιολογήθηκαν ὅτι θὰ γύριζαν ἀμέσως γιὰ νὰ ρυμουλκήσουν τὸ ἁμάξι τους. Γι' αὐτὸ οἱ Δασκαλάκης καὶ Ντόζης ἐνόμισαν τότε ὅτι τὸ ἁμάξι ἦταν ἰδιωτικὸ καὶ ὄχι ταξί. Οἱ ἀπαντήσεις τους ἔδειχναν γενικὰ ταραχὴ καὶ ἀμηχανία. Αὐτὸ ὅμως τὸ σκέφθηκαν, καθὼς ὁμολόγησαν ἐκ τῶν ὑστέρων. Περισσότερο ταραγμένη τοὺς φάνηκε ἐκ τῶν ὑστέρων ἡ κοπέλα, ποὺ ἔδινε μονολεκτικὲς ἀπαντήσεις καὶ πολὺ δύσκολα ἀπαντοῦσε. Ἐπίσης ὁ μὲ τὴ φόρμα ὁδηγὸς τοῦ σταματημένου ἁμαξιοῦ (δηλαδὴ τοῦ ταξὶ τοῦ Τσάγκα) δὲν φαινόταν ὅτι ἤξερε πολὺ καλὰ ἀπὸ αὐτοκίνητα. Στὸν ὁδηγὸ

τῆς «Καντιλλὰκ», τὸ Διπλάρη, ἕναν ἀπὸ τοὺς πιὸ καλοὺς καὶ τοὺς πιὸ παλιοὺς ὁδηγοὺς τῆς Ἀθήνας, ὁ μὲ τὴ φόρμα δὲν τοῦ γέμισε τὸ μάτι γιὰ ὁδηγός.

Ὅταν οἱ ἐπιβάτες τῆς «Καντιλλὰκ» εἶχαν παραλάβει τοὺς ἐπιβάτες τοῦ σταματημένου ἀμαξιοῦ, ἦταν πίσσα σκοτάδι καὶ δὲν διέκριναν καλὰ τὰ χαρακτηριστικά τους. Μὰ ὅταν τὸ μεγάλο αὐτοκίνητο ἔφθασε ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα στὴν Ἁγία Παρασκευή, ὁ σωφὲρ Διπλάρης, ὁ Δασκαλάκης, ὁ Ντόζης καὶ οἱ γυναῖκες του στὸ φῶς τοῦ μοναδικοῦ, ἐκείνη τὴν ἐποχή, ἐξοχικοῦ κέντρου διέκριναν ὅτι τὸ πρόσωπο τῆς νέας ἦταν κατακόκκινο ἀπὸ τὴν ταραχή. Αὐτὴ φοροῦσε κόκκινο καπέλο καὶ τουαλέτα μπέζ. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν συνοδῶν της ἦταν ἀκριβῶς τὰ ἴδια ποὺ εἶχαν περιγράψει καὶ τὰ τρία γκαρσόνια τῶν δύο κέντρων τῆς Βούλας.

Ὅταν ἡ «Καντιλλὰκ» ἔφθασε στὴν Ἁγία Παρασκευή, ὁ σωφὲρ της πρῶτος καὶ οἱ Δασκαλάκης καὶ Ντόζης ὕστερα εἶπαν στὴν κοπέλα καὶ στοὺς δύο συνοδούς της νὰ κατέβουν, γιατὶ ἐκεῖ, μποροῦσαν πιὰ νὰ βροῦν αὐτοκίνητο καὶ νὰ γυρίσουν στὸ Χαρβάτι νὰ πάρουν τὸ δικό τους. Οἱ δύο νέοι ποὺ καθόντουσαν πάντα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ στὰ μαρσ-πιὲ τῆς «Καντιλλὰκ» φάνηκαν ὅτι ταράχθηκαν καὶ σὰν νὰ θέλησαν νὰ ἀποφύγουν τὸ φῶς τοῦ ἐκεῖ κέντρου. Τελικὰ ὅμως κατέβηκαν καὶ εὐχαρίστησαν τοὺς ἐπιβάτες γιὰ τὴν ἐκδούλευση ποὺ τοὺς προσέφεραν.

Ὁ κ. Δασκαλάκης τότε, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸ νέο μὲ τὴν μπλὲ φόρμα τὸν ρώτησε.

— Δὲ μᾶς λέτε τὸ ὄνομά σας;

— Τί τὸ θέλετε, τί νὰ τὸ κάνετε, ἀπάντησε ἐκεῖνος μὲ κάποιο τράκ στὴ φωνή.

— Μπορεῖ κι' ἐμεῖς νὰ μείνουμε καμμιὰ φορὰ στὸ δρόμο καὶ νὰ βρεθῆς ἐσὺ καὶ νὰ μᾶς πάρῃς μὲ τὸ ἀμάξι σου.

— Φωστηρόπουλος λέγομαι, εἶπεν ἐκεῖνος μὲ κάποιο δισταγμό.

Ἡ «Καντιλλὰκ» ἔφυγε πρὸς τὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ τόσον ὁ σωφὲρ της Διπλάρης ὅσον καὶ οἱ Ντόζης καὶ Δασκαλάκης ἔμειναν μὲ τὴν ἐντύπωση ὅτι αὐτοὶ ποὺ κατέβηκαν ἀπὸ τὸ ἀμάξι τους ἀντὶ νὰ πάρουν κανένα ἀπὸ τὰ σταθμεύοντα ἐκεῖ αὐτοκίνητα, ἀντὶ νὰ καταφύγουν στὸ ἐκεῖ κέντρο προχώρησαν σ' ἕνα σκοτεινὸ δρόμο.

— Μᾶς ἔδωσαν τὴν ἐντύπωση ὅτι ἦταν πρόσφυγες, εἶπαν οἱ Δασκαλάκης καὶ Ντόζης.

— Μᾶς ἔκανε ἐπίσης ἐντύπωση ὅτι ντάλλα καλοκαίρι αὐτὸς μὲ τὴν γκαμπαρντίνα κρατοῦσε καὶ λεπτὸ ἐπαγωφόρι στὸ χέρι.

Κάτι ὅμως πιὸ οὐσιαστικὸ κατέθεσε ὁ σωφὲρ Διπλάρης.

— Τὰ παπούτσια τους ἦσαν γεμᾶτα λάσπες, ἄμμο καὶ κάτι κόκκινο σὰν αἷμα. Καὶ μοῦ λέρωσαν τὰ μαρσ-πιὲ τοῦ ἀμαξιοῦ! Ἀλλὰ αὐτὰ τὰ εἶδα τὴν ἄλλη μέρα πιά, ὅταν οἱ λαγοὶ τὸ εἶχαν σκάσει. Ποῦ νὰ φαντασθῶ, κατὰ πῶς τὰ γράφουν οἱ ἐφημερίδες, ὅτι εἴχαμε νὰ κάνουμε μὲ τοὺς φονιάδες τοῦ δυστυχισμένου τοῦ συναδέλφου μου.

(Συνεχίζεται)

Μὲ τὴ μελέτη πλουτίζουμε τὶς γνώσεις μας καὶ ἔτσι ἐπιτελοῦμε ἀποτελεσματικώτερα τὰ καθήκοντά μας ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ὡς ἄνθρωποι.

ΤΑΜΙΑΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΞΑΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΡΑΧΜΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΚΑΚΗ

Ἦταν ἀρχὲς Μαΐου τοῦ 1924, δηλαδὴ πρὶν ἀπὸ 42 χρόνια, ὅταν ἕνα μεσημέρι, γυρίζοντας στὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς ἀπὸ ὑπηρεσία, γιὰ ὑπογραφή, διαβάσαμε στὸν πίνακα ἀνακοινώσεων διαταγὴ τοῦ διοικητοῦ μας κ. Καλκάνη ποὺ μᾶς καλοῦσε σὲ ἔκτακτη ἀπογευματινὴ συγκέντρωση.

Δὲν ξεχνῶ τὸ ζωηρὸ σούσουρο ποὺ ἐπακολούθησε. Σχόλια, ἐρωτήσεις, γιὰ τὸ ποιός νὰ ἦταν ἄραγε ὁ σκοπός, γιατὶ σὰν νεαροὶ καὶ πρωτόπειροι ἀκόμα κάτι τέτοιου εἴδους συγκεντρώσεις μᾶς κινοῦσαν μεγάλο ἐνδιαφέρον.

Ὁ ἀστυνόμος κ. Καλκάνης ἦταν ἀξιωματικὸς μὲ δικό του μοτίβο ἐργασίας. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὀρθὴ καθοδήγηση, μᾶς ἔδινε τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργοῦμε καὶ μὲ δική μας πρωτοβουλία γιὰ ὁποιαδήποτε ὑπόθεση ποὺ μᾶς ἀνέθετε. Κι' αὐτὸ ὄχι μόνο τοῦ ἔδινε τὴν εὐκαιρία νὰ ζυγίζη τὶς ἱκανότητές μας, ἀλλὰ καὶ νὰ μᾶς προκαλῆ τὴν ἄμιλλα γιὰ μεγαλύτερη ἀπόδοση.

Μᾶς εἶχε ἐχπνεύσει τὸν σεβασμὸ γιατὶ κάτω ἀπὸ τὴ σοβαρότητά του, ὑπῆρχε ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀναγνώριση. Ὁ ἀστυνόμος κ. Καλκάνης ἦταν ἀπὸ τὶς δυναμικὲς φυσιογνωμίες ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια Πειραιῶς, μαζὶ μὲ τοὺς πρωτοπόρους ἀστυνομικοὺς διευθυντάς, τέως σεβαστοὺς ἀρχηγοὺς κ. Ἰωάννην Καλυβίτην, κ. Ἰωάννην Σπύρου καὶ μακαρίτην Δημήτριον Τρύφωνα. Προικισμένοι ὅλοι μὲ εὐθύτητα χαρακτῆρος καὶ ἤθους καὶ μεγάλες ἀστυνομικὲς ἱκανότητες, παρὰ τὶς ἀντιδράσεις ποὺ ἀντιμετώπισαν στάθηκαν ἀτσάλινοι στυλοβάτες ποὺ ἐπάξια συνέχισαν τὸ ἔργο τους οἱ διάδοχοί τους, μέχρι τοῦ σημερινοῦ ἐξαιρέτου κι' ἐνδεδειγμένου ἀρχηγοῦ κ. Καραμπέτσου, στὴν ἀνύψωση καὶ τὴ ζηλευτὴ θέση ποὺ κατέχει στὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἀπὸ νωρὶς λοιπὸν τὸ ἀπόγευμα ἐκείνης τῆς μέρας, ὅλοι οἱ συνάδελφοι εἴχαμε μαζευτῆ στὴν αἴθουσα συγκεντρώσεων καὶ ριχτήκαμε πάλι στὴ συζήτηση ὥσπου νὰ ἔρθη ἡ ὥρα. Ὅπου ἀκριβῶς στὶς 4 διὰ μιᾶς ἄκρα σιγὴ κι' ὅλοι ὄρθιοι, γιατὶ ἀκούστηκε στὸ διάδρομο τὸ γνωστὸ βαρὺ βάδισμα τοῦ διοικητοῦ μας.

Μπαίνοντας μᾶς ἐχαιρέτησε, εἶπε νὰ καθήσουμε κι' ἄρχισε νὰ λέη μὲ τὴ μπάσα, μὰ ἤρεμη φωνή του:

—Ἡ σημερινὴ ἔκτακτη συγκέντρωσή μας, ὅπως καταλαβαίνετε, δὲν εἶναι ἀπὸ τὶς συγκεντρώσεις τὶς συνηθισμένες, πρόκειται γιὰ μιὰ σοβαρὴ ὑπόθεση ἐξαφανίσεως ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ ἑκατομμύρια δραχμὲς τοῦ Δημοσίου. Συνήθως κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιο γίνεται στὰ Δημόσια Ταμεῖα τοῦ Κράτους ὁ ἐτήσιος ἔλεγχος ἀπὸ ἐπιθεωρητὲς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Πρὶν ἀκόμα φθάση ὁ ἔλεγχος στὸ ταμεῖο Πειραιῶς - Αἰγίνης, τὸ σημερινὸ Ταμεῖο Πληρωμῶν, ὁ εἰσπράκτωρ Βάλμπαλης Νικόλαος ἔπαυσε νὰ πηγαίνη στὴν ὑπηρεσία του. Ἡ ἀδικαιολόγητη ἀπουσία τοῦ Βάλμπαλη ἀνάγκασε τὸν διευθυντὴ τοῦ ταμείου, μακαρίτη Πετμεζᾶν, νὰ ζητήση πληροφορίες ἀπὸ τὸ σπίτι του. Ἡ ἀπάντηση τῆς γυναίκας του ἦταν πὼς κι' ἐκείνη εἶχε νὰ τὸν δῆ μέρες κι' ὅτι ἐδήλωσε ἐξαφάνισή του στὴν Ἀστυνομία. Τότε ὁ διευθυντὴς Πετμεζᾶς πονηρεύθηκε, γιατὶ στὸν Βάλμπαλη εἶχαν ἀνατεθῆ οἱ εἰσπράξεις φόρων τῶν μεγαλυτέρων ἐπιχειρήσεων τοῦ Πειραιῶς. Ἄφησε καὶ πέρασαν ἀκόμα μιὰ - δυὸ μέρες καὶ μετὰ ἀναφέρθηκε στὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν. Τὸ Ὑπουργεῖο, γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό, διέταξε τὸ Γενικὸ Λογιστήριο νὰ ἐξετάση τὴν περίπτωση καταχρήσεως καὶ ἔστειλε στὸ ταμεῖο Πειραιῶς τὸν εἰδικὸν οἰκονομικὸν ἐπιθεωρητὴν κ. Α. Κανάκην γιὰ νὰ ἐξετάση τὴν ὑπόθεση. Ἀμέσως καὶ χωρὶς καθυστέρηση ἄρχισε μαζὶ μὲ τὸν διευθυντὴ τοῦ ταμείου ἔλεγχο στὰ βιβλία καὶ τὰ διπλότυπα εἰσ-

πράξεων καὶ σ' ὅ,τι ἄλλο συναφές. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ κιόλας βρῆκαν ἀνωμαλίες στὰ διπλότυπα τῶν εἰσπράξεων τοῦ Βάλμπαλη. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα πιὰ ἤρθαν σὲ φῶς ἐξαφάνιση δημοσίων ἐγγράφων ποὺ ἀφοροῦσαν χρηματικὰ ἐντάλματα, ὅπως καὶ ἀρκετὰ στελέχη διπλοτύπων εἰσπράξεων. Ἐπίσης σὲ ὁρισμένα διπλότυπα ὑπῆρχαν ἀνύπαρκτα ὀνόματα. Ἀπὸ παντοῦ ἀνεκαλύπτοντο ἀνωμαλίες. Ἡ κατάχρηση παρουσιαζόταν σὲ ἀστρονομικὸ ἀριθμὸ γιὰ κείνη τὴν ἐποχὴ καὶ ἔφθανε ἀκριβῶς στὸ ποσὸν τῶν 2.152.747 δραχμῶν καὶ 45 λεπτῶν.

Στὴ συνέχεια ὁ ἀστυνόμος μᾶς διάβασε τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀνέφερε τὸ ἔγγραφο τοῦ ταμείου Πειραιῶς - Αἰγίνης: Βάλμπαλης Νικόλαος τοῦ Βασιλείου, γεννηθεὶς εἰς Ἀθήνας τὸ 1893, δημόσιος ὑπάλληλος, κάτοικος Ἀθηνῶν τῆς ὁδοῦ Νικηφόρου Οὐρανοῦ ἀριθ. 60 εἶναι ὑψηλός, ἀδύνατος, μελαχροινός, μέ συμμετρικὰ συμπαθῆ χαρακτηριστικά, μέ μαῦρο μουστάκι, ἔγγαμος, εἶναι διπλωματοῦχος ἐμποροπλοίαρχος καὶ εἰς τὸ ταμεῖον Πειραιῶς - Αἰγίνης προσελήφθη ὡς εἰσπράκτωρ τὸ 1918. Τέλος, ὁ Ἀστυνόμος ἀφοῦ μᾶς ἐμοίρασε ἀπὸ μιὰ φωτογραφία του, συνεπλήρωσε:

— Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ ἐργασθῆτε ὅλοι μὲ διάθεση καὶ θὰ καταβάλετε κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνακάλυψη αὐτοῦ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 κακοποιοῦ κατὰ τοῦ Κράτους.

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ διοικητοῦ μας ἡ συγκέντρωση τελείωσε. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα ὁρισκόμασταν ὅλοι οἱ νεαροὶ συνάδελφοι σὲ κίνηση. Ὕστερα ἀπὸ τὴν κανονικὴ ὑπηρεσία μας, ὅλοι χανόμασταν. Κανένα δὲν συναντοῦσες στὴν Ἀσφάλεια. Γυρίζαμε καὶ ψάχναμε, ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του, ν' ἀνακαλύψουμε τὸν ἐξαφανισθέντα εἰσπράκτορα μὲ τὰ ἑκατομμύρια.

Ἐγὼ ἄρχισα ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ καταχραστοῦ, τῆς ὁδοῦ Νικηφόρου Οὐρανοῦ, στὴν Ἀθήνα. Τὸ σπίτι ἦταν κατάκλειστο. Ψυχὴ δὲ φάνηκε δυὸ - τρεῖς μέρες ποὺ παρακολουθοῦσα. Ἀναγκάστηκα νὰ ζητήσω πληροφορίες ἀπὸ τὴ γειτονιὰ καὶ ἔμαθα πὼς ἡ κ. Ἀλίκη Βάλμπαλη ἔφυγε γιὰ τὴν Αἴγινα ἀπ' ὅπου καταγόταν. Ἡ φυγή της ἴσως νὰ εἶχε καὶ δόση πονηριᾶς, γιὰ νὰ ἀποφύγη δηλαδὴ ἐνοχλήσεις τῆς Ἀστυνομίας.

Καὶ περνοῦσαν οἱ μέρες καὶ οἱ μῆνες ἀκόμα καὶ καμμιὰ καλὴ πληροφορία δὲν κατάφερε κανένας ἀπ' ὅλους μας νὰ ψαρέψη γιὰ τὸν Βάλμπαλη.

Μὰ τί νὰ εἶχε γίνει; Στὸν Ἄρη τὸν πῆγαν τὰ ἑκατομμύρια ποὺ ἔκλεψε; Σκέφθηκα καὶ κατέληξα στὴν ἀπόφαση ὅτι ἔπρεπε νὰ πάω στὴν Αἴγινα, ἀφοῦ ἤξερα πὼς ἐκεῖ κατέφυγε ἡ γυναίκα τοῦ Βάλμπαλη. Κάτι μπορεῖ νὰ μάθαινα, κάτι νὰ ἔβλεπα, ἴσως κάποια ὕποπτη κίνηση ποὺ νὰ μοῦ ἔδινε μιὰ ἀρχή. Ἀνέφερα στὸν ἀστυνόμο τὴ σκέψη μου, τὴ θεώρησε σωστὴ καὶ τὴν ἑπομένη μπαρκάρησα γιὰ τὴν Αἴγινα, μὲ τὸ «Πτερωτή».

Ἦταν Γενάρης τοῦ 1925. Κρύο τσουχτερὸ τρυποῦσε τὸ κορμί μου. Δὲν μποροῦσες νὰ ξεμυτίσης στὴν κουβέρτα. Ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ὧρες σκαμπανεβάσματα, τὸ καραβάκι ἔδενε τὴν πριμάτσα του στὸ μουράγιο τοῦ νησιοῦ.

Μόλις βγῆκα ρώτησα ἕνα περαστικὸ γιὰ τὴ συνοικία «Ἁγίου Νικολάου». Εἶχα μάθει ὅτι ἐκεῖ ὁρισκόταν τὸ πατρικὸ σπίτι τῆς κ. Ἀλίκης.

Πρόθυμα ὁ περαστικός μοῦ ἔδειξε τὴν ἐκκλησία καὶ ρωτώντας ἐκεῖ γύρω βρῆκα τὸ σπίτι. Μὰ τί ἦταν ἐκεῖνο; Ἕνα κομμάτι Ἀθήνα στὸ νησί. Μιὰ μαρμαρόκτιστη βίλλα στὴ μέση ἑνὸς ἀπέραντου κατάφυτου κήπου, μὰ γιὰ παρακολούθηση κανένας τρόπος. Θὰ γινόμουν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἀντιληπτός. Μόνο κάτι θὰ γινόταν ἀπὸ πληροφορίες, μὰ πῶς καὶ ἀπὸ ποῦ, ἔτσι ἀπομονωμένη ποὺ ὁρισκόταν ἡ βίλλα; Ξαφνικὰ στὸ πίσω μέρος τῆς βίλλας πρόσεξα πὼς ἦταν ἕνα χαμόσπιτο. Ἀπὸ ἕνα καφενεῖο παραλίας ἔμαθα πὼς στὸ χαμόσπιτο κατοικοῦσε ἕνας γερο - ψαρᾶς, ὁ μπάρμπα - Μαθιός, μὲ τὴ γυναίκα του. Καιροφύλαξα καὶ διπλάρωσα τὸ γερο - ψαρὰ τὸ βραδάκι στὴν ταβερνούλα ποὺ σύχναζε. Τὸν κέρασα ἕνα κατοσταράκι, πιάσαμε κουβέντα, εἴπαμε γιὰ τὴ θάλασσα, πὼς κι' ἐμένα εἶναι τὸ μεράκι μου, σὰν ξέμπαρκος ναυτικός, καὶ γίναμε φίλοι. Πάνω σ' αὐτὴ τὴν κουβέντα τὸν ρώτησα:

— Δὲν μοῦ λές, καπετὰν - Μαθιέ, ὅταν πιάνουν οἱ διαβολοβοριάδες καὶ ἡ κακοκαιριά, πῶς τὰ βολεύεις;

— Ἔ! τότες παιδί μου, ἂς εἶναι καλὰ ἡ Κατερινιώ, ἡ γυναίκα μου. Αὐτὴ βοηθάει ὅταν δὲν μπορῶ νὰ πάω γιὰ ψάρεμα. Τὴν παίρνουν σὲ μεγαλόσπιτα καὶ δουλεύει, μὰ τώρα δὰ τελευταῖα, δόξα νἄχῃ ὁ Κύριος, εἶναι πιὰ τακτικὴ στὸ πλαϊνό μας σπίτι τῆς κυρὰ - Ἀλίκης τῆς Βαλμπάληνας. Τὴ φιλεύει μὲ τὸ παραπάνω.

— Θἄναι καμμιὰ πλούσια κυρὰ τοῦ νησιοῦ, εἶπα.

— Ναί, εἶναι καὶ ἀπὸ σόϊ καπεταναίων. Θειός της ὁ μεγάλος καπετὰν Μπόζιας. Ὁ ἄντρας της καπετὰν Νικόλας μὲ δίπλωμα. Μένει θλέπεις μοναχὴ μὲ τὴν κορούλα της ἡ κυρὰ Ἀλίκη καὶ ἡ Κατερινιὼ ὄχι μόνο τὴ βοηθάει μὰ καὶ τῆς κάνει συντροφιά.

Ὕστερα ἀπὸ τὸ δεύτερο καὶ τρίτο κατοσταράκι ἡ γλώσσα τοῦ μπάρμπα - Μαθιοῦ πήγαινε ψαλίδι.

— Ταξιδεύει ὁ ἄντρας της καὶ μένει μόνη της ἡ κυρὰ Ἀλίκη; τὸν ρώτησα.

— Ναί, ταξιδεύει, μὰ ξέρω κι' ἐγὼ παιδί μου, ὁ κόσμος εἶναι κακὸς καὶ λέει πολλά. Νά, πὼς τάχα ἐκεῖ ποὺ δούλευε στὴν Ἀθήνα, ἔκλεψε χρήματα καὶ ὕστερα χάθηκε. Ἐγὼ τὰ εἶπα στὴν Κατερινιώ, ἐκείνη δὲν τὸ θάσταξε καὶ τὴ ρώτησε, μὰ ἡ κυρὰ Ἀλίκη τῆς εἶπε, πὼς ὅλα αὐτὰ εἶναι ψέματα τοῦ κόσμου. Ὁ ἄντρας της εἶναι καπετάνιος σὲ καράβι κάτω στὴν Αἴγυπτο καὶ πὼς τῆς στέλνει τακτικὰ χρήματα.

Αὐτὰ ποὺ ἤξερε ὁ κακομοίρης ὁ γεροψαράς, μοῦ τὰ εἶπε ὅλα. Κάτι ἦταν κι' αὐτά. Τὸ νὰ παρατείνω τὴν παραμονή μου στὴν Αἴγινα ἦταν ἄσκοπο. Ἔτσι, γύρισα πίσω στὸν Πειραιᾶ.

Ὑπέβαλα τὸ δελτίο μου στὸν ἀστυνόμο, ἀνέφερα καὶ προφορικῶς τὰ τῆς παραμονῆς μου στὴν Αἴγινα καὶ ὅτι ἀπὸ τὶς πληροφορίες τοῦ γεροψαρᾶ Μαθιοῦ ἐσχημάτισα τὴν ὑπόνοια πὼς ὁ καπετὰν Μπόζιας πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἐφυγάδευσε τὸν Βάλμπαλη.

Γι' αὐτὸ ἀπὸ κείνη τὴ μέρα ἀσχολήθηκα ἀποκλειστικὰ κι' ἔμαθα γιὰ τὸν καπετὰν Μπόζια. Ἦταν πρῶτος καπετάνιος στὸν «Ἀδριατικὸ» τῆς ἑταιρείας Παλιοῦ, ποὺ ἔκανε γραμμὴ Πειραιᾶ, Γένοβα, Μασσαλία, Ἀλεξάνδρεια. Καθόταν στὸν Πειραιᾶ, στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Σωτῆρος - Θεάτρου. Κεῖνες τὶς μέρες ὁ καπετὰν Μπόζιας ἔλειπε ταξίδι. Ἔτσι περίμενα, θέλοντας καὶ μή, τὸν ἐρχομό του γιὰ τὴν παρακολούθησή του.

Σὲ λίγες μέρες τὸ «Ἀδριατικὸς» ἄραξε στὸ λιμάνι τοῦ Πειραιᾶ. Βγῆκαν οἱ ἐπιβάτες, βγῆκε καὶ ὁ καπετάνιος μὲ τὴ βαλίτσα του στὸ χέρι. Τὸν πῆρα στὸ κατόπιν. Παράξενο, ὕστερα ἀπὸ τόσων ἡμερῶν ταξίδι, δὲν πῆγε γιὰ τὸ σπίτι του, ἀλλὰ πῆγε κατ' εὐθείαν στὸ παραγγελιοδοχικὸ γραφεῖο Ὀθωνίδου, στὴν ἀκτὴ Πλούτωνος. Καμμιὰ ἄλλη ὕποπτη κίνηση μέχρι ποὺ ἔφυγε. Ξαναπῆγε καὶ πάλι, μὲ τὴν ἴδια τακτική, πρῶτα ἀπὸ τὸ παραγγελιοδοχικὸ γραφεῖο κι' ὕστερα ὅπου ἀλλοῦ.

Ἀσφαλῶς κάποιες δοσοληψίες θὰ εἶχε μὲ τὸ γραφεῖο, γιατί, κατὰ τὴν παρακολούθηση, εἶχα προσέξει ὅτι σὲ κάθε ἐπίσκεψή του ἔβγαζε ἀπὸ τὴ βαλίτσα του ἕνα μικρὸ δεματάκι καὶ τὸ ἔδινε στὸν Ὀθωνίδη.

Στὸ μεταξὺ ὁ καπετὰν Μπόζιας ἄλλαξε καράβι. Πῆγε πρῶτος στὸ Μεσογειακὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης «Ἀττική». Ἀφοῦ ὅμως ἀπὸ τὴν παρακολούθησή του στὸν Πειραιὰ δὲν ἔβγαζα τίποτε γιὰ τὴν ὑπόθεση Βάλμπαλη, σκέφτηκα ὅτι καλὸ θὰ ἦταν νὰ μάθαινα τὶς κινήσεις του στὰ λιμάνια τοῦ ἐξωτερικοῦ. Γι' αὐτὸ σκέφθηκα, μιὰ κι' ἔφυγε ἀπὸ τὸ «Ἀδριατικός», νὰ πλησιάσω τὸ λοστρόμο του. Ὅπως εἶναι γνωστό, οἱ λοστρόμοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ξέρουν ὅλα τὰ μυστικὰ καὶ ψιλοκοσκινίζουν ἀπὸ τὰ φανερὰ μέχρι τὰ πιὸ ἀπόκρυφα τοῦ καραβιοῦ ποὺ δουλεύουν.

Ἔμαθα πὼς ὁ λοστρόμος τοῦ «Ἀδριατικοῦ» μάστρ' - Ἀντώνης, καθόταν στὰ «Ὑδραΐϊκα» καὶ μόλις γύρισε ἀπὸ τὸ ταξίδι φρόντισα νὰ τὸν γνωρίσω.

Ὁ λοστρόμος μάστρ' - Ἀντώνης ἦταν ἕνας γεροδεμένος θαλασσόλυκος. Ἔξυπνος, ἀνοιχτόκαρδος καὶ ντρέτος ἄνθρωπος.

Ὕστερα ἀπὸ δυὸ - τρεῖς συναντήσεις μας κάτι πῆγα νὰ τὸν ρωτήσω, μὰ μπορεῖ καὶ νὰ κατάλαβε, γιατὶ μοῦ τὰ εἶπε ὅλα χαρτὶ καὶ καλαμάρι:

—Ἔτσι ποὺ λές, φίλε μου, θἄναι πάνω - κάτω 10 μῆνες ποὺ ὁ καπετὰν Μπόζιας πῆρε κρυφὰ στὸ καράβι ἀπὸ τὸν Πειραιὰ αὐτὸν τὸν συγγενῆ του, καπετὰν Νικόλα, καὶ μ' ἕνα «πάσο» ἀπὸ τὸ πλήρωμα τὸν ἔβγαλε στὴν Ἀλεξάνδρεια. Ὕστερα, σὲ κάθε ταξίδι μας στὴν Αἴγυπτο, συνέχισε ὁ λοστρόμος, πήγαινε ὁ καπετάνιος μας καὶ τὸν ἀντάμωνε στὸ κέντρο «Καλλιθέα», στὴν πλατεία Μωχάμετ - Ἀλὴ κι' ἐκεῖ μέσα τὰ λέγανε. Ὅταν ξεμπάρκαρε ὁ καπετὰν Μπόζιας, χάθηκε κι' ὁ καπετὰν - Νικόλας, δὲν τὸν ξανάδαμε στὴν Ἀλεξάνδρεια.

Οἱ πληροφορίες τοῦ μάστρ' - Ἀντώνη συμφωνοῦσαν πολὺ μὲ τοῦ γεροψαρᾶ στὴν Αἴγινα. Νὰ βρισκόταν ὅμως ἀκόμα ὁ Βάλμπαλης στὴν Ἀλεξάνδρεια; Πῶς θὰ μποροῦσα νὰ τὸ μάθω; Τότε θυμήθηκα τὸν ἀδελφικό μου φίλο Βασίλη Πλεύρη, ἐγκατεστημένο στὴν Ἀλεξάνδρεια. Τοῦ ἔγραψα μὲ λεπτομέρειες καὶ μὲ μιὰ φωτογραφία τοῦ Βάλμπαλη, νὰ μάθῃ καὶ νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ ὅσο τοῦ ἦταν δυνατὸ πιὸ σύντομα.

Σὲ λίγες μέρες πῆρα γράμμα του. «Κατὰ τύχη, μὲ τὸ πρόσωπο τῆς φωτογραφίας ποὺ μοῦ ἔστειλες, ἔγραφε, ἔχουμε γνωριστῆ στὸ κέντρο «Καλλιθέα». Μοῦ συστήθηκε πὼς λέγεται Βάσαλος καὶ μένει στὸ ξενοδοχεῖο «Ἐξέλσιορ», στὴν ὁδὸ Ἁγίου Μάρκου 81, ποὺ ὁ ἰδιοκτήτης του Βασίλειος Χρήστου εἶναι συγγενής του καὶ δικός μου φίλος. Κάναμε κι' οἱ τρεῖς παρέα καὶ πολλὲς φορὲς γλεντήσαμε σὲ νυκτερινὰ κέντρα τῆς μεγάλης παραλιακῆς λεωφόρου Κότνις».

Μὲ τὶς πολύτιμες πληροφορίες τοῦ φίλου μου Πλεύρη, γιὰ τὴ διαμονὴ καὶ τὸ ψευδώνυμο τοῦ Βάλμπαλη, ἦταν εὔκολη πλέον ἡ σύλληψή του. Ἕως ὅτου ὅμως γίνουν οἱ κεκανονισμένες ἐνέργειες, μὲ δεύτερο γράμμα του, ὁ φίλος μου μὲ πληροφοροῦσε πὼς ὁ Βάσαλος ἔφυγε γιὰ τὴ Χάϊφα. Μετὰ λίγες μέρες σὲ τρίτο γράμμα του μοῦ ἔγραφε ὅτι, ὅπως τοῦ εἶπε ὁ φίλος του ἰδιοκτήτης τοῦ ξενοδοχείου «Ἐξέλσιορ», ἔφυγε ὁ Βάσαλος καὶ ἀπὸ τὴν Χάϊφα γιὰ τὴν Εὐρώπη.

Οἱ ἀλλεπάλληλες αὐτὲς μετακινήσεις τοῦ Βάλμπαλη ἔλεγαν καθαρὰ τὶς ἀνησυχίες του. Καθόταν στὰ καρφιά, καὶ ἀσφαλῶς ἀπὸ τὴν ἀφορμὴ τοῦ τουφεκισμοῦ καταχραστῶν τοῦ Δημοσίου, ποὺ ἔκανε ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὁ ἀείμνηστος στρατηγὸς Πάγκαλος.

Γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ εἶχαν χαθῆ τελείως τά ἴχνη τοῦ Βάλμπαλη. Παρὰ τὶς προσπάθειές μου καὶ τὴν παρακολούθηση τῶν δικῶν του, δὲν μποροῦσα νὰ βγάλω τίποτε, ὥσπου μιὰ μέρα, κατὰ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1925, συνάντησα τυχαῖα τὸν λοστρόμο τοῦ «Ἀδριατικοῦ».

— Γειά σου κύρ - Γιώργη μου, εἶπε χαρούμενος μόλις μὲ εἶδε. Πᾶμε νὰ πάρουμε ἕνα καφὲ καὶ νὰ σοῦ πῶ καὶ κάτι νέα. Δὲν ξέρεις, ὁ καπετὰν - Νικόλας βρίσκεται στὴ Γαλλία.

— Καὶ ποῦ τὸ ἔμαθες, μάστρ' - Ἀντώνη;

— Μοῦ τὸ εἶπε ἕνας συνάδελφος ποὺ ξεμπάρκαρε ἀπὸ τὸ «Ἀττικὴ» καὶ ἦρθε στὸ δικό μας καράβι. Πρέπει νὰ μένῃ στὴ Μασσαλία, γιατὶ σὲ κάθε ταξίδι ἀνταμώνουν μὲ τὸν καπετὰν - Μπόζια στὸ κέντρο τῆς παραλίας καὶ μάλιστα τοῦ δίνει χρήματα γιὰ τὴ γυναίκα του.

Εὐχαρίστησα τὸν μάστρ' - Ἀντώνη καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ προσπαθήσῃ νὰ μάθῃ ὅσα μποροῦσε περισσότερα γιὰ τὴ διαμονὴ τοῦ καπετὰν - Νικόλα Βάλμπαλη. Δώσαμε ραντεβοῦ ν' ἀνταμώσουμε σὲ 15 μέρες.

(Συνεχίζεται)

ΛΗΣΤΕΙΑ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΛΙΝΤΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik» ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **Α. ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

Τόπος τοῦ ἐγκλήματος ἦταν τὸ ὑποκατάστημα τῆς πιστωτικῆς τραπέζης τῆς Λίντς (Αὐστρία), ποὺ βρίσκεται ἐπὶ τῆς πλατείας τῶν Περιστεριῶν, μιὰ πλατεία ποὺ εἶναι στὸ κέντρο τῆς πόλεως καὶ ἔχει ἐξαιρετικὰ ζωηρὴ κίνηση. Στὸ τραπεζιτικὸ αὐτὸ ὑποκατάστημα μπαίνει κανεὶς ἀπὸ μιὰ μεγάλη περιστρεφομένη πόρτα, ποὺ ὁδηγεῖ σὲ μιὰ αἴθουσα, ἐκτάσεως 40 τετραγωνικῶν μέτρων. Ἡ αἴθουσα αὐτὴ πλαισιώνεται ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς ἀπὸ γραφεῖα καὶ ταμεῖα, ποὺ καταλαμβάνουν χῶρο 120 τετραγωνικῶν μέτρων. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κυρία αὐτὴ εἴσοδο δὲν ὑπάρχει ἄλλο σημεῖο εἰσόδου ἢ ἐξόδου.

Τὴν 16.19′ ὥρα τῆς 16) 2) 1965, μπῆκε στὴν τράπεζα ἕνας ἄνδρας 40 περίπου ἐτῶν, ἀναστήματος 1,80 μ., μὲ χαρακτηριστικὰ ἀνατολίτου, ὁ ὁποῖος ζήτησε ἀπὸ τὸ ταμεῖο νὰ ἀγοράσῃ 30 δολλάρια. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη βρίσκονταν μέσα στὴν τράπεζα ἕξη ὑπάλληλοι, τέσερις ἄνδρες καὶ δύο γυναῖκες. Μιὰ ὑπάλληλος ἔσπευσε νὰ κόψῃ τὴν ἐντολὴ ποὺ ζήτησε ὁ ξένος. Ὁ ἄγνωστος τότε ἀκούμπησε τὸν χαρτοφύλακά του πάνω στὸ ταμεῖο, ἐνῶ μὲ τὸ δεξί του χέρι τράβηξε ἕνα πιστόλι ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ παλτοῦ του. Πρότεινε τὸ πιστόλι στὴν ὑπάλληλο καὶ μὲ νοήματα τὴν διέταξε νὰ ἀδειάσῃ τὶς δεσμίδες τῶν χαρτονομισμάτων, ποὺ ὑπῆρχαν μέσα στὸ ταμεῖο, μέσα στὴν τσάντα του. Οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι δὲν ἔβλεπαν τὸ πιστόλι, γιατὶ ὁ ληστὴς τὸ κρατοῦσε κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ τὸ κρύβῃ μὲ τὸν χαρτοφύλακά του. Ἡ ὑπάλληλος δὲν ἐξετέλεσε τὴ διαταγὴ τοῦ ληστοῦ, ἀλλὰ σήκωσε ψηλὰ τὰ χέρια.

Ὁ διευθυντὴς τῆς τραπέζης, ἀντιληφθεὶς τότε τί συνέβαινε, ἔθεσε σὲ κίνηση μὲ τὸ πόδι του ἕνα μυστικὸ μηχανισμό. Ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα αὐτόματο μηχανισμό, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἐτίθετο σὲ ἐνέργεια, ἔκλεινε αὐτομάτως τὴν εἴσοδο, ἄρχιζαν νὰ σφυρίζουν σειρῆνες, ἐνῶ ἀπ' ἔξω, πάνω ἀπὸ τὴν κυρίαν εἴσοδον, ἐπρόβαλλε μιὰ μεγάλη φωτεινὴ ἐπιγραφή: «ΒΟΗΘΕΙΑ!». Τὸ σύστημα ὅμως αὐτὸ τοῦ συναγερμοῦ, δὲν εἶχε καμμιὰ σύνδεση μὲ τὴν Ἀστυνομία, ἡ ὁποία ἀγνοοῦσε τὴν ὕπαρξή του.

Ὁ ληστής, μόλις διαπίστωσε τὴν κατάσταση αὐτή, τὰ ἔχασε. Ὀπισθοχώρησε ἀπὸ τὸ ταμεῖο, ἔσπρωξε τὴν κατὰ τύχην ἰδιοκτήτρια ποὺ βρέθηκε μπροστά του καί, προτείνοντας τὸ πιστόλι του, ἀκινητοποίησε τὸ προσωπικό. Ἐν συνεχείᾳ διέταξε νὰ τοῦ ἀνοίξουν τὴν πόρτα, βλέποντας ὅμως ὅτι κανεὶς δὲν ἔσπευδε, τὸν κατέλαβεν ἕνα εἶδος πανικοῦ. Τότε ἀνεθάρρησε ἕνας 23ετὴς ὑπάλληλος καὶ θέλησε νὰ τρέξῃ πρὸς τὴ σκάλα ποὺ ὁδηγοῦσε ἀπὸ πίσω στὸν ἡμιόροφο, γιὰ νὰ καλέσῃ σὲ βοήθεια τὴν Ἀστυνομία. Ὁ ληστὴς τότε τὸν πυροβόλησε, ἀλλὰ δὲν τὸν πέτυχε. Ψηδώντας πάνω ἀπὸ τὸ ταμεῖο, ἔτρεξε πίσω ἀπὸ τὸν ὑπάλληλο καὶ τὸν πλησίασε μέχρις ἕνα μέτρο. Ὁ ὑπάλληλος σήκωσε ψηλὰ τὰ χέρια, ἀλλὰ ὁ ληστὴς τὸν πυροβόλησε γελώντας καὶ τὸν τραυμάτισε στὴν κοιλιακὴ χώρα. Ἔτσι δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Ἀστυνομία.

Προσπαθώντας νὰ βρῇ διέξοδον ὁ ληστής, ἄνοιξε ἕνα παράθυρο, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησε νὰ πηδήσῃ, γιατὶ εἶχε ὕψος δέκα περίπου μέτρα ἀπὸ τὸ ἔδαφος.

Ἐνῶ ὁ τραυματισμένος ὑπάλληλος σερνόταν μέχρι τὸ ταμεῖο, ὅπου ξάπλωσε πάνω σὲ ἕνα τραπέζι, ὁ ληστὴς ἔτρεξε πίσω πρὸς τὸ παρτέρι. Ἐκεῖ βρῆκε μιὰ πόρτα κλειδωμένη. Τὴν πυροβόλησε, ἀλλὰ δὲν ἄνοιξε.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἕνας ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ ἀπελευθέρωσε τὴν κεντρικὴ κρυστάλλινη πόρτα — ποὺ ἦταν μέχρι τότε κλειστὴ — καὶ πετάχθηκε ἔξω. Μπροστὰ στὴν εἴσοδο τῆς τραπέζης εἶχαν συγκεντρωθῇ περὶ τὰ 300 ἄτομα, μεταξὺ τῶν ὁποίων βρίσκονταν καὶ δύο ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀσφαλείας.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς συνέλαβε τὸν ἐξερχόμενο ὑπάλληλο, νομίζοντάς τον γιὰ τὸν δράστη. Ὁ ὑπάλληλος ἄρχισε νὰ δίνῃ τὶς δέουσες ἐξηγήσεις, ἀλλὰ ὁ ληστὴς ἐν τῷ μεταξὺ μάζεψε στὰ γρήγορα μέσα στὴν τράπεζα 91.000 κορῶνες καὶ μὲ τὸ πιστόλι στὰ χέρια ἔτρεξε πρὸς τὴν ἀνοικτὴ πλέον πόρτα καὶ πετάχθηκε ἔξω. Βλέποντας τοὺς ἀστυνομικούς, τοὺς πυροβόλησε καὶ ἡ σφαίρα του τρύπησε τὴν ἄκρη τοῦ παλτοῦ τοῦ ἑνὸς ἀπ' αὐτούς. Οἱ ἀστυνομικοί, λόγῳ τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους, δὲν μποροῦσαν νὰ κάμουν χρήση τῶν ὅπλων των, ἡ δὲ καταδίωξη ἦταν δύσκολη, γιατὶ ὁ ληστής, τρέχοντας, πυροβολοῦσε πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις. Ἔτσι, τραυμάτισε ἕνα κοσμηματοπώλη, ἡλικίας 25 ἐτῶν, στὸν ἀριστερὸ μηρὸ καὶ ἕνα μαθητὴ 13 ἐτῶν στὰ ἰσχία. Μιὰ ἄλλη μαθήτρια 17 ἐτῶν τὴν τραυμάτισε στὸν ἀριστερὸ γοφό, ἐνῶ μιὰ πωλήτρια 23 ἐτῶν τὴ γλύτωσε φτηνὰ μὲ μιὰ τρύπα μόνο στὸ ἐπανωφόρι της.

Ἕνας ὑπάλληλος καταστήματος ἠλεκτρικῶν εἰδῶν, ἡλικίας 45 ἐτῶν προσπάθησε νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸν φεύγοντα ληστή. Πήδησε ἐπάνω του, τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ λαιμὸ καὶ προσπάθησε νὰ τὸν πετάξῃ κάτω. Δὲν ἔσπευσε ὅμως κανένας ἄλλος νὰ τὸν βοηθήσῃ καὶ ἔτσι ὁ ληστὴς κατώρθωσε νὰ ἀπελευθερωθῇ καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ μέσα σὲ μιὰ στενὴ πάροδο, ὅπου καὶ τρύπωσε μέσα σ' ἕνα μεγάλο κατάστημα.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου βρέθηκαν μπροστὰ σὲ μιὰ δυσάρεστη κατάσταση. Περίεργοι, δημοσιογράφοι καὶ φωτορεπόρτερς εἶχαν κατακλύσει τὴν τράπεζα καὶ τὸ δρόμο μπροστὰ στὴν κυρία εἴσοδο. Κατὰ τὴν ἔρευνα τοῦ χώρου, βρέθηκαν μέσα στὸ κτίριο τῆς τραπέζης τρεῖς κάλυκες διαμετρήματος 9 μ.μ. Ἡ τσάντα τοῦ ληστοῦ εἶχε ἐγκαταλειφθῆ ἐπάνω στὴ θυρίδα τοῦ ταμείου. Ἐπάνω σ' ἕνα ποτήρι, τὸ ὁποῖον ὁ ληστὴς μετατόπισε τὴ στιγμὴ ποὺ ἔπαιρνε τὰ χρήματα, βρέθηκαν καθαρὰ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα.

Ἀνάμεσα στοὺς συγκεντρωθέντες περιέργους ἦταν καὶ μιὰ νέα 16 ἐτῶν, ἡ ὁποία εἶχε δῆ τὸν ληστὴ νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν τράπεζα. Μετὰ τὸ περιστατικὸ ἡ κοπέλλα κατευθύνθηκε πρὸς τὴ διασταύρωση Μότζαρτ, ποὺ εἶναι ἕνας κυκλοφοριακὸς κόμβος τοῦ Λίντς. Δὲν πέρασαν μερικὰ λεπτὰ καὶ εἶδε τὸν δράστη τῆς ληστείας τῆς τραπέζης νὰ ἐπιβιβάζεται σὲ μιὰ «Μερσεντές». Τὸ αὐτοκίνητο ὅμως ἀναγκάσθηκε νὰ σταματήσῃ στὴ διασταύρωση γιὰ λίγο, μέχρις ὅτου νὰ ἀνάψῃ τὸ πράσινο φῶς. Ἔτσι ἡ νέα κατώρθωσε νὰ σημειώσῃ τὸν ἀριθμὸ τῆς πινακίδος του: L 511. Ἔτρεξε ἀμέσως στὸ πλησιέστερο ἀστυνομικὸ τμῆμα γιὰ νὰ τὸ ἀναφέρῃ.

Λίγη ὥρα μετὰ τὴ ληστεία, ἕνας βοηθὸς μαγείρου ἡλικίας 15 ἐτῶν, ποὺ βρισκόταν μεταξὺ τῶν περιέργων, παρουσιάσθηκε στὴν Ἀστυνομία καὶ κατέθεσε ὅτι ἐγνώριζε τὸν ληστὴ καὶ ὅτι τὸν εἶχε ἰδῆ πολλὲς φορὲς νὰ ἀγοράζῃ τρόφιμα ἐκεῖ γύρω. Ἀπὸ τὰ δοθέντα χαρακτηριστικὰ (τύπος ἀνατολίτου), διαπιστώθηκε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τὸν ἐργάτη Ταουφὶκ Ἀλὴ Σανίρ, γεννηθέντα τὸ 1931 στὴ Χάϊφα τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ὁποῖος μέχρι τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1964 διέμενε κάπου ἐκεῖ κοντὰ στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος. Μέσα στὸ δωμάτιο τοῦ Σανὶρ βρέθηκαν τρεῖς βαλίτσες γεμᾶτες μὲ ἱματισμό.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. L 511 «Μερσεντὲς» ἀνῆκε σὲ μιὰ βιομηχανία χημικῶν προϊόντων τῆς Λίντς. Ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου ἦταν ἕνας νέος 21 ἐτῶν, ἔντιμος καὶ εἰλικρινής. Ὁ ἐργοδότης του τὸν εἶχε στείλει στὴν πόλη γιὰ διάφορες ὑποθέσεις του. Ἡ Ἀστυνομία δὲν διαπίστωσε τὴν ὕπαρξη σχέσεων τοῦ ὁδηγοῦ μετὰ τοῦ ληστοῦ πρὶν ἀπὸ τὴν ληστεία.

Ἀκριβῶς τρεῖς ὧρες μετὰ τὴν διάπραξη τῆς ληστείας, ἐλήφθη σῆμα ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία τοῦ Σάλτσμπουργκ, ὅτι ὁ Σανὶρ εἶχε συλληφθῆ καὶ ὅτι εἶχε κατασχεθῆ ἐπάνω του τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν 89.945 κορωνῶν.

Ὁ Σανίρ, ὅταν διέφυγε μετὰ τὴ ληστεία τῆς τραπέζης, βρέθηκε στὴ διασταύρωση Μότζαρτ, ὅπου εἶδε μιὰ «Μερσεντὲς» νὰ περιμένῃ γιὰ νὰ ἀνάψῃ τὸ πράσινο φῶς. Πλησίασε τὸ αὐτοκίνητο τότε καὶ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τοῦ ὅπλου του, ἀνάγκασε

τὸν ὁδηγὸ νὰ τὸν μεταφέρη στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τοῦ Σάλτσμπουργκ. Δυὸ φορὲς πέρασαν μπροστὰ ἀπὸ ἀστυνομικούς, ὁπότε ὁ Σανίρ, κάθε φορά, σήκωνε τὸ πιστόλι του καὶ τὸ πρότεινε κατὰ τοῦ ὁδηγοῦ. Στὸ δρόμο ὁ Σανὶρ ἐξιστόρησε στὸν ὁδηγὸ ὅτι εἶχε διαπράξει στὴ Λίντς μιὰ ληστεία, κατὰ τὴν ὁποία σκότωσε καὶ τραυμάτισε διάφορα ἄτομα. Τὸν ἀπείλησε ὅτι θὰ πάθαινε κι' αὐτὸς τὸ ἴδιο, ἂν τολμοῦσε νὰ τὸν καταδώση. Τοῦ εἶπε ὅτι εἶχε φίλους, οἱ ὁποῖοι μὲ κάθε τρόπο θὰ ἐξεδικοῦντο τὴν προδοσία του. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τοῦ ζήτησε τὸ δίπλωμά του γιὰ νὰ κρατήση τὰ στοιχεῖα ταυτότητός του. Ταυτοχρόνως ἄνοιξε καὶ τὸ ραδιόφωνο τοῦ αὐτοκινήτου, μήπως ἀκούση τίποτε γιὰ τὸ ἔγκλημά του.

Ὅταν ἔφθασαν στὴ Σάλτσμπουργκ, ὁ Σανὶρ ὑποχρέωσε τὸν ὁδηγὸ νὰ πάη καὶ νὰ τοῦ ἀγοράση μιὰ ξυριστικὴ μηχανή. Κατόπιν τὸν πῆρε καὶ πῆγανε μαζὶ σ' ἕνα κέντρο, ὅπου παρήγγειλε ἕνα μπουκάλι ποτό. Ἐν συνεχείᾳ ἐπισκέφθηκαν ἕνα ζαχαροπλαστεῖο, ὅπου ὁ Σανὶρ ἤπιε ἕνα καφὲ καὶ παρήγγειλε μιὰ μπύρα γιὰ τὸν ἀκούσιο σύντροφό του.

Τελικά, σταμάτησαν ἔξω ἀπὸ τὸν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τῆς Σάλτσμπουργκ, ὅπου ὁ Σανὶρ ἔδωσε ἐντολὴ στὸν ὁδηγὸ νὰ πάη στὴ θυρίδα συναλλάγματος καὶ νὰ τοῦ ἀλλάξη 945 κορῶνες σὲ γερμανικὰ μάρκα. Ὁ Σανὶρ παρέμεινε μέσα στὸ αὐτοκίνητο. Ὁ ὁδηγὸς πῆρε μαζί του τὸ κλειδὶ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ προχώρησε μέσα στὸ σταθμό. Ἐκεῖ συνάντησε ἕνα ἀστυνομικὸ τῆς Ἀσφαλείας, στὸν ὁποῖο διηγήθηκε ὅλη τὴν περιπέτειά του. Τέσσαρες ἀστυνομικοὶ τότε, μὲ τὰ πιστόλια στὰ χέρια, προχώρησαν πρὸς τὸ σταματημένο αὐτοκίνητο καὶ συνέλαβαν τὸν Σανίρ. Ὁ Σανὶρ καθόταν στὸ κάθισμα ποὺ εἶναι πλάϊ στὴ θέση τοῦ ὁδηγοῦ, ἔχοντας δίπλα του ἕνα γεμάτο καὶ ἀπασφαλισμένο πιστόλι βελγικῆς κατασκευῆς, διαμέτρου 9 μ.μ. Ἡ ἀποθήκη τοῦ ὅπλου περιεῖχε 14 σφαῖρες, ἐνῶ ἄλλες 23 σφαῖρες βρέθηκαν μέσα στὴν τσέπη τοῦ σακκακιοῦ τοῦ Σανίρ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίσταση.

Ὁ ὁδηγός, ποὺ γρήγορα ἀποδείχθηκε πὼς ἦταν ἀθῶος, ἀπὸ τὴν ταραχή του, κατὰ τὴ σύλληψη τοῦ Σανίρ, ξέσπασε σὲ δάκρυα. Χάρις ὅμως στὴν ἀποφασιστικότητά του εἶχε κατορθωθῆ ἡ σύλληψη τοῦ Σανίρ. Ἐνωρίτερα δὲν μποροῦσε νὰ εἰδοποιήση τὴν Ἀστυνομία, γιατὶ κινδύνευε ἡ ζωή του.

Ὁ Σανὶρ ὁμολόγησε τὴν ληστεία, ἀλλὰ ἰσχυρίζετο ἐπίμονα ὅτι δὲν ἤθελε νὰ τραυματίση κανένα. Τὸ πιστόλι ποὺ χρησιμοποίησε κατὰ τὴν διάπραξη τοῦ ἐγκλήματος, τὸ εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ κάποιο γνωστό του, ὁ ὁποῖος πάλι τὸ εἶχε προμηθευθῆ ἀπὸ στρατιῶτες τὸ 1945, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Γιὰ τὸ πιστόλι αὐτὸ ὁ Σανὶρ εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὸ Μόναχο 100 σφαῖρες.

Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ποὺ βρέθηκαν στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος ἀνῆκαν πράγματι στὸν Σανίρ.

Σύμφωνα μὲ τὴν κατάθεσή του, ὁ Σανὶρ εἶχε τελειώσει στὸ Ἰσραὴλ τὸ 9τάξιο δημοτικὸ σχολεῖο. Γνώριζε νὰ γράφη καὶ νὰ μιλᾶ καλὰ τὴν ἀγγλικὴ γλώσσα, ἐνῶ τὰ γερμανικὰ τὰ μιλοῦσε σπασμένα. Ὁ πατέρας του, ἔμπορος ἐσπεριδοειδῶν, εἶχε σκοτωθῆ τὸ 1952 σὲ μιὰ συμπλοκὴ στὰ σύνορα μεταξὺ Ἰσραὴλ καὶ Ἰορδανίας. Ἡ μητέρα του καὶ οἱ ἐννέα ἀδελφές του ζοῦσαν στὸ Ἀμμάν.

..Ἀπὸ τὴν Ἑλβετία ἔγινε γνωστὸν ὅτι, ὁ κατὰ τρία ἔτη νεώτερος ἀδελφός του, Τζαμὰλ Ἀλὴ Σανίρ, εἶχε συλληφθῆ τὸ 1962 ὡς ὕποπτος γιὰ τὸν ὑπὸ μυστηριώδεις συνθήκας θάνατο τῆς μνηστῆς του, στὴν Οὔλτιμπεργκ τῆς Ζυρίχης. Ὁ Τζαμὰλ Ἀλὴ Σανὶρ κατόρθωσε νὰ δραπετεύση ἀπὸ τὴ Ζυρίχη. Ἀργότερα ἐπισημάνθηκε στὴ Βασιλεία καὶ στὸ Στρασβοῦργο, ὅπου προέταξε ἔνοπλη ἀντίσταση. Κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴ πυροβολισμῶν στὸ Στρασβοῦργο, ὁ Σανὶρ δέχθηκε ἕνα θανάσιμο τραῦμα.

Ὁ Ταουφὶκ Ἀλὴ Σανὶρ εἶχε πλούσιο ἐγκληματικὸ παρελθόν. Μιὰ ἔρευνα τῆς Ἰντερπὸλ ἀποκάλυψε ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1946 καὶ 1947 ὁ Σανὶρ εἶχε παραπεμφθῆ ἐπανειλημμένως στὸ δικαστήριο γιὰ διαρρήξεις καὶ φθορὰ ξένης ἰδιοκτησίας. Ἀργότερα ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἰορδανία, ὅπου ὕστερα ἀπὸ ἐνέργειες τῆς Ἰντερπόλ, καταδικάστηκε στὸ Ἀμμάν, κατὰ τὰ ἔτη 1950—1956, τρεῖς φορὲς σὲ φυλάκιση μέχρι

δύο μηνῶν ἐρήμην καὶ καταζητεῖτο ἀπὸ τὴν Ἰορδανικὴ Ἀστυνομία. Ἐν συνεχεία ὁ Σανὶρ βρέθηκε στὸ Κουβέϊτ, στὴν Ἑλβετία, στὴ Δυτικὴ Γερμανία καὶ τὴν Αὐστρία. Κατὰ τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα ἐπέστρεψε πολλὲς φορὲς στὴν Ἰορδανία, ἀπ' ὅπου ἀπηλαύνετο πάντοτε. Τὸ ἔτος 1962 ὁ Σανὶρ διέπραξε μιὰ ληστεία τραπέζης στὸ Κουβέϊτ, ὅπου εἶχε καταδικασθῆ ἐρήμην σὲ τέσσερα χρόνια φυλάκιση.

Κατὰ τὴν διαμονή του στὴν Ἑλβετία, τὸ ἔτος 1961, ὁ Σανὶρ γνωρίσθηκε μὲ τὴν τότε 26χρονη αὐστριακὴ Ρόζεμαρί Σ., ποὺ ἐργαζόταν στὴ Ζυρίχη. Ὁ Σανίρ τῆς εἶχε ὑποσχεθῆ γάμο καὶ εἶχε ἀποκτήσει μαζί της δύο νόθα τέκνα. Μετὰ πέρασε στὴν Αὐστρία, ὅπου ἐπισκέφθηκε τοὺς γονεῖς τῆς μνηστῆς του, ποὺ ἔμεναν κοντὰ στὴν Ἔννς. Τὸ ἔτος 1964 ὁ Σανὶρ ἐργάσθηκε ἐπὶ ἐννέα μῆνες σὲ ἕνα ἐργοστάσιο τῆς Λίντς. Τὴν 1.7.1964 τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι ἡ ἄδεια παραμονῆς του ἔληγε τὴν 31.12.1964. Ἔτσι, στὸ τέλος τοῦ ἔτους αὐτοῦ ὁ Σανὶρ ἐγκατέλειψε τὴν Αὐστρία καὶ μετέβη στὴ Δυτικὴ Γερμανία. Ἐπίσης καὶ ἡ μνηστή του ἀνεχώρησε τὴν 13.1.1955 γιὰ τὸ Μόναχο, γιὰ νὰ βρῆ ἐκεῖ ἐργασία. Ὁ Σανὶρ ἔσπευσε στὸ Μόναχο, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ τὴν βρῆ.

Τὴν 26.4.65, ἐνῶ ὁ Σανὶρ ἦταν προφυλακισμένος, ζήτησε νὰ μιλήση μὲ ἕνα ἀστυνομικό. Ἄρχισε νὰ τοῦ λέγη ὅτι εἶχε τὸ συναίσθημα ὅτι θέλουν νὰ τὸν σκοτώσουν. Τὰ χάπια ποὺ τοῦ ἔδωσεν ὁ γιατρὸς τοῦ ἔκαμαν κακό. Ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ Κουβέϊτ ἐπιβουλεύονταν τὴ ζωή του. Περιέγραφε δὲ τὸν ἑαυτό του σὰν ἀθάνατο προφήτη. Ἐπὶ ἑβδομάδες ὁ Σανὶρ συνέχιζε νὰ λέγη τὰ πιὸ ἀσυνάρτητα πράγματα καὶ νὰ βγάζη στὸν καθένα ἔξω τὴ γλώσσα του. Οἱ ψυχίατροι ὅμως ἀποφάνθηκαν ὅτι ὁ Σανὶρ ἦταν πνευματικῶς ἀπολύτως ὑγιής.

Τὴν 1.12.1965 ὁ Σανὶρ ὁδηγήθηκε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, ὅπου ἀπολογήθηκε φυσιολογικά, ἀφήνοντας κατὰ μέρος τὶς προσποιήσεις. Βάσει τῆς ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρκων, τὸ δικαστήριο τὸν καταδίκασε σὲ 20ετῆ κάθειρξη καὶ ἀπέλαση ἐκ τῆς Αὐστρίας. Μιὰ ἔφεση κατὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἀπορρίφθηκε.

Καὶ τώρα ποιά διδάγματα μποροῦμε νὰ βγάλουμε ἀπὸ τὴν ὑπόθεση αὐτή;

Ὁ μηχανισμὸς συναγερμοῦ, ὅπως εἶχε ἐγκατασταθῆ στὸ τραπεζιτικὸ κατάστημα, δὲν ἀπέδωσε. Ἡ σκέψη ὅτι μὲ τὸ αὐτόματο κλείσιμο τῆς πόρτας θὰ ἐγκλωβιζόταν ὁ δράστης, ἦταν καλή. Οἱ ὑπάλληλοι ὅμως τῆς τραπέζης ἦταν ἄοπλοι καὶ ὡς ἐκ τούτου βρίσκονταν στὴν διάθεση τοῦ ὁπλοφόρου ληστοῦ. Κατ' ἀνάγκην, ὁ ληστὴς ποὺ βρέθηκε ἐγκλωβισμένος μέσα στὴν τράπεζα, πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς συλλήψεώς του, θὰ ἐξασφάλιζε τὴν ἔξοδό του μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ὅπλου του. Μποροῦσε ἀκόμα νὰ σπάση καὶ τὰ κρύσταλλα τῆς πόρτας καὶ νὰ διαφύγη ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα.

Τὸ δεύτερο μειονέκτημα συνίστατο στὸ ὅτι ὁ μηχανισμὸς συναγερμοῦ δὲν εἶχε ἄμεση σύνδεση μὲ τὴν Ἀστυνομία. Ἔτσι, χρειάσθηκε νὰ τρέξη κάποιος ὑπάλληλος γιὰ νὰ εἰδοποιήση τὴν Ἀστυνομία, ὁ ὁποῖος ὅμως τραυματίσθηκε βαρειὰ ἀπὸ τὸν ληστή.

Ἡ φωτεινὴ ἐπιγραφὴ «ΒΟΗΘΕΙΑ» πάνω ἀπὸ τὴν κεντρικὴ εἴσοδο τῆς τραπέζης εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ προκαλέση τὴν συγκέντρωση πλήθους περιέργων, οἱ ὁποῖοι ὅμως καμμιὰ οὐσιαστικὴ βοήθεια δὲν μποροῦσαν νὰ παράσχουν.

Γιὰ τὴν ἐγκατάσταση τοῦ μηχανισμοῦ συναγερμοῦ ἐντὸς τῆς τραπέζης δὲν εἶχεν ἐνημερωθῆ ἡ Ἀστυνομία, ἐνῶ εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀσφαλείας γνωρίζουν ποῦ ὑπάρχουν τέτοιες συσκευὲς μέσα στὴν περιοχή τους, γιὰ νὰ ξέρουν, σὲ δεδομένη στιγμή, τί νὰ πράξουν.

Ἡ ἐπέμβαση τοῦ ἀστυνομικοῦ σὲ τέτοιες περιπτώσεις εἶναι σπουδαία καὶ γι' αὐτὸ ἀπαιτεῖται κατάλληλη ἐκπαίδευση, γιὰ νὰ ξέρουν οἱ ἀστυνομικοὶ πῶς νὰ ἐνεργήσουν κατὰ τὴν σύλληψη ἢ τὴν καταδίωξη ἑνὸς κακοποιοῦ. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν καὶ ἐπισημανθοῦν ὅλα τὰ ὀχήματα τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποίησεν ὁ δράστης, ἀσυρματοφόρα δὲ ὀχήματα νὰ θέσουν ὑπὸ ἔλεγχον καθορισμένους βασικοὺς ἀρ-

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ*

Ὑπὸ τοῦ κ. **ΠΕΛΟΥ ΚΟΥΤΟΥΠΗ**

Εἶναι κοινὴ ἡ συνείδησις ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε., ἀπὸ τῆς ὑπάρξεώς του μέχρι σήμερα, ὑπῆρξε πρωταγωνιστὴς εἰς κάθε εἶδους ἐθνικὴν προδοσίαν. Ἤρχισε ἀπὸ τὸν ἀπελευθερωτικὸν πόλεμον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὸν ὁποῖον ἐχαρακτήρισεν ὡς «ἰμπεριαλιστικόν». Προχώρησε στὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ πρὶν ἀπὸ τὸν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον, τὰ ὁποῖα ἐχαρακτήριζε καὶ αὐτὰ «ἰμπεριαλιστικά», ὑποστηρίζον μονίμως τὴν τουρκικὴν μειονότητα.

Στὰ 1926 οἱ κομμουνισταὶ τῆς Κύπρου ἔρριχναν τὸ σύνθημα: «Γιὰ μιὰ ἀνεξάρτητη καὶ ἐλεύθερη Κύπρο στὰ πλαίσια τῆς Σοβιετικῆς Σοσιαλιστικῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας». Στὰ 1929, διεκήρυσσον οἱ κομμουνισταὶ ὅτι «οἱ Κύπριοι φτωχοὶ ἀγρότες καὶ ἐργάτες πρέπει ν' ἀγωνισθοῦν κατὰ τῶν ντόπιων Κυπρίων ἐκμεταλλευτῶν τους, κατὰ τῶν ἑνωτικῶν... ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν παράδοσή τους ὑποχειρίων στὸν ἑλληνικὸ ἰμπεριαλισμό». «Ἰμπεριαλισμὸς» ἦταν ἀπὸ τότε γιὰ τοὺς ἐγχωρίους κομμουνιστὰς ἡ Ἕνωσις τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Στὰ 1930, ζητοῦσαν οἱ κομμουνισταὶ «αὐτόνομον Κύπρον». Στὰ 1934, ἡ 2α Ὁλομέλεια τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐχαρακτήριζε ὡς «ἰμπεριαλιστικὸ ἀλυτρωτισμὸ» τοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση ὄχι μόνο τῆς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ τῶν Δωδεκαννήσων καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Τὴν ἴδια περίοδο, στὰ 1934, τὸ Κ.Κ.Ε. ἀντικαθιστοῦσε τὸ παλαιὸν προδοτικὸν σύνθημά του περὶ «ἑνιαίας καὶ ἀνεξάρτητης Μακεδονίας» μὲ τὸ σύνθημα: «Πλέρια ἰσοτιμία στὶς μειονότητες», γιατὶ εἶχε ἀποτύχει στὴν προσπάθειά του ν' ἀφαιρέσῃ τὴν Ἑλληνικὴ Θράκη καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Μακεδονία ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἀργότερα, στὴν κατοχή, ἐπανῆλθε στὴν προσπάθεια αὐτὴ μὲ τὴν ἀνοικτὴ συνεργασία του μὲ τοὺς Βουλγάρους κατακτητάς. Στὸν πόλεμο τοῦ 1940, ποὺ ἐδημιούργησε τὸ Ἑλληνικὸν ἔπος, εἶναι γνωστὴ ἡ στάσις τῶν ἐγχωρίων κομμουνιστῶν. Πλήρης εὐθυγράμμισις μὲ τὴν συμμαχίαν Χίτλερ — Στάλιν.

Τὸ «πέταγμα τῶν ὅπλων» συνιστοῦσαν οἱ κομμουνισταὶ στὸν ἥρωα Ἑλληνικὸ Στρατὸ καὶ κατὰ τὴν φασιστικὴν καὶ κατὰ τὴν χιτλερικὴν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐπίθεσιν. Ἡ συνεργασία τους μὲ τοὺς χιτλερικοὺς κατακτητὰς στὸ διάστημα τῆς κατοχῆς πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη τῶν παγιδευμένων ἀγωνιστῶν τοῦ ΕΑΜ, ἔχει ἐπίσης ἀποδειχθῆ μὲ ντοκουμέντα. Ἡ συνεργασία τους μὲ τὸν Σλαβικὸ κομμουνισμὸ

τηριακούς κόμβους καὶ δρόμους. Κάθε παράλειψη τῶν ἀνωτέρω αὐξάνει τὶς πιθανότητες διαφυγῆς τοῦ δράστου.

Ἡ ἐπικίνδυνη αὔξηση τῶν ληστειῶν σὲ καταστήματα τραπεζῶν, κάνει τὴν ἀνάγκη τοποθετήσεως συσκευῶν συναγερμοῦ ἀκόμη πιὸ ἐπιτακτική. Γιὰ τὴν τράπεζα μιὰ ληστεία μπορεῖ νὰ εἶναι θέμα ἀσφαλίσεως, γιὰ τὴν Ἀστυνομία ὅμως, ἡ ὁποία μεριμνᾶ γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων καὶ τῆς περιουσίας των, δὲν εἶναι ἕνα ἁπλὸ πρόβλημα. Ἐξ ἄλλου, οἱ ἀνεξιχνίαστες περιπτώσεις ληστειῶν τραπεζῶν ἐπιδροῦν δυσμενῶς στὸ γόητρο τῆς Ἀστυνομίας. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ διοικήσεις τῶν τραπεζῶν πρέπει νὰ κάμνουν τὴ σκέψη, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ διακινδυνεύουν τὴ ζωή τους ἄνθρωποι.

Ἂς μὴ ὑπάρχουν λοιπὸν αὐταπάτες. Ἡ αὔξηση τῆς ἐγκληματικότητος ποὺ πραγματοποιεῖται μὲ γοργὸ ρυθμό, πρέπει νὰ ἀναγκάσῃ καὶ τὶς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες νὰ ἀναπτύξουν καὶ βελτιώσουν τὶς μεθόδους προλήψεως, γιὰ νὰ ἀποτρέψουν ἀποτελεσματικὰ παρόμοια κρούσματα.

Α. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας στὰ 1947—1949 εἶναι ἀναμφισβήτητη. Τὴν πλήρωσε ἡ Ἑλλὰς μὲ αἷμα καὶ συμφορά.

Ἡ στάσις τῶν ἐγχωρίων κομμουνιστῶν στὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγώνα τῆς ΕΟΚΑ στὴν Κύπρο εἶναι ἐπίσης γνωστή. Στὶς 2 Ἀπριλίου τοῦ 1955, τὴν ἑπομένη τῆς ἐνάρξεως τοῦ θρυλικοῦ ἀγῶνος τῆς ΕΟΚΑ, ποὺ οἱ ἐκρήξεις τῶν βομβῶν συνεκλόνιζον τὴν Κύπρο, ἡ «Παγκύπριος Ἐργατικὴ Ὁμοσπονδία» σὲ ἀνακοίνωσί της ἐτόνιζε:

«Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ δυναμιτιστικὲς ἀπόπειρες ὀργανώθηκαν ἀπὸ ταραχοποιοὺς ποὺ θέλουν νὰ ὑποχρεώσουν τὴν ἀγγλικὴ διοίκηση νὰ πάρη αὐστηρὰ μέτρα ἐναντίον τῶν ἐργαζομένων καὶ νὰ αὐξήση τὴν ἐχθρότητα ποὺ χωρίζει τοὺς Ἕλληνες ἀπὸ τοὺς Τούρκους». Οἱ ἥρωες τῆς ΕΟΚΑ ἀπεκαλοῦντο «ταραχοποιοὶ» τὴν ἑπομένη τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος. Καὶ στὶς 26 Ἀπριλίου τοῦ 1955, τὸ Κ.Κ.Ε. σὲ ραδιοφωνική του ἐκπομπὴ ἀπεκάλυπτε στοὺς Ἄγγλους ὅτι ὁ Διγενὴς εἶναι ὁ στρατηγὸς Γρίβας. Ἀποκαλοῦσε τὸ Κ.Κ.Ε. «συνθηκολόγο, ἐθνοπροδότη καὶ διασπαστὴ» τὸν Μακάριο. Στὴν ἴδια ἐκπομπὴ τὸ Κ.Κ.Ε. ἐχαρακτήριζε τὸν ἡρωϊκὸ ἀγώνα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ ὡς «Κυπροκαπηλεία» καὶ τὶς βόμβες τῆς ΕΟΚΑ ποὺ ἐφώτιζαν τὸν κυπριακὸ οὐρανὸ τὶς ὀνόμαζε «γνωστὰ πασχαλιάτικα βαρελόττα καὶ τρακατροῦκες».

Αὐτὲς εἶναι οἱ ἐπικεφαλίδες τῆς γνωστῆς ἐναντίον κάθε ἐθνικοῦ ἀγῶνος καὶ δράσεως τακτικῆς τῶν ἐγχωρίων κομμουνιστῶν. Εἶναι ἀναμφισβήτητος αὐτὴ ἡ κατ' ἐξακολούθησιν ἐθνικὴ προδοσία τοῦ Κ.Κ.Ε. Καὶ βάσει αὐτῆς εἶπε προχθές, ἐξ αἰτίας τοῦ κυπριακοῦ θέματος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλος, τὰ ἑξῆς:

«Εἶναι χωρὶς ἄλλο βαρὺ λάθος νὰ ὑπολογίζεται ὡς θετικὴ ἡ συμπαράστασις τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς ἐθνικοὺς ἀγῶνες. Ὁ σκοπός του κεῖται ἐκτὸς τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας. Βοηθεῖ ὁ κομμουνισμὸς μόνον διὰ νὰ ὑπονομεύῃ».

Αὐτὴ ἡ φράσις ἀποτελεῖ συνείδησιν παντὸς Ἕλληνος. Ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἡγέτες τὴν ἔχουν ἐπαναλάβει κατὰ καιροὺς μὲ ἄλλα λόγια. Αὐτὴν τὴν φράσιν, ποὺ περιέχει μίαν ἀναμφισβήτητον ἀλήθειαν ἐκ τῶν πράξεων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ γενικώτερον τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς, ἐτόλμησε νὰ σχολιάσῃ ἡ πρωϊνὴ κομμουνιστικὴ ἐφημερίς. Καὶ ἔγραψε: «Ἡ πραγματικότητα ἀποδείχνει ὅτι ἡ Ἀριστερὰ ὄχι ἁπλῶς συμπαραστάθηκε θετικὰ στοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες, ἀλλὰ ἦταν καὶ εἶναι ἡ δύναμη ποὺ πρωτοστάτησε στοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες καὶ ἔφερε πάντα τὸ κύριο βάρος τῶν ἀγώνων αὐτῶν».

Αὐτὸ ἔγραψε ἡ κομμουνιστικὴ ἐφημερίς, γιὰ νὰ ἀποδείξῃ τούς... «ἐθνικοὺς ἀγῶνες τῶν κομμουνιστῶν». Τὰ σχόλια περιττεύουν. Εἶναι τόσον ὑβριστικὸ τὸ κείμενο αὐτὸ γιὰ τὴν νοημοσύνη καὶ τὴν γνώση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὥστε κάθε ἄλλη ἀνάλυσις περιττεύει. Οἱ κομμουνισταὶ ἄλλωστε οὐδέποτε ἐσεβάσθησαν τὸν Λαὸν καὶ τὴν νοημοσύνην του. Γιατί νὰ τὸν σεβασθοῦν τώρα;

ΠΕΛΟΣ ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ

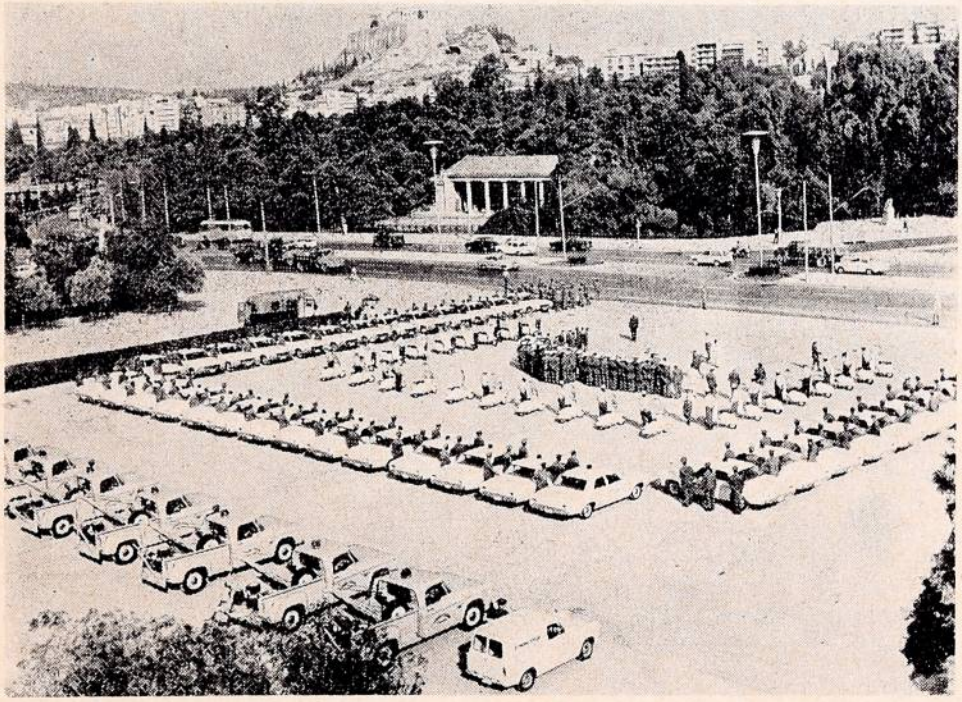
* Τὸ σχόλιον τοῦτο μετεδόθη ἐκ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος τὴν 15.4.66.

ΝΕΕΣ ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΣΤΕ κρυφὴ χαρὰ καὶ περηφάνεια, κάθε φορὰ ποὺ ἡ Πολιτεία, μὲ τὸν ὁποιοδήποτε τρόπο της, ἐκδηλώνει ἔμπρακτα τὸ ἐνδιαφέρον της γιὰ μᾶς. Γιατὶ διαπιστώνουμε περίτρανα πὼς οἱ προσπάθειές μας βρίσκουν ἀπήχηση καὶ ἀναγνώριση ἀπὸ τοὺς πλέον ἁρμοδίους γιὰ νὰ μᾶς κρίνουν. Καὶ δὲν ἐπιζητοῦμε ἢ ἐπιζητήσαμε ποτὲ ὡς τώρα τίποτε περισσότερο, γιὰ ὅσα, μέσα στὸν κύκλο τῶν ἁρμοδιοτήτων μας, προσφέραμε καὶ προσφέρουμε.

Ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοί, τὸ ἔχουμε κι' ἄλλοτε γράψει, ζοῦμε καθημερινὰ τὶς πιὸ σκληρές, τὶς πιὸ περίεργες, τὶς πιὸ ἀναπάντεχες στιγμὲς τῆς ζωῆς μας, γιατὶ τὸ

Φαντασμαγορικὴ παράταξις τῶν νέων μηχανοκινήτων μονάδων μπροστὰ στὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο

ἐπάγγελμά μας εἶναι κάτι τὸ ξεχωριστὸ ἀνάμεσα στ' ἄλλα ἐπαγγέλματα. Μᾶς ἱκανοποιεῖ ὅμως ἀρκετὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πολὺς κόσμος ἀναγνωρίζει τὴν ἰδιορρυθμία τῆς ἐργασίας μας καὶ μᾶς συμπαραστέκει σὲ κάθε δεδομένη στιγμή. Κι' ἐμεῖς ἀπὸ τὴν πλευρά μας φροντίζουμε, μέρα τὴ μέρα, νὰ δυναμώνουμε τοὺς δεσμούς μας μὲ τὸ ἀνώνυμο κοινό, γιατὶ πιστεύουμε ὅτι μόνον ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ φανοῦμε συνεπεῖς στὴν ἀποστολή μας.

***

ΠΑΡΟΜΟΙΕΣ σκέψεις γύριζαν στὸ μυαλό μας, ὅταν τὴν 4) 8) 66 καὶ ὥρα 8 π.μ. βρεθήκαμε στὸν πρὸ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου χῶρον, ὅπου θὰ γινόταν ἡ

παράδοση νέων μηχανοκινήτων μονάδων στὴν Ἀστυνομία Πόλεων ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκο. Ἦταν ἀληθινὰ φαντασμαγορικό, συνάμα δὲ καὶ συγκινητικό, τὸ θέαμα τῶν παρατεταγμένων ἁρμονικὰ νέων μηχανοκινήτων μέσων. Σαράντα νέα περιπολικὰ αὐτοκίνητα, τριάντα λαμπρέττες, ἐννέα γερανοφόρα ὀχήματα (μικρὰ καὶ εὐέλικτα), δύο εἰδικὰ αὐτοκίνητα ἀλληλογραφίας, ἕνα εἰδικὸν ὄχημα μεταγωγῆς κρατουμένων καὶ ἓξ μοτοσυκλέττες, συγκέντρωναν τὶς περήφανες ματιὲς ὅλων μας, ἀπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μέχρι καὶ τοῦ ἀστυφύλακα καὶ τῶν ξένων, δημοσιογράφων κλπ., ποὺ παρέστησαν.

Χάρις στὶς προσπάθειες τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μηχανοκινήτου Ὑποδιευθύνσεως, Ἀστυνομικοῦ Δ) ντοῦ Β΄ κ. Κάκκου, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀμέσου Δράσεως, Ἀστυνόμου Β΄ κ. Ἀγγελοπούλου, τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας, Ἀστυνόμου Β΄ κ. Ντόντου καὶ στὴν προσωπικὴ ἐπίβλεψη τοῦ Δ) ντοῦ Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικοῦ Δ) ντοῦ Α΄ κ. Ἀρχοντουλάκη, ὅσο πλησίαζε ἡ ὥρα τῆς τελετῆς τὰ πάντα ἦσαν ἕτοιμα. Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε τὴν συμβολὴ γενικῶς ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀμέσου Δράσεως καὶ τοῦ Μηχανοκινήτου, γιατὶ ὅλοι τους συνετέλεσαν στὴν ἄρτια ὀργάνωση καὶ τέλεση τῆς γιορτῆς.

Στὶς 8.10 περίπου προσῆλθεν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Καραμπέτσος, ἐνῶ μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς εἶχαν προσέλθει καὶ λάβει τὶς θέσεις τους ὅλοι οἱ Ἀστυνομικοὶ Δ) νταὶ Α΄ καὶ Β΄ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, οἱ Διοικηταὶ Τμημάτων τῆς Δ) νσεως Ἀθηνῶν καὶ δημοσιογράφοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ.κ. Λεωτσάκος, Μαλάτος, Γεωργακάκος, κ.ἄ. Στὶς 8.15΄ ἔφθασε ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πλυτᾶς, ὁ ὁποῖος, ὅπως πληροφορήθηκα, ἀνέλαβε τὴν ἐπὶ ἑξάμηνο ἀσφάλιση τῶν νέων ὀχημάτων, στὴν ὁμώνυμη ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία.

Ὥρα 8.20΄. Ὁ κ. Ὑπουργὸς προσέρχεται. Τμῆμα τῆς Φιλαρμονικῆς ἀποδίδει τὶς κεκανονισμένες τιμές, καθὼς ὁ κ. Ὑπουργὸς χαιρετάει τὸν κ. Ἀρχηγό, τὸν κ. Δήμαρχο καὶ τὸν κ. Δ) ντὴν τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν. Μετὰ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπιθεωρεῖ τὰ νέα μηχανοκίνητα μέσα καὶ τελειώνοντας, πρὶν καταλάβη τὴν θέση του, χαιρετάει ἕνα - ἕνα ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς παρισταμένους προσκεκλημένους.

Ὥρα 8.30΄ περίπου. Ἀρχίζει ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ. Ἀπὸ ὅλες τὶς κατευθύνσεις τῆς γύρω περιοχῆς περίεργοι καὶ διερχόμενοι παρακολουθοῦν τὴν τελετή. Τελειώνοντας ὁ ἁγιασμὸς ὁ κ. Ἀρχηγός. μιλώντας ἀπὸ μικροφώνου εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Δήμαρχε, Κύριοι,

Αἴσθημα ζωηροτάτης συγκινήσεως μὲ συνέχει, διότι σήμερον ὁ τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐνισχύεται διὰ 88 σοβαρωτάτων διὰ τὴν Ὑπηρεσίαν μονάδων, αἱ ὁποῖαι πλαισιούμεναι ὑπὸ τοῦ καταλλήλου ἐμψύχου ὑλικοῦ, θὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐπιτυχεστέραν δυνατὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων Ἀστυνομεύσεως κυρίως εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ, ἀλλ' ἐπίσης καὶ εἰς Πάτρας καὶ Κέρκυραν.

Συγκεκριμένως παραλαμβάνει ἡ Ἀστυνομία σήμερον 40 περιπολικὰ αὐτοκίνητα, 30 σκοῦτερ, 6 μοτοσυκλέττας, 2 αὐτοκίνητα εἰδικὰ διὰ τὴν ταχυτέραν διεκπεραίωσιν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ ἓν εἰδικὸν ὄχημα μεταγωγῆς κρατουμένων.

Διὰ τῶν περιπολικῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα φέρουν τελειοτάτου τύπου ἀσυρμάτους, ἐνισχύονται ὄχι μόνον αἱ Ὑπηρεσίαι Ἀμέσου Δράσεως Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἀλλὰ καὶ αἱ Ἀστυνομικαὶ Διευθύνσεις Πατρῶν καὶ Κερκύρας, μὲ σκοπὸν ὅπως, εἰς ἕκαστον τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων Τάξεως εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Πάτρας καὶ Κέρκυραν, ἐνταχθῆ ἀνὰ ἓν αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον νὰ περιπολῆ συνεχῶς καθ' ὅλον τὸ 24ωρον, ὥστε νὰ ἐνισχυθῆ καὶ παγιωθῆ παρὰ τῷ Κοινῷ τὸ αἴσθημα

ἀσφαλείας καὶ τάξεως. Δὲν κρίνω ἄσκοπον νὰ τονίσω, ὅτι ἡ ἀνάγκη ἐνισχύσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀμέσου Δράσεως ἀπὸ ἱκανοῦ ἤδη χρόνου εἶχε καταστῆ ἔκδηλος, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι τοῦδε κυκλοφορούντων περιπολικῶν δὲν ἀπεδείχθη ἐντελῶς ἐπαρκὴς διὰ τὴν κάλυψιν τῆς διαρκῶς ὀγκουμένης ἀνάγκης. Χαρακτηριστικῶς σημειῶ, ὅτι αἱ πρὸς τὴν Ἄμεσον Δρᾶσιν κλήσεις ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ, αἰτουμένου τὴν συνδρομὴν τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς, ἐκλιμακώθησαν ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἱδρύσεως τῆς Ὑπηρεσίας ὡς ἑξῆς: 1959=131, 1960=1876, 1961=13376, 1962 =29639, 1963=37957, 1964=66611, 1965=100784 καὶ ἀπὸ τῆς 1—1—1966 μέχρι σήμερον 76385. Ἡ ἐντυπωσιακὴ ὕψωσις τοῦ δείκτου τῶν πρὸς τὴν Ἄμεσον Δρᾶσιν κλήσεων ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, πείθει, νομίζω, περὶ τοῦ ὅτι, ἡ σήμερον πραγματοποιουμένη ἐνίσχυσις τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀμέσου Δράσεως ὑπῆρξεν ἐπιτακτικῶς καὶ ἐπειγόντως ἀναγκαία.

Πέραν δὲ τούτου, ἡ ἐντυπωσιακὴ αὕτη αὔξησις ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ἀμάχητον περὶ τῆς διαρκῶς αὐξανομένης ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγάπης τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν Ἄμεσον Δρᾶσιν, τῆς ὁποίας τοὺς ὑπαλλήλους καὶ συγχαίρω θερμῶς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ.

Ἤδη εὐελπιστῶ ὅτι ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις διὰ τῶν νέων αὐτοκινήτων της, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑψηλὴν στάθμην τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ της, τοῦ ὁποίου τὴν ὑπηρεσιακὴν συνείδησιν, τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὸν ἀκάματον ζῆλον ηὐτύχησα νὰ γνωρίσω κατὰ τὴν διάρκειαν μακρᾶς καὶ ἀμέσου συνεργασίας, θὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἀνώτερον δυνατὸν ἐπίπεδον ἑτοιμότητος καὶ ἀποτελεσματικότητος, χάριν τοῦ ἀστυνομευομένου κοινοῦ καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῆς ταύτης τῆς Ἀστυνομίας τῆς ὁποίας ἡ Ἄμεσος Δρᾶσις εἶναι, ὡς πιστεύω, ὁ καλύτερος πρεσβευτής.

Πέραν τῶν περιπολικῶν αὐτοκινήτων τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀστυνομίας 30 σκοῦτερ καὶ 6 μοτοσυκλέτται. Διὰ τῶν ἐν λόγῳ ὀχημάτων θὰ ἐνισχυθῇ, ἐλπίζω, σημαντικῶς ἡ προσπάθεια τῶν Ὑπηρεσιῶν Τροχαίας πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς κυκλοφοριακῆς τάξεως καὶ εὐρυθμίας.

Τέλος, θὰ ἤθελα νὰ ἐπισημάνω, ἰδιαιτέρως, τὴν ἀπόκτησιν τῶν 9 γερανῶν, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐνισχυθῇ ἡ προσπάθεια τῆς Τροχαίας — καὶ πάλιν — πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τῶν παρανόμως σταθμευόντων ὀχημάτων, τὰ ὁποῖα παρακωλύουν, ἀποδεδειγμένως, τὴν κυκλοφορίαν.

Ἐξ ἄλλου, χάρις εἰς τὰ 9 αὐτὰ ὀχήματα θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ παύσουν, εἰς τὸ μέλλον, διατυπούμεναι αἰχμαί τινες αἱ ὁποῖαι εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, κατὰ τὸ παρελθόν, ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐνίων ἐφημερίδων συνεπείᾳ τοῦ γεγονότος καθ' ὃ ἡ Τροχαία ἦτο ἠναγκασμένη νὰ προσφεύγῃ εἰς ἰδιώτας ἐπιχειρηματίας, οἱ ὁποῖοι διέθετον γερανούς, τοὺς ὁποίους ἐχρησιμοποίει.

Καὶ ἤδη αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ τονίσω ὅτι ἡ ἀπόκτησις τῶν σήμερον παραλαμβανομένων 88 ὀχημάτων, κατέστη δυνατὴ χάρις εἰς τὴν ἀπὸ μέρους Ὑμῶν, Κύριε Ὑπουργέ, κατανόησιν τῶν προβλημάτων τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς ἀνάγκης πλήρους ἐκσυγχρονισμοῦ της, τὴν ἐπιμονήν Σας καὶ τὴν ἀκάματον καὶ μεθοδικὴν δραστηριότητά Σας.

Φιλοδοξῶ καὶ ἐλπίζω ὅτι εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, ὁ τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων θὰ βελτιωθῇ, ἔτι περαιτέρω, ὄχι μόνον εἰς τοὺς προαναφερθέντας τομεῖς, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτῶν χάριν τῆς ἀρτιωτέρας ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς της.

Εἶμαι βέβαιος, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων θὰ πραγματοποιηθῇ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Σας χάρις εἰς τὴν κατανόησίν Σας, τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν οὐσιαστικὴν συνδρομήν Σας. Τοῦτο, ἄλλωστε, ἐγγυᾶται ἡ μέχρι τοῦδε ρεαλιστικὴ καὶ στοργικὴ, ἀπὸ μέρους Ὑμῶν, ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῶν ὑπαλλήλων της. Προβλημάτων τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων θὰ παρέμενον ἀνεπίλυτα ἐὰν δὲν

εἴχομεν τὴν τύχην νὰ εὑρίσκεσθε Σεῖς—καὶ μάλιστα εἰς καιροὺς χαλεπούς διὰ τὴν Πατρίδα — ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως. Σεῖς ὁ ὁποῖος διακρίνεσθε διὰ τὴν ἀποφασιστικότητά Σας, τὸ ἀδάμαστον θάρρος Σας, τὴν χαλυβδίνην πυγμήν Σας καὶ πρὸ παντὸς διὰ τὴν εὐγενικὴν φιλοδοξίαν Σας νὰ καταστήσητε τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐφάμιλλα τῶν καλυτέρων Ἀστυνομιῶν τοῦ κόσμου καὶ τοὺς ἄνδρας των ἀξίους καὶ ὑπερηφάνους φορεῖς κρατικῆς ἐξουσίας καὶ ἀξιοπρεπῶς διαβιοῦντας ἀνθρώπους.

Περαίνων, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσω τὴν βεβαιότητα ὅτι οἱ προϊστάμενοι τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεως δὲν θὰ λείψουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξαντλήσουν κάθε προσπάθειαν, διὰ τὴν ἀξιοποίησιν, εἰς τὸν μεγαλύτερον δυνατὸν βαθμὸν τῶν τιθεμένων ἀπὸ σήμερον, εἰς τὴν διάθεσίν των ὀχημάτων. Εἶναι οὗτος ὁ καλύτερος τρόπος διὰ νὰ ἐκφράσωμεν, ἐμπράκτως, τὴν εὐγνωμοσύνην μας, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν γενναίαν συνδρομὴν τὴν ὁποίαν μᾶς παρέσχεν καὶ νὰ τὴν πείσωμεν, ταυτοχρόνως, ὅτι εἴμεθα ἄξιοι καὶ περαιτέρω ἐνισχύσεως, τόσον ἀναγκαίας, διὰ νὰ ὑπηρετήσωμεν, κατὰ τρόπον πλέον ἀποτελεσματικόν, τὸν κοινωνικὸν σύνολον».

Μετὰ τὸν τόσο ζωντανὸ λόγο τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, ποὺ τὸν ἐκάλυψαν τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων, στὸ μικρόφωνο πλησίασεν ὁ κ. Ὑπουργός, ὁ ὁποῖος, μὲ τὴν παρρησία καὶ τὴν ζωντάνια τοῦ λόγου ποὺ τὸν διακρίνει, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ τὸν ἄξιον καὶ τιμήσαντα τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Ἀρχηγὸν κ. Καραμπέτσον δι' ὅσα εἶπε προηγουμένως δι' ἐμὲ καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπερβολικὰ καὶ ὀφείλονται εἰς τὸ πάθος του πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὸ ἰδικόν μου πρόσωπον. Καὶ αἰσθάνομαι ὑπερηφάνειαν ὅτι μὲ ηὐνόησεν ἡ μοῖρα νὰ εἶμαι ὁ προϊστάμενος Ὑπουργὸς τῶν εὐγενῶν καὶ γενναίων τέκνων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Καὶ αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν χαρὰν ὅτι σήμερον παραδίδω εἰς τὰ τέκνα αὐτὰ τὰ τελευταῖα μηχανοκίνητα μέσα, ἵνα δι' αὐτῶν ἀποκτήσουν μεγαλυτέραν ἄνεσιν εἰς τὸ δυσχερὲς καθῆκον των, εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των. Ἡ Πολιτεία, ἡ Κυβέρνησις δὲν θεωρεῖ ὅτι ἔπραξε τίποτε τὸ σπουδαῖον ὑπὲρ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, οὔτε ὅταν ἀπεφάσισεν ἐσχάτως νὰ τοὺς δώσῃ τὸν θεσμὸν τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως, οὔτε τὸ πεντηκοντάλεπτον διὰ τὰ Ταμεῖα Ἀσφαλίσεώς των ἀπὸ τοὺς ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας, οὔτε τὴν ἀνὰ 15θήμερον 24ωρον ἀνάπαυσιν, οὔτε τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀνδρῶν τῆς Τροχαίας μέχρι σήμερον καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὅλων τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἀπὸ τὸ βαρὺ χιτώνιον διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν καύσωνα τοῦ θέρους. Καὶ δὲν θεωρεῖ ὅτι ἔπραξε τίποτε ὑπὲρ αὐτῶν ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κυβέρνησις, διότι τὰ Σώματα Ἀσφαλείας προσέφερον τὸ πᾶν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὅταν κανεὶς προσφέρῃ τόσας θυσίας, καὶ τὴν θυσίαν τοῦ αἵματος ἀκόμη, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι τοῦ δίδει ἰσάξιον ἀντάλλαγμα, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα, τὸ ὁποῖον δικαιωματικῶς τοὺς ἀνήκει, τὸ ὁποῖον δικαιωματικῶς σᾶς ἀνήκει. Καὶ εἶναι αὐτὸ ἡ αἰωνία εὐγνωμοσύνη τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῶν θυσιῶν τὰς ὁποίας ὑπὲρ αὐτῆς προσεφέρατε. (Χειροκροτήματα).

Κύριοι, Τὰ μέσα αὐτὰ προστίθενται εἰς ὅσα ἄλλα ἔχετε διὰ νὰ καταστήσουν πλέον ἄνετον καὶ εὐχερεστέραν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ βαρέος καθήκοντός σας ἔναντι τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων πολιτῶν. Ἀλλὰ δὲν ἀποβλέπει μόνον εἰς τὴν ἄνεσίν σας, ἀποβλέπει καὶ εἰς τὴν καλυτέραν, ὡς ἐτόνισα, ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτῶν. Καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσετε ποτὲ ποίαν ἐμπιστοσύνην ἔχετε ἐμπνεύσει εἰς τοὺς πολίτας καὶ εἶμαι καὶ δι' αὐτὸ ὑπερήφανος.

Κύριοι, Γνωρίζω πόσον σκληρὰ ἐργάζεσθε. Γνωρίζω ὅτι θὰ ἦτο ὑπερβολικὸν καὶ περιττὸν νὰ ζητήσω ἀπὸ σᾶς περισσοτέραν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον σας. Ἐν τούτοις διερχόμεθα κρισίμους ἐθνικὰς στιγμὰς σήμερον καὶ σεῖς, καλύτερον παντὸς

ἄλλου, γνωρίζετε ὅτι ἐλλοχεύει καὶ καραδοκεῖ ὕπουλος ἐχθρός, ὁ ὁποῖος ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἑτοιμάζεται νὰ θέσῃ τὴν θρυαλλίδα τῆς δυναμίτιδος εἰς τὰ θεμέλια τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ τινάξῃ εἰς τὸν ἀέρα τὸ ἐθνικόν μας οἰκοδόμημα. Καὶ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν αὐτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος καλεῖσθε σεῖς, ὅπως καὶ πάντοτε, νὰ εἶσθε ὑπερασπισταί του. Σᾶς καλῶ λοιπὸν νὰ ἐπιδείξετε ἀκόμη ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός σας καὶ θὰ πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι τὸ Ἔθνος καὶ ἡ Πατρὶς θὰ σᾶς εὐγνωμονῇ. Καὶ νὰ γνωρίζετε ὅτι προσωπικῶς ὁ σημερινὸς Ὑπουργός σας, ὁ παλαιὸς καὶ σήμερον ἀγωνιστὴς - μαχητὴς τῶν ἱερῶν προβλημάτων σας ἐπὶ μίαν δεκαετίαν, καὶ ἐδῶ καὶ ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεται θὰ σᾶς παρακολουθῇ μὲ ὅλην τὴν θέρμην τῆς ψυχῆς του καὶ θὰ ὑπερασπίζῃ κάθε δίκαιον καὶ ἱερὸν πρόβλημα τῆς εὐγενοῦς καὶ γενναίας τάξεως τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. (Χειροκροτήματα).

Καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσετε ποτὲ σεῖς, ὅπως δὲν λησμονεῖ καὶ δὲν θὰ λησμονήσῃ ποτὲ ὁ ἑλληνικὸς λαός, τί προσεφέρατε ὑπὲρ τῆς Πατρίδος. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσετε σεῖς ποίας θυσίας ὑπέστητε, θυσίας αἵματος, καὶ ποίας θυσίας ἐδώσατε χάριν τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσετε σεῖς ποτέ, ὅπως δὲν λησμονεῖ ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὅτι ἐκαλύψατε μὲ τὴν γαλανόλευκον τὴν ἱερὰν γῆν ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Δέν πρέπει νὰ λησμονήσετε σεῖς ποτέ, ὅπως δὲν λησμονεῖ ποτὲ ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὅτι εἰς κρισίμους κατὰ τὸ παρελθὸν διὰ τὸ Ἔθνος στιγμάς, ἐσχίσατε τὸν ζόφον καὶ ἐστεφανώσατε μὲ τὰς θυσίας σας τὴν Δόξαν μὲ τὸν θάνατον. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσετε ποτὲ ὅτι ἐχύσατε ποταμοὺς αἵματος εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐλευθερίας τῆς μεγάλης καὶ τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος. (Χειροκροτήματα).

Καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσετε ποτὲ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ κληθῆτε καὶ πάλιν εἰς νέας θυσίας. Ἄλλωστε, πλὴν αὐτοῦ, δὲν πρέπει νὰ λησμονήσετε ποτὲ τὴν μεγάλην, τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν σας. Εἰς ἐσᾶς τὸ Ἔθνος, εἰς ἐσᾶς ὁ Βασιλεύς, εἰς ἐσᾶς ἡ Πολιτεία, εἶχεν, ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ ἐναποθέσει τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ὑψηλοτέρων ἑλληνικῶν ἰδανικῶν, τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Θρησκείας, τῆς Πατρίδος, τῆς Οἰκογενείας, τὴν ὑπεράσπισιν τῶν περιουσίων ἀγαθῶν τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἤτοι τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας των. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσετε ποτέ, ὅπως τὸ παρελθόν, ὅπως σήμερον, ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον, ὅτι εἶναι δυνατὸν καὶ πάλιν νὰ ἀνακύψουν κρίσιμοι καιροὶ καὶ νὰ κληθῆτε καὶ πάλιν νὰ προσφέρετε οἱανδήποτε θυσίαν ἐν τῇ ὑπερασπίσει, ἐπαναλαμβάνω, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς γαλήνης τῶν πολιτῶν. Δὲν εἴμεθα ἐναντίον οὐδενός. Εἴμεθα ὑπὲρ τῆς ἀδελφικῆς συμβιώσεως μὲ ὅλους τοὺς πολίτας, ἀλλὰ εἴμεθα πρὸ παντὸς ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας καὶ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, μιᾶς Δημοκρατίας ὅμως εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ὑπάρχῃ Ἐλευθερία, ἀλλὰ νὰ ὑπάρχῃ παραλλήλως τάξις καὶ πειθαρχία. Εἴμεθα ὑπὲρ τῆς γαλήνης, ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἐν τῇ ὑπερασπίσει αὐτῶν τῶν ἱερῶν καὶ μεγάλων ἰδανικῶν ἔχομεν τὴν ἀπόφασιν νὰ παλαίσωμεν ἐναντίον οἱουδήποτε, ὁπουδήποτε, εἰς οἱανδήποτε κατεύθυνσιν καὶ ἂν εὑρίσκεται, ἐὰν αὐτὸς νομίζῃ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ὑψώσῃ τὴν κεφαλήν του ἐναντίον τοῦ Ἔθνους, ἐναντίον τοῦ Νόμου, ἐναντίον ὑμῶν, ὡς ἐκπροσώπων τοῦ Κράτους, ὡς ἐκπροσώπων τοῦ Νόμου. (Χειροκροτήματα).

Καὶ τελειώνω, Κύριοι. Ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε καὶ νὰ μὴ λησμονεῖτε, ὅτι ὑπερασπίζετε τὴν Ἐλευθερίαν καὶ θὰ ὑπενθυμίσω καὶ θὰ ἐπαναλάβω εἰς ὑμᾶς ὅ,τι εἶπον εἰς ἄλλας στιγμάς, εἰς ἄλλους συναδέλφους σας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ὅτι ὅλα τὰ ἀγαθά, εἶναι τὸ δόγμα μου αὐτό, καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία κτῶνται μὲ τὴν προσπάθειαν ἢ καὶ μὲ τῆς τύχης ἀκόμη τὴν βοήθειαν. Ὑπάρχει ὅμως ἓν ἀγαθόν, τὸ ὑπέρτατον τῶν ἀγαθῶν, ἡ Ἐλευθερία, διὰ τὴν ὁποίαν εἷς καὶ μόνον τρόπος κτήσεως ὑπάρχει, ἡ θυσία τοῦ αἵματος. Μὲ αὐτὴν καρποφορεῖ, γιγαντοῦται καὶ διασφαλίζεται ἡ Ἐλευθερία. Καὶ αὐτὴν τὴν θυσίαν τοῦ αἵματος τὴν προσεφέρατε εἰς ποταμοὺς κατὰ τὸ παρελθόν, ὅταν ὑπερασπίσατε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς

ΠΕΤΡΟΣ ΚΛΟΥΔΑΣ
Ο ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΡΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

Τὸν περασμένο μῆνα ἀπησχόλησε τὴν διεθνῆ κοινὴ γνώμη ὁ μεγάλος ἆθλος τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Πέτρου Κλουδᾶ, ὁ ὁποῖος, μ' ἕνα μικρὸ πλοιάριο τύπου καγιάκ, διέπλευσε τὴν ἀπόσταση Πειραιῶς —Ὀτράντο, ἀφοῦ ἀντιμετώπισε ἀντίξοες καιρικὲς συνθῆκες, καὶ ἕνα σωρὸ κινδύνους καὶ ταλαιπωρίες.

Ἐπρόκειτο, ἀλήθεια, γιὰ ἕνα θαυμάσιο ἐπίτευγμα, ποὺ σχολιάστηκε ἐνθουσιωδῶς ἀπὸ τὸν παγκόσμιο τύπο, προέβαλε τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος καὶ στάθηκε ἀφορμὴ ν' ἀκουσθοῦν τὰ πιὸ κολακευτικὰ σχόλια γιὰ τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας, τὸ ὁποῖο ὑπηρετεῖ.

Ἡ ἀδάμαστη θέληση τοῦ θαλασσοπόρου Ἀστυφύλακος, τὸ ἀλύγιστο θάρρος του, ἡ ἀντοχή του, ἡ ριψοκίνδυνη ἀποφασιστικότητά του, ἡ ἐπιμονή του, ἡ πίστη του, ἀλλὰ καὶ ἡ ἱκανότητά του, ἐπλαισίωσαν τὸ τολμηρὸ ἐγχείρημα καὶ τὸν ἐβοήθησαν νὰ φέρῃ σὲ αἴσιον πέρας τὴν ἐξαιρετικὰ δύσκολη προσπάθειά του, ἡ ὁποία ἐστέφθη μὲ πλήρη ἐπιτυχία.

Ἐπὶ πολλὲς μέρες τὸ ταξίδι τοῦ Κλουδᾶ ἔγινε τὸ ἐπίκεντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ πολλὰ εἰδησεογραφικὰ πρακτορεῖα ξένων κρατῶν παρηκολούθησαν μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον κάθε φάση τοῦ ἐπικοῦ αὐτοῦ τολμήματος καὶ ἐνημέρωναν καθημερινὰ τὸ ἀναγνωστικό τους κοινὸ γιὰ τὶς δυσκολίες ποὺ ἀντάμωνε ὁ γενναῖος θαλασσοπόρος, καθὼς βρισκότανε στὸ πέλαγος κωπηλατώντας ἀδιάκοπα.

Ὁ Πέτρος Κλουδᾶς, ποὺ εἶναι ἕνα συμπαθητικὸ παλληκάρι, εὐγενικὸ καὶ καλόκαρδο καὶ ποὺ ὑπηρετεῖ στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα ἀπὸ τὸ 1962, ξεκίνησε ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ στὶς 14 Ἰουνίου, καὶ ἀφοῦ μετρήθηκε μὲ τὴ μανία τῆς θάλασσας καὶ κατ' ἐπανάληψη ἐκινδύνεψε σοβαρά, ἔφθασε στὴν Ἰταλία ὕστερα ἀπὸ 24 μέρες, μὲ τὸ μικρὸ μουσαμαδένιο καγιάκ του.

Ἀπὸ κάθε μέρος ποὺ πέρασε τοῦ ἔγινε θερμοτάτη ὑποδοχὴ καὶ οἱ ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ θαυμασμοῦ τοῦ κοινοῦ ὑπῆρξαν συγκινητικές.

Χώρας μας, τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸν ὕπουλον ἐσωτερικὸν ἐχθρόν. Καὶ τώρα, Κύριοι, σᾶς καλῶ νὰ ἀναφωνήσετε:

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Ζήτω τὰ ἡρωϊκὰ Σώματα, τὰ ἡρωϊκὰ τέκνα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας».

Τὸν πράγματι ἐμπνευσμένο λόγο τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐκάλυψαν τὰ παρατεταμένα καὶ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

* * *

ΟΙ ΣΤΗΛΕΣ αὐτές, διερμηνεύοντας τὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸ Δημοσίας Τάξεως εἰδικώτερα ὁλοκλήρου τοῦ ἀστυνομικοῦ κόσμου, παρέχουν τὴν διαβεβαίωση ὅτι ἐμεῖς οἱ ἀστυνομικοὶ θὰ συνεχίσωμε μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο καὶ τὴν ἴδια προσπάθεια νὰ ἐκτελοῦμε τὸ πρὸς τὸ Κοινόν, καὶ τὴν Πολιτείαν εἰδικώτερα, καθῆκον μας, ἐπιδιώκοντας καὶ θέλοντας νὰ δοῦμε τὴν Χώρα μας εὐημεροῦσα καὶ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων συνεχίζουσα τὴν ὡς τώρα θριαμβευτικὴ πορεία της.

Ὡρκισθήκαμε νὰ ὑπηρετήσωμε πιστὰ καὶ εὐσυνείδητα τὴν Πολιτεία. Φανήκαμε, θέλομε νὰ πιστεύωμε, συνεπεῖς ὡς τώρα. Θὰ φανοῦμε καὶ πάλιν συνεπεῖς στὸ μέλλον, ἔχοντας σὰν ὁδηγὸ καὶ φάρο στὴν πορεία μας τὰ αἰώνια καὶ ἀκατάλυτα ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Ἀποθεωτικὴ ὑποδοχὴ τοῦ ἐπεφυλάχθη καὶ στὴν Ἰταλία, ὅπου Ἀρχὲς καὶ κοινὸ τὸν ἐτίμησαν ἐνθουσιωδῶς.

***

Τὸ Σάββατο, 23 Ἰουλίου, ὁ θαλασσοπόρος ἀστυφύλαξ Πέτρος Κλουδᾶς ἐπέστρεψε στὸν Πειραιᾶ.

Τὴ μέρα αὐτὴ ἔλαβε χώραν μία συγκινητικὴ καὶ κατανυκτικὴ τελετὴ πρὸς τιμήν του, στὴν ὁποίαν παρέστησαν οἱ Ἀρχὲς τῆς γείτονος, πολλοὶ ἐπίσημοι καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἀπὸ πλευρᾶς Ἀστυνομικοῦ Σώματος, παρέστη ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Στέφανος Μανέττας, ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ὅλων τῶν βαθμῶν καὶ πλῆθος κόσμου.

Στὶς 8.30 τὸ πρωΐ, τὸ ἀτμόπλοιο «ΚΡΗΤΗ», ἔφερε πίσω τὸν Κλουδᾶ καὶ τὸ θρυλικὸ καγιάκ του. Στὴν προκυμαία τὸν ἐπερίμεναν χιλιάδες ἄνθρωποι κάθε τάξεως, κάθε ἡλικίας καὶ κάθε ἐπαγγέλματος, ποὺ συνωστίζοντο ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς γιὰ νὰ τὸν ὑποδεχτοῦν καὶ νὰ τὸν χειροκροτήσουν.

Ἡ ἀποβίβαση τοῦ θαλασσοπόρου ἀστυφύλακος στάθηκε ἀφορμὴ νὰ ξεσηκωθῇ μιὰ θύελλα ἐπευφημιῶν, χειροκροτημάτων καὶ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ. Καταφανῶς συγκινημένος ὁ Κλουδᾶς ἀνταπέδιδε τὸν χαιρετισμὸ τοῦ πλήθους μὲ τὴ σεμνότητα ποὺ τὸν διακρίνει.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ποὺ τόσο μεγάλο ἐνδιαφέρον ἔδειξε γιὰ τὸν Κλουδᾶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τοῦ τολμηροῦ του ἐγχειρήματος καὶ ὁ ὁποῖος πάντοτε ἐνισχύει καὶ βοηθεῖ τέτοιες εὐγενικὲς προσπάθειες, ὑπεδέχθη πρῶτος τὸν γενναῖο θαλασσοπόρο, τὸν συνεχάρη συγκινημένος καὶ τοῦ εὐχήθηκε τὸ «καλῶς ὥρισε». Στὴ συνέχεια τὸν ὑπεδέχθη ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος κ. Σταμπολῆς.

Ἀκολούθως ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκος ἐχαιρέτησεν ἀπὸ μικροφώνου τὸν τιμώμενο Ἀστυφύλακα μὲ τὰ ἑξῆς λόγια, καταχειροκροτηθείς:

«Ἥρωϊκὲ θαλασσοπόρε ἀστυφύλαξ Κλουδᾶ.

Ὁ Πειραιεύς, ἡ θαλασσία πύλη τῆς Ἑλλάδος, ἤνοιξε σήμερον διὰ νὰ δεχθῇ ἕναν ἀκόμη φορέα καὶ συμπυκνωτὴν τῶν ἐνδοξοτέρων ναυτικῶν παραδόσεών της.

Μετὰ τὸν Σάββαν Γεωργίου, ὁ ὁποῖος ἐδάμασε τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν μὲ τὴν «ΧΑΡΑΝ» του, μετὰ τὸν Ὀλυμπιονίκην Βασιλέα Κωνσταντῖνον ὁ ὁποῖος ἐδόξασε τὰ Ἑλληνικὰ Ἱστία, μετέφερες καὶ σὺ τὸν ἐπισείοντα τῆς Ἑλληνικῆς ναυτικῆς τόλμης καὶ ἐμπειρίας εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἰταλίας «ὕπνω καὶ καμάτω ἀρημένος», ὡς ἄλλος Ὀδυσσεύς.

Ὀλίγα μέτρα τεντωμένο σὲ ξύλινο σκελετὸ καραβόπανο, ἀπετέλεσε τὴν σχεδίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐπέτυχες τὸν ναυτικὸν ἆθλον σου.

Σπανίως μὲ τόσο πενιχρὰ μέσα ἐπετεύχθη ἕνα τόσον καταπληκτικὸ κατόρθωμα ποὺ προεκάλεσε τὸν διεθνῆ θαυμασμὸν καὶ πρὸς τὸν ἥρωα θαλασσοπόρον καὶ πρὸς τὴν ἔνδοξον ναυτικὴν πατρίδα του.

Τὰ τεχνικὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐποχῆς μας, οἱ πύραυλοι καὶ τὰ διαστημόπλοια ποὺ περιφέρονται στὸ διάστημα, οἱ ἀστροναῦτες ποὺ βγαίνουν περίπατο στὸ κενόν, ὁ θαλαμίσκος ποὺ προσγειοῦται στὴ σελήνη καὶ στέλλει φωτογραφίες καὶ μηνύματα, ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἀποτελοῦν, φυσικά, μεγάλα κατορθώματα καὶ ἀπαιτοῦν μεγάλη τόλμη καὶ γενναιότητα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὰ ἐπιχειροῦν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι προϊόντα τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως, ἐπεξεργάζονται προηγουμένως εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια καὶ ἐπιχειροῦνται ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς ἐπιστημονικὲς ἐπεξεργασίες καὶ πειράματα, ἐνῶ τὸ ἰδικόν σου ἐπιχείρημα, ἀστυφύλαξ Κλουδᾶ, δὲν ἐβασίσθη οὔτε σὲ θεωρίες, οὔτε καὶ ἐδοκιμάσθη προηγου-

μένως σὲ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια, ἀλλ' ἐπετεύχθη μὲ πενιχρὰ καὶ πρωτόγονα μέσα γνωστὰ ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν μὲ μόνα ἐφόδια τὴν ἀδάμαστη τόλμη, τὴν πίστη καὶ τὴν γενναιότητά σου.

Κατὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησίν σου σὲ συνώδευσαν οἱ εὐχὲς ὅλων μας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τολμηροτάτου ἐγχειρήματός σου, ἀλλὰ κατὰ τὴν διαδρομήν σου, φόβοι, ἀνησυχίαι καὶ ἀγωνίαι συνεῖχον τὰς ψυχάς μας ποὺ σὲ παρακολουθούσαμε στὴν ἄνισο πάλη σου μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως.

Ὅμως, χάρις εἰς τὴν ἐπιμονήν σου, τὴν εὐψυχίαν σου, τὴν ἀδάμαστη θέλησί σου καὶ τὴν ἀκλόνητον πίστιν σου κατώρθωσες νὰ δαμάσῃς καὶ τὶς ἰδιοτροπίες τῶν καιρῶν καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα καὶ νὰ φθάσῃς νικηφόρως εἰς τὸ μακρινὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς σου, ἐπιβεβαιῶν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸ δημιουργικὸν ἀνακύκλωμα τῶν ἐνδόξων ναυτικῶν παραδόσεων τὶς φυλῆς μας.

Ὁ ναυτικὸς ἆθλος σου δὲν ἀποτελεῖ ἁπλῶς προσωπικήν σου λάμψιν ἀλλὰ προσθέτει καὶ μίαν ἀκόμη Ἐθνικὴν προβολὴν διὰ τὴν ὁποίαν θὰ σοῦ εἶναι εὐγνώμων ὁλόκληρος ἡ Ναυτικὴ Ἑλλάς.

Ἀλλ' ὅλως ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ ὑπερηφάνεια αἰσθάνονται οἱ συνάδελφοί σου ἀστυνομικοί, διότι μὲ τὸ ὑπέροχον κατόρθωμά σου ἐτίμησες τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκομεν καὶ ἐπέτυχες ὥστε ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς καὶ ξένος τύπος νὰ περιγράφῃ μὲ θαυμασμὸν τὸν ναυτικὸν ἆθλον τοῦ Ἕλληνος ἀστυνομικοῦ.

Ἀπέδειξες οὕτω ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ Σώματος, πέραν τῶν βασικῶν των καθηκόντων ἦτοι τῆς προλήψεως καὶ καταστολῆς τοῦ ἐγκλήματος χάριν τῆς προστασίας τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν πολιτῶν, ἐπιθυμοῦν νὰ διακρίνωνται καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς εὐγενοῦς καὶ ἀνιδιοτελοῦς ἁμίλλης, ἐπιδιώκοντες ἐκ τῶν ἐπιτευγμάτων των ἠθικὴν καὶ μόνον ἱκανοποίησιν.

Καὶ τὴν πολύτιμον ταύτην προσφοράν σου τιμῶντες κατ' ἀξίαν ἔνδοξε θαλασσοπόρε, συνεκεντρώθημεν ἐδῶ, εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ξεκίνησες διὰ τὸ παράτολμο ἐγχείρημά σου διὰ νὰ σοῦ ἀπευθύνωμεν ἕνα ἐγκάρδιον ε ὖ γ ε καὶ νὰ σοῦ εὐχηθῶμεν πάντα κατευόδια καὶ πάντα ἐπιτυχίες στὴ ζωή σου καὶ στὰς ἐξορμήσεις σου.

Καλῶς ἦλθες καὶ πάλιν κοντά μας».

Ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὸ τέλος τῆς προσφωνήσεως τοῦ κ. Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Πειραιῶς.

Στὴ συνέχεια ἐπλησίασε στὸ μικρόφωνο ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος Ὑποναύαρχος κ. Σταμπολῆς Νικόλαος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Θαλασσοπόρε Κλουδᾶ.

Ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ μου τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, τοῦ κ. Μαυριδόγλου, καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, σοῦ ἐκφράζουμε τὰ θερμότατα συγχαρητήριά μας γιὰ τὸν ἆθλον τὸν ὁποῖον ἐπετέλεσες. Ἐτίμησες τὸ Σῶμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκεις καὶ τὴν Ἑλλάδα μας, τὴν φιλτάτην Πατρίδα μας. Σοῦ ἐκφράζομεν καὶ πάλιν τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας. Ἰδιαιτέρως ὑπερηφανευόμεθα διότι εἶσαι μέλος τοῦ ἐκλεκτοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶναι τόσον στενὴ καὶ ἐγκάρδια ἡ συνεργασία τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος. Εἴμεθα ὑπερήφανοι ἐπαναλαμβάνω διότι ἔλαχε εἰς σὲ ὁ κλῆρος νὰ τιμήσῃς τὴν Πατρίδα μας καὶ τὸ Σῶμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκεις καὶ ὅλους μας γενικά. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, εἰς ἔνδειξιν τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσέφερες εἰς τὴν Πατρίδα μας, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Ναυτιλίαν μας, ἀπεφάσισε νὰ σοῦ ἀπονείμῃ τὸ Ναυτικὸν Χρυσοῦν Μετάλλιον. Καὶ πάλιν σὲ συγχαίρομεν ἐγκαρδίως καὶ εὐχόμεθα τὸ παράδειγμά σου νὰ τὸ ἀκολουθοῦν ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Συγχαρητήρια».

Στὸ σημεῖο αὐτὸ βρῆκε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν εὐκαιρία τὸ πλῆθος νὰ ἐπευφημήσῃ ζωηρὰ καὶ ἐγκάρδια τὸν τιμώμενον Ἀστυφύλακα, ἐνῶ ἐπλησίαζε στὸ μικρόφωνο ὁ Δημαρχεύων κ. Ἀράπης Γεώργιος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Κλουδᾶ.

Ἐκ μέρους τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς, σᾶς ὑποδέχομαι καὶ σᾶς φέρω τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ἐκ μέρους ὅλων τῶν πολιτῶν. Συγχαίρω τὴν πρᾶξιν σου, τὴν ἡρωϊκὴν πρᾶξιν σου, ἡ ὁποία τιμᾶ τὴν Χώραν μας, ἰδιαίτερα τὴν πόλι μας τοῦ Πειραιῶς, ποὺ εἶναι ναυτική. Εὔχομαι ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν στὸ μέλλον».

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου Πειραιῶς κ. Χρῖστος Πατραγᾶς προσφωνώντας τὸν Κλουδᾶ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἀστυφύλαξ Κλουδᾶ, γενναῖε θαλασσοπόρε.

Ὡς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς, σὲ συγχαίρω διὰ τὸν ἄθλον σου τὸν μεγάλον, ποὺ εἶναι ἀντάξιος τῶν ναυτικῶν παραδόσεων τῆς Χώρας μας, καὶ σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι εἰς τὸ προσεχὲς Δημοτικὸν Συμβούλιον θὰ εἰσηγηθῶ εἰς τὸ Σῶμα τὴν ἀπονομὴν τοῦ μεταλλίου τῆς πόλεως. Θερμὰ συγχαρητήρια».

Ἀκολούθως προσεφώνησε τὸν Κλουδᾶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κερκυραϊκῆς Ἑνώσεως Ἀθηνῶν κ. Κόλλας Βλαδίμηρος, λέγοντας τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητὲ συμπατριῶτα Κλουδᾶ.

Ἐκ μέρους τῆς Κερκυραϊκῆς Ἑνώσεως Ἀθηνῶν «ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» καὶ ἐν ὀνόματι τῶν Κερκυραίων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, σᾶς ἐκφράζω θερμὰ καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια γιὰ τὸ ἡρωϊκό σας κατόρθωμα, ποὺ τιμᾶ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκετε, τὴν ἰδιαιτέραν μας πατρίδα Κέρκυραν καὶ τὴν Ἑλλάδα γενικῶς καὶ πείθει τὸν κόσμον ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀγωνισταὶ καὶ κατέκτησαν τὴν θάλασαν ἱδρύσαντες τὸν πρῶτον ἐμπορικὸν στόλον τοῦ κόσμου. Σᾶς εὔχομαι τὸ «Καλῶς ἤλθατε» καὶ κάθε πρόοδον εἰς τὰς ἐπιδιώξεις σας».

Προσεφώνησεν ἐν συνεχείᾳ τὸν Ἀστυφύλακα Κλουδᾶ ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ὁ Βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Ἐμμ. Σκορδίλης, λέγοντας τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων θαλασσοπόρε Κλουδᾶ, αἰσθάνεται βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν διὰ τὸ μέγα κατόρθωμά σου. Τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας καὶ εὔχομαι ὅπως εἰς τὴν ζωήν σου ἔχεις πάντοτε ἐπιτυχίαν, καὶ μόνον ἐπιτυχίαν».

Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ναυτικοῦ Ἀθλητικοῦ Συνδέσμου, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Πέτρο Κλουδᾶ.

Ἐκ μέρους τοῦ Ναυτικοῦ Ἀθλητικοῦ Συνδέσμου, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖς ἐπίλεκτον μέλος σὲ καλωσορίζω καὶ σὲ συγχαίρω γιὰ τὸ τεράστιο αὐτὸ κατόρθωμα τὸ ὁποῖο ἔδωσε ἕνα τόνο στὸ πνεῦμα ποὺ διέπει τὴν Ἑλληνικὴ Φυλή. Καὶ πάλιν σὲ συγχαίρω».

Ἡ Νίτσα Ἀβαταγγέλου μιλώντας εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μεγάλε Νικητὴ Θαλασσοπόρε.

Πρὸς τιμὴν τῆς Ἀστυνομίας, ὡς φίλη τῆς Ἀστυνομίας, εὔχομαι μὲ τὴ Νίκη ποὺ ἔφερες καὶ δόξασες τὴ Μητέρα μας καὶ τὴ Μητέρα - Ἑλλάδα καὶ τὴ Μητέρα ποὺ σὲ γέννησε, νὰ εἶσαι πάντα Νικητὴς καὶ δοξασμένος».

Ὕστερα ὁ Ἀστυφύλαξ Α52 Κωστελέτος Νικόλαος, ἀπήγγειλε ποίημα ἰδικῆς του συνθέσεως:

«Θαλασσαπόρε Ἀστυφύλακα Πέτρο Κλουδᾶ

Σ' ἀξίζει νίκης στέφανος,
σοῦ πρέπουν δάφνης κλώνια
καὶ κάποι' ἀστέρι φωτεινὸ
γιὰ Σὲ θὰ λάμπῃ αἰώνια.

Τὸ κῦμα ποῦχες συντροφιὰ
στὴν πρώτη σου πορεία
σοῦ ἔφερνε τὴ σκέψη μας
ἀγάπη κι' ἀγωνία.

Δελφίνια σὲ συνόδευαν
σὲ χαιρετοῦσ' ἡ Πούλια
καὶ τὸ καγιὰκ τὸ ζήλευαν
γοργὰ θαλασσοπούλια.

Χαῖρε, λεβέντη διαλεχτὲ
τῆς Μάννας σου βλαστάρι
τῆς Κέρκυρας λεβεντονιὲ
τοῦ Σώματος καμάρι.

Κράτα, λεβέντη, τὸ κουπί,
καὶ λάμνε στὴ ζωὴ
πάντοτε δάφνες νὰ κρατᾶς
μὲ δόξα καὶ τιμή».

Στὸ σημεῖο αὐτὸ μιὰ ὁμὰς Ἀστυνομικῶν τῆς Ἰορδανίας ἔφεραν στὸν θαλασσοπόρο Ἀστυφύλακα τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν συναδέλφων του τῆς φίλης Χώρας.

Τέλος, ὁ γενναῖος θαλασσοπόρος, βαθειὰ συγκινημένος ἀλλὰ καὶ γεμάτος εὐγνωμοσύνη πρὸς ὅλους γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴ συμπαράστασή τους, πλησίασε τὸ μικρόφωνο καί, ἐπευφημούμενος συνεχῶς, εἶπε αὐτὰ τὰ ἁπλᾶ λόγια:

«Κύριε Ἀρχηγέ, Κύριε Δήμαρχε, Κύριε Διευθυντά, Κυρίες καὶ Κύριοι.

Εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιὰ ὅλους σας γιὰ τὴν θερμότατη ὑποδοχή σας. Δὲν νομίζω ὅτι ἔκανα τίποτε σπουδαῖο παρὰ μονάχα μιὰ προσπάθεια, μέσα στὰ πλαίσια τῆς ναυτικῆς παραδόσεως τῆς Πατρίδος μας. Ἡ θάλασσα γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶναι παληὸς καὶ καλὸς σύντροφος. Καὶ ἡ φυλή μας πάντοτε διακρίθηκε κοντά της. Δὲν ἔχω παρὰ νὰ σᾶς ἀπευθύνω ἕνα πολὺ μεγάλο εὐχαριστῶ καὶ νὰ δοξάσω τὸν καλὸ Θεὸ ποὺ μὲ βοήθησε νὰ προσφέρω μιὰ μικρὴ ὑπηρεσία στὸν τόπο μου, στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα, στὸ Ναυτικό μου Ὅμιλο. Σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ».

Μετὰ τὴν τελετὴ τῆς ὑποδοχῆς, καὶ ἐνῶ τὰ πλήθη ξεσποῦσαν σ' ἕνα ἐντυπωσιακὸ ἐνθουσιῶδες χειροκρότημα, ὁ Ἀστυφύλαξ Κλουδᾶς ἐπεβιβάσθη στὸ αὐτοκίνητο τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ κάθισε ἀνάμεσα στὸν κ. Ἀρχηγὸ καὶ στὸν κ. Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ Πειραιῶς, γιὰ νὰ μεταβοῦν στὴ Λέσχη τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, ὅπου θὰ γινότανε δεξίωση πρὸς τιμὴν τοῦ ἡρωϊκοῦ θαλασσοπόρου, ἐνῶ ἀκολουθοῦσε ἄλλο αὐτοκίνητο πάνω στὸ ὁποῖο εἶχε τοποθετηθῆ τὸ καγιάκ τοῦ Κλουδᾶ. Τὰ δύο αὐτοκίνητα διέσχισαν ἀργὰ - ἀργὰ τοὺς Πειραϊκοὺς δρόμους, ἐνῶ ὁ συγκεντρωμένος στὰ πεζοδρόμια κόσμος προέβαινε σὲ ζωηρὲς ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ.

Συγκινητικὲς ἐκδηλώσεις ἀγάπης ἔλαβαν χώραν στὴ Λέσχη Πειραιῶς ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τοῦ Κλουδᾶ ποὺ ἔσπευδαν νὰ συγχαροῦν μὲ τὴν καρδιά τους τὸ γενναῖο τους συνάδελφο.

* * *

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων παρηκολούθησε, ἠχογράφησε καὶ μετέδωσε πιστὴ περιγραφὴ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Κλουδᾶ στὸν Πειραιᾶ. Κι' ὕστερα, γιὰ χάρη τῶν ἀκροατῶν της, εἶχε μιὰ φιλικὴ συνομιλία μαζί του, τὴν ὁποίαν παραθέτουμε ἀμέσως, ὅπως ἀκριβῶς μετεδόθη.

Συνομιλία μὲ τὸν Κλουδᾶ. Συγκίνηση καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ μεριές. Δική μας συγ-

κίνηση γιατὶ θὰ παρουσιάζαμε ἀπὸ μικροφώνου ἕνα διεθνῶς τιμήσαντα τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα καὶ τὴν Πατρίδα του Ἀστυφύλακα, μὰ καὶ δική του συγκίνηση καθὼς στεκόταν μπροστὰ στὸ μικρόφωνο τοῦ Κεντρικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος γιὰ ν' ἀπευθυνθῆ σὲ τόσες χιλιάδες ἀκροατάς.

Ἐνδιαφέρουσα ἡ περιγραφή του. Παραστατική. Σχολιάστηκε ἐνθουσιωδῶς.

Ἔτσι ὁ Κλουδᾶς ἀφοῦ μετρήθηκε μὲ τὰ κύματα τοῦ πελάγους καὶ βγῆκε νικητής, ἐκέρδισε καὶ τὴ μάχη τοῦ μικροφώνου. Νίκη δεύτερη σημαντική, ποὺ ἀξιοποιεῖ τὴν πρώτη. Ἡ βαθειὰ πίστη του στὸ Θεὸ ἦταν τὸ χαρακτηριστικὸ αὐτῆς

Τὸ θρυλικὸ «καγιάκ», μπροστὰ στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς, συγκεντρώνει τὴν προσοχὴ τῶν πολιτῶν.

τῆς συνεντεύξεως. Καὶ κυρίαρχο αἴσθημά του ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας πόλεων. Δικαιοῦται νᾶναι περήφανος καὶ γιὰ τὰ δυό.

Φιλικὰ ἄρχισε ὁ διάλογος. Μὲ ἁπλὲς ἐρωτήσεις. Ἀκριβῶς ἔτσι:

ΕΡΩΤ.— Ἀπὸ ποῦ κατάγεσαι, Πέτρο;

ΑΠΑΝΤ.— Ἀπὸ τὸν Ποταμὸ Κερκύρας.

ΕΡΩΤ.— Εἶχες ἀπὸ μικρὸς ἐπίδοση σὲ θαλάσσια ἀγωνίσματα; Ἀγαποῦσες ξεχωριστὰ τὴ θάλασσα;

ΑΠΑΝΤ.— Ἀγαποῦσα τὴ θάλασσα ἀπὸ μικρὸ παιδί. Μοῦ ἄρεσε ὧρες πολλὲς νὰ κολυμπῶ κάθε μέρα, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἀνῆκα σὲ ἀθλητικοὺς συλλόγους οὔτε ἐπιδιδόμουν σὲ θαλάσσια ἀγωνίσματα.

ΕΡΩΤ.— Ἡ πρώτη σοβαρὴ ἐπίδοσή σου στὸν τομέα αὐτὸ ἀπὸ πότε χρονολογεῖται;

ΑΠΑΝΤ.— Ἀπὸ τὸ 1963. Τότε ἐνεγράφην στὸ Ναυτικὸ Ἀθλητικὸ Σύνδεσμο, στὸ Κωπηλατικὸ τμῆμα. Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισα τὶς προπονήσεις καὶ βρῆκα στὸ Σύλλογο αὐτὸ κατανόηση, βοήθεια καὶ συμπαράσταση. Τὸν ἴδιο χρόνο ἔγιναν στὴ

Θεσσαλονίκη Κωπηλατικοὶ ἀγῶνες, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης. Στοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς ἔλαβα μέρος κι' ἐγώ, ὡς πλήρωμα τετρακόπου λέμβου. Ἡ λέμβος μας αὐτὴ ἐπρώτευσε. Ἐν συνεχείᾳ ἐλάμβανα τακτικὰ μέρος σὲ ἡμερίδες διαφόρων συλλόγων.

ΕΡΩΤ.— Στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα πότε κατετάγης;

ΑΠΑΝΤ.— Τὸ 1962.

ΕΡΩΤ.— Τί σὲ ἔκανε νὰ διαλέξης αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα;

ΑΠΑΝΤ.— Αἰσθανόμουν πάντοτε, ἀπὸ μικρὸ παιδί, θαυμασμὸ καὶ ἀγάπη πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ μόλις μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία θέλησα κι' ἐγὼ νὰ προσφέρω τὶς ὑπηρεσίες μου στὸ Σῶμα αὐτὸ ποὺ ἀγαποῦσα.

ΕΡΩΤ.— Ὥστε τὸ 1963, ὅταν ἐπιδίδεσο στὴν κωπηλασία ὡς μέλος τοῦ Ν.Α.Σ. ἤσουνα Ἀστυνομικός;

ΑΠΑΝΤ.— Μάλιστα.

ΕΡΩΤ.— Τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα ἔδειξε κατανόηση στὴν ἀθλητική σου ἐπίδοση;

ΑΠΑΝΤ.— Βεβαίως. Μοῦ παρέσχε κάθε βοήθεια.

ΕΡΩΤ.— Πότε συνέλαβες γιὰ πρώτη φορὰ τὴν ἰδέα νὰ ἐπιχειρήσης τὴν τολμηρὴ αὐτὴ προσπάθεια;

ΑΠΑΝΤ.— Ἦταν Αὔγουστος τοῦ 1964, θυμᾶμαι. Καὶ ἤμουν στὴν Κέρκυρα, μὲ ἄδεια. Βισκόμουνα στὸ «Μὸν Ρεπὼ» καὶ κολυμβοῦσα ὅταν εἶδα γύρω μου κοινὰ καγὼ τῶν πλὰζ νὰ κάνουν διάφορες διαδρομὲς κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς. Ἡ εἰκόνα αὐτὴ μοῦ ἐνέπνευσε τὴ σκέψη ὅτι μ' ἕνα καταλληλότερο σκάφος θὰ ἠμποροῦσα νὰ κάνω ἕνα μεγάλο ταξίδι. Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥρα ἡ σκέψη αὐτὴ ἄρχισε ζωηρὰ νὰ μὲ ἀπασχολῇ.

ΕΡΩΤ.— Καὶ πότε ἐπεχείρησες γιὰ πρώτη φορὰ νὰ πραγματοποιήσης αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία σου;

ΑΠΑΝΤ.— Πέρσι τὸ καλοκαίρι, ἔκανα τὴν πρώτη προσπάθεια. Ἔξω ὅμως ἀπὸ τὴν Πάτρα δέχτηκα τὴν ἐπίθεση ἑνὸς κήτους, καὶ σχίστηκεν ὁ μουσαμᾶς τοῦ σκάφους μου. Ἐν συνεχείᾳ τὰ κύματα μὲ βγάλανε στὴν παραλία.

ΕΡΩΤ.— Εἶπες ὅτι σκίστηκε ὁ μουσαμᾶς;

ΑΠΑΝΤ.— Μάλιστα.

ΕΡΩΤ.— Καλά, ἀπὸ μουσαμᾶ ἦταν τὸ σκάφος σου;

ΑΠΑΝΤ.— Τὸ σκάφος μου ἦταν τύπου καγιάκ.

ΕΡΩΤ.— Δηλαδή;

ΑΠΑΝΤ.— Εἶναι ἀπ' αὐτὰ ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ Ἐσκιμῶοι. Εἶναι, δηλαδή, φτιαγμένο μὲ καραβόπανο, μὲ μόνη τὴν διαφορὰ ὅτι οἱ Ἐσκιμῶοι χρησιμοποιοῦν δέρμα Ταράνδου, ἐνῶ ἐγὼ χρησιμοποίησα κοινὸ καραβόπανο.

ΕΡΩΤ.— Γιὰ ὅλο τὸ σκάφος;

ΑΠΑΝΤ.— Γιὰ ὅλο.

ΕΡΩΤ.— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δὲν εἶναι ἐπικίνδυνο τὸ ταξίδι μὲ ἕνα τέτοιο σκάφος;

ΑΠΑΝΤ.— Καὶ βέβαια εἶναι. Ὄχι μονάχα ἕνα μεγάλο κῆτος, ἀλλὰ καὶ ἕνας βράχος ἢ ἕνα σκληρὸ ἀντικείμενο ποὺ πλέει στὴν θάλασσα μπορεῖ νὰ τὸ ξεσχίσῃ.

ΕΡΩΤ.— Καὶ μὲ τί κινεῖται τὸ σκάφος;

ΑΠΑΝΤ.— Μὲ ἕνα διπτέρυγο κουπί.

ΕΩΤ.— Σὰν αὐτὰ ποὺ χρησιμοποιοῦν στὰ καγώ;

ΑΠΑΝΤ.— Ἀκριβῶς.

ΕΡΩΤ.— Ἡ δεύτερη προσπάθειά σου πότε χρονολογεῖται;

ΑΠΑΝΤ.— Ἐφέτος δοκίμασα γιὰ δεύτερη φορά.

ΕΡΩΤ.— Μὲ τὸ ἴδιο σκάφος;

ΑΠΑΝΤ.— Μὲ τὸ ἴδιο, κάπως βελτιωμένο. Δηλαδὴ τὸ ἐπεσκεύασα καὶ ἔκλεισα τὸ σχίσιμο μὲ μπάλωμα.

ΕΡΩΤ.— Πότε ξεκίνησες ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ;

ΑΠΑΝΤ.— 14 Ἰουνίου ἐφέτος. Δεκάμισυ τὸ πρωΐ.

ΕΡΩΤ.— Εἶχε τράκ καθὼς ξεκινοῦσες; Πίστευες ὅτι θὰ τὰ κατάφερνες αὐτὴ τὴν φορά;

ΑΠΑΝΤ.— Εἶχα ἀπόλυτη πίστη ὅτι θἄφθανα, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ὅπως δήποτε στὴν Ἰταλία. Ἔκανα, λοιπόν, τὸ σταυρό μου καὶ ξεκίνησα μὲ ἀκμαῖο ἠθικό.

ΕΡΩΤ.— Πῶς ἦταν ὁ καιρός; Ἡ θάλασσα ἦταν ἥσυχη;

ΑΠΑΝΤ.— Καθὼς ξεκινοῦσα ἡ θάλασσα ἦταν ἥσυχη. Ἔτσι ὑπελόγιζα ὅτι κατὰ

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ε. Καραμπέτσος, παρουσία τοῦ Διευθυντοῦ Γραφείων τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ κ. Μανέτα καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β΄ κ. Σπυριοῦνη, συγχαίρει θερμὰ τὸν θαλασσοπόρο Ἀστυφύλακα κ. Κλουδᾶ γιὰ τὸ τολμηρὸ κατόρθωμά του.

τὶς ἐννέα τὸ βράδυ θὰ ἤμουν στοὺς Ἁγίους Θεοδώρους. Ὁ καιρός, ὅμως, λίγο πρὶν φθάσω στὴ Σαλαμίνα, ἄλλαξε καὶ εἶχα κόντρα τὸν ἄνεμο. Αὐτὸ μὲ δυσκόλευε πάρα πολὺ καί, ἀντὶ νὰ φθάσω στὶς ἐννέα τὸ ἴδιο βράδυ, ἔφθασα στὶς τρεῖς τὸ πρωΐ τῆς ἄλλης μέρας.

ΕΡΩΤ.— Φαγητὸ εἶχες μαζί σου;

ΑΠΑΝΤ.— Εἶχα μαζί μου κονσέρβες καὶ κουτιὰ γάλα.

ΕΡΩΤ.— Νερὸ εἶχες;

ΑΠΑΝΤ.— Εἶχα νερό. Καὶ καφέ. Ἔπινα πολλοὺς καφέδες γιὰ νὰ διώχνω τὴ νύστα.

ΕΡΩΤ.— Ὥστε τρεῖς τὸ πρωΐ ἔφθασες στοὺς Ἁγ. Θεοδώρους;

ΑΠΑΝΤ.— Μάλιστα. Κι' ἐκεῖ ἔβγαλα τὸ σκάφος στὴν ἀμμουδιὰ καὶ ξάπλωσα νὰ κοιμηθῶ, στρώνοντας κάτω μιὰ κουβέρτα.

ΕΡΩΤ.— Εἶχες καὶ κουβέρτα μαζί σου;

ΑΠΑΝΤ.— Μάλιστα.

ΕΡΩΤ.— Καλά, χωροῦσαν ὅλα αὐτὰ μέσα στὸ σκάφος;

ΑΠΑΝΤ.— Χωροῦσαν. Μὲ κάποια δυσκολία βέβαια. Ἔπρεπε νἄχα μαζί μου μόνο μέχρι 20 κιλὰ βάρος.

— Τί ὥρα ξύπνησες;

ΑΠΑΝΤ.— Περίπου 8 τὸ πρωΐ. Ἀλλὰ δὲν ξύπνησα μόνος. Μὲ ξύπνησαν κάτι φωνὲς ποὺ ἄκουσα δίπλα μου... Ὅταν ἄνοιξα τὰ μάτια μου εἶδα ἐπάνω στὸ σκάφος καμμιὰ δεκαριὰ παιδιὰ ποὺ ἔπαιζαν. Τί εἶχε συμβῆ; Ἕνα σχολεῖο τῶν Ἀθηνῶν εἶχε πραγματοποιήσει ἐκδρομὴ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο. Καὶ τὰ παιδιὰ ξαφνιάστηκαν, καθὼς εἶδαν τὸ σκάφος στὴν ἀμμουδιὰ κι' ἐμένα νὰ κοιμᾶμαι. Τὸ θεώρησαν παράξενο κι ἄρχισαν νὰ ἐκδηλώνουν τὴν ἀπορία τους μὲ φωνὲς καὶ θόρυβο.

ΕΡΩΤ.— Τί ὥρα ξεκίνησες ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους;

ΑΠΑΝΤ.— Ξεκίνησα 9 ἡ ὥρα, ἀφοῦ ἔβγαλα τὰ νερὰ ἀπὸ τὸ σκάφος.

ΕΡΩΤ.— Ὁ καιρὸς πῶς ἦταν;

ΑΠΑΝΤ.— Καλός.

ΕΡΩΤ.— Ὁ ἑπόμενος σταθμὸς ποιός ἦταν;

ΑΠΑΝΤ.— Ἡ Κόρινθος.

ΕΡΩΤ.— Τί ὥρα ἔφθασες;

ΑΠΑΝΤ.— Στὶς 9 ἡ ὥρα τὸ βράδυ.

ΕΡΩΤ.— Εἶχες καμμιὰ δυσκολία στὸ διάστημα αὐτό;

ΑΠΑΝΤ.— Ὄχι. Ὅλα πηγαίνανε καλά. Μοῦ δόθηκε μάλιστα ἡ εὐκαιρία νὰ θαυμάσω τὶς ὀμορφιὲς τῶν ἀκτῶν μας καὶ τῶν γύρω τοπίων. Ἦταν θαυμάσια ἡ εἰκόνα ποὺ ἀντίκρυζα ἰδίως τὸ δειλινὸ καθὼς ἔπεφτε ἀργὰ - ἀργὰ ὁ ἥλιος πρὸς τὴν θάλασσα.

ΕΡΩΤ.— Στὴν Κόρινθο πόση ὥρα ἔμεινες;

ΑΠΑΝΤ.— Περίπου μιὰ νύχτα. Ξεκίνησα, δηλαδή, στὶς 4 τὸ πρωΐ.

ΕΡΩΤ.— Πῆρες τίποτε ἄλλα ἐφόδια μαζί σου;

ΑΠΑΝΤ.— Ὄχι.

ΕΡΩΤ.— Τὸ σκάφος σὲ ποιά κατάσταση βρισκότανε;

ΑΠΑΝΤ.— Πρὸς τὸ παρὸν καλή.

ΕΡΩΤ.— Ὁ καιρὸς πῶς ἦταν;

ΑΠΑΝΤ.— Τὸ πρωΐ καλός. Μὰ καθὼς ἔπλεα μέσα στὸν Κορινθιακό, σκεπτόμουν πόσες δυσκολίες συνήντησα πέρυσι στὸ ἴδιο σημεῖο καὶ φοβόμουν μήπως καὶ ἐφέτος εἶχα τὰ ἴδια.

ΕΡΩΤ.— Καὶ οἱ φόβοι σου βγῆκαν ἀληθινοί;

ΑΠΑΝΤ.— Δυστυχῶς, ναί. Τὸ ἀπόγευμα σηκώθηκε βοριᾶς, γιὰ τὴν ἀκρίβεια Β.Α. ἄνεμος, ποὺ στὸ σημεῖο ποὺ ἤμουν προκαλεῖ μεγάλη θαλασσοταραχή. Τὸ σκάφος μου ἀνετράπη καὶ βρέθηκα στὴ θάλασσα, κάτω ἀπὸ τὸ σκάφος, δεμένος.

ΕΡΩΤ.— Δεμένος, γιατί;

ΑΠΑΝΤ.— Στὴ θαλασσοταραχὴ δενόμουν στὴ μέση, κλείνοντας ὑδατοστεγῶς τὸ σκάφος, ἐνῶ τὸ σῶμα μου ἀπὸ τὴ μέση καὶ πάνω ἔμενε ἐκτεθειμένο.

ΕΡΩΤ.— Καὶ τί ἔκαμες τότε;

ΑΠΑΝΤ.— Λύθηκα καὶ ἀνεδύθην.

ΕΡΩΤ.— Ἦταν εὔκολο νὰ ἐπαναφέρῃς τὸ σκάφος στὴν κανονική του θέση;

ΑΠΑΝΤ.— Ὄχι, βέβαια. Ἐπῆγα ἀπὸ τὴν ἀντίθετη μεριὰ τοῦ ἀνέμου καὶ προσπάθησα νὰ ἐπαναφέρω τὸ σκάφος στὴ θέση του. Τὸ πέτυχα μὲ μεγάλη δυσκολία. Μά, τὰ νερὰ εἶχαν μπῆ μέσα καὶ ἀναγκάστηκα νὰ τὰ βγάλω μ' ἕνα ντενεκὲ καὶ ἕνα σφουγγάρι ποὺ εἶχα μαζί μου. Ὕστερα μπῆκα στὸ σκάφος καὶ ξεκίνησα.

ΕΡΩΤ.— Εἶχες ἄλλη δυσκολία κατὰ τὸ ταξίδι σου πρὸς τὴν Πάτρα;

ΑΠΑΝΤ.— Ὄχι μεγάλα πράγματα. Ἦταν ὅμως πάρα πολὺ κουραστικὸ τὸ ταξίδι μου, διότι τὰ ρεύματα ἦταν ἀντίθετα.

ΕΡΩΤ.— Πότε ἔφθασες στὴν Πάτρα;

ΑΠΑΝΤ.— Σάββατο ἀπόγευμα, δηλαδὴ τὴν τετάρτη ἡμέρα.

ΕΡΩΤ.— Στὴν Πάτρα πόσο ἔμεινες;

ΑΠΑΝΤ.— Περίπου ἕνα ἀπόγευμα καὶ ἕνα πρωΐ. Ξεκίνησα τὸ μεσημέρι τῆς ἄλλης ἡμέρας, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπεσκεύασα τὸ σκάφος μὲ τὴν βοήθεια καὶ τὴν συμπαράσταση τοῦ Διοικητοῦ μου, ὁ ὁποῖος μὲ ἀκολούθησε μέχρι τὴν Ἰταλία.

ΕΡΩΤ.— Ὁ καιρὸς ἦταν καλός; Τὸ ταξίδι ἦταν δύσκολο;

ΑΠΑΝΤ.— Ὁ καιρός, δὲν ἦταν καὶ τόσο καλὸς καὶ οἱ δυσκολίες ἀρκετές. Στὸ Ἰόνιο πέλαγος, ὅμως, ξεκουράστηκα κάπως ψυχικὰ ἀντικρύζοντας τὴν ὁμορφιὰ τῶν

Ὁ πατέρας Κλουδᾶς ἀγκαλιάζει καὶ φιλάει τὸν γυιὸ Κλουδᾶ. Τρυφερὴ οἰκογενειακὴ ἐκδήλωση, στιγμὴ συγκινητική.

νησιῶν μας καὶ τοῦ πελάγους. Ἔξη μέρες στὴ θάλασσα μὲ συντροφιὰ τοὺς γλάρους, τὰ κύματα καὶ τὰ δελφίνια, μαγευτικὰ ἡλιοβασιλέματα καὶ πανέμορφα ξημερώματα σ᾽ ἕνα κόσμο ὑπέροχο. Στιγμὲς ποὺ δὲν θὰ τὶς ξεχάσω ποτέ. Καὶ ἡ συγκίνησή μου ἦταν πολὺ μεγάλη ὅταν ἀπὸ μακρυὰ ἀντίκρυσα τὴν πατρίδα τοῦ Ὀδυσσέα, τὴν Ἰθάκη. Στὸ νοῦ μου ἤρθαν σκηνὲς ἀπὸ τὴν θρυλικὴ περιπλάνηση τοῦ μυθικοῦ ἥρωος. Τὸν εἶρα νὰ πλέη δίπλα μου μὲ τοὺς συντρόφους του, νὰ βολοδέρνη μὲ τὰ κύματα, νὰ νοσταλγῆ τὸ σπίτι του, νὰ ἀγωνίζεται νὰ φτάση κοντὰ στοὺς δικούς του. Κι᾽ ἀντήχησε στ᾽ αὐτιά μου ἡ πρώτη στροφὴ τῆς Ὀδύσσειας: «Ἄνδρα μοι, ἔννεπε, Μοῦσα πολύτροπον....»

ΕΡΩΤ.— Πολὺ ὡραία ἡ περιγραφή. Πραγματικὰ θἄταν πολὺ συγκινητικὲς ἐκεῖνες οἱ στιγμές!

ΑΠΑΝΤ.— Στιγμὲς ἀλησμόνητες! Ἄξιζε ὁποιαδήποτε ταλαιπωρία γιὰ νὰ τὶς ζήσω!

ΕΡΩΤ.— Καὶ στὴν Κέρκυρα πότε ἔφτασες;

ΑΠΑΝΤ.— Ἔφτασα ὕστερα ἀπὸ 8 ἡμέρες ἀπὸ τὴν μέρα ποὺ ξεκίνησα ἀπὸ τὴν Πάτρα.

ΕΡΩΤ.— 8 μέρες; Μὰ δὲν μᾶς εἶπες προηγουμένως ὅτι τὸ ταξίδι σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο κράτησε 6 μέρες;

ΑΠΑΝΤ.— Μάλιστα ἀλλὰ ἔμεινα δυὸ μέρες σ' ἕνα ξερονήσι, τὸ Φερμέκουλο, ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὴ Λευκάδα.

ΕΡΩΤ.— Γιατί;

ΑΠΑΝΤ.— Ὁ καιρὸς δὲν ἦταν κατάλληλος γιὰ ταξίδι καὶ εἶχα ἀνάγκη ἀπὸ λίγη ξεκούραση. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ εἶχε πάθει καὶ μιὰ θλάση μυῶν, ποὺ μὲ δυσκόλευε πολύ, καθὼς κοπηλατοῦσα.

ΕΡΩΤ.— Οἱ τροφὲς ἔφταναν γιὰ 8 μέρες;

ΑΠΑΝΤ.— Ὄχι. Μάλιστα στὸ νησάκι αὐτὸ ἔμεινα δυὸ μέρες χωρὶς τροφή.

ΕΡΩΤ.— Νερό;

ΑΠΑΝΤ.— Οὔτε νερὸ εἶχα πιά. Βλέποντας τότε ὅτι ὁ καιρὸς δὲν θὰ μοῦ ἐπέτρεπε νὰ συνεχίσω ἀμέσως, σήκωσα λευκὴ σημαία. Κι' ἕνα μότορσιπ, ποὺ περνοῦσε σταμάτησε καὶ μοῦ ἔδωσε τρόφιμα, νερὸ καὶ φάρμακα.

ΕΡΩΤ.— Στὴν Κέρκυρα τί ὥρα ἔφτασες;

ΑΠΑΝΤ.— Τελευταῖος μου σταθμὸς ἦταν ἡ Πάργα, στὴν Ἠπειρωτικὴ Ἑλλάδα. Ἀπὸ κεῖ ξεκίνησα γιὰ τὴν Κέρκυρα βράδυ, κι ἔφτασα στὴν Λευκίμη τὸ πρωὶ τῆς ἄλλης μέρας 11 τὸ πρωί.

ΕΡΩΤ.— Φαντάζομαι τί θὰ ἔνοιωσες βλέποντας ἀπὸ μακριὰ τὴν Πατρίδα σου.

ΑΠΑΝΤ.— Εἶναι κάτι ποὺ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς περιγράψω. Ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τόσες ταλαιπωρίες ἡ Κέρκυρα μοῦ φάνηκε πιὸ ὄμορφη παρὰ ποτέ. Εἶχα ἕνα χτυποκάρδι ἔντονο. Καὶ ἡ συγκίνησή μου μεγάλωνε μὲ τὴ σκέψη ὅτι κάπου ἐκεῖ θὰ μὲ περίμεναν οἱ δικοί μου.

ΕΡΩΤ.— Διαβάσαμε στὶς ἐφημερίδες ὅτι ἡ μητέρα σου δὲν ἤξερε τίποτε. Εἶναι ἀλήθεια;

ΑΠΑΝΤ.— Μάλιστα. Ἡ μητέρα μου τὸ ἔμαθε πολὺ ἀργότερα, ὅταν πιὰ ἐπέστρεφα ἀπὸ τὴν Ἰταλία.

ΕΡΩΤ.— Ἀπὸ τὴ Λευκίμη ξεκίνησες ἀμέσως;

ΑΠΑΝΤ.— Μετὰ ἀπὸ μιὰ ὥρα.

ΕΡΩΤ.— Καὶ πότε ἔφτασες στὴν πόλη τῆς Κερκύρας;

ΑΠΑΝΤ.— Τὴν ἄλλη μέρα τὸ ἀπόγευμα, γιατὶ ὁ καιρὸς δὲν μοῦ ἐπέτρεπε νὰ ταξιδέψω τὴν νύχτα καὶ διανυκτέρευσα σὲ μιὰ παραλία.

ΕΡΩΤ.— Πόσο καιρὸ ἔμεινες στὴν Κέρκυρα;

ΑΠΑΝΤ.— Ἕξη μέρες. Πρῶτα - πρῶτα πῆγα στὸν Ἅγιο Σπυρίδωνα νὰ προσκυνήσω καὶ νὰ ἀνάψω ἕνα κερὶ γιὰ τὸ ταξίδι μου. Ἀπὸ κεῖ πῆρα δύναμι καὶ θάρρος γιὰ νὰ προχωρήσω. Καὶ ὕστερα ἐπισκεύασα πάλι τὸ σκάφος ποὺ μοῦ εἶχε τρυπήσει καὶ ἐφοδιάστηκα μὲ πολλὰ πράγματα, ὅπως φωτοβολίδες, τρόφιμα, σωσίβιο, χειροβομβίδες γιὰ νὰ προφυλάγωμαι ἀπὸ τὰ θαλάσσια κήτη κλπ., τὰ ὁποῖα μοῦ ἔδωσε ὁ Διοικητής μου, διαβιβάζοντας τὶς εὐχὲς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Τάξεως καὶ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ μου.

ΕΡΩΤ.— Τελευταῖος σου σταθμὸς στὴν Ἑλλάδα ποιός ἦτανε;

ΑΠΑΝΤ.— Οἱ Ὀθωνοί, 18 μίλια Β.Δ. τῆς Κερκύρας, ποὺ λέγεται ὅτι ἦτανε τὸ νησὶ τῆς Καλυψοῦς.

ΕΡΩΤ.— Οἱ κάτοικοι τῆς Κερκύρας πῶς σὲ ὑπεδέχθησαν;

ΑΠΑΝΤ.— Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἀπὸ ὅπου καὶ ἂν πέρασα μοῦ ἔδειξαν ἐνθουσιώδη ἀγάπη καὶ ἐξεδήλωσαν φιλικὰ αἰσθήματα. Ἦταν κάτι ποὺ μὲ συγκίνησε βαθειὰ καὶ ποὺ μοῦ ἀνεπτέρωνε ἀδιάκοπα τὸ ἠθικό. Οἱ ὑποδοχὲς ποὺ μοῦ ἔγιναν ἦταν κάτι

τὸ θαυμάσιο. Μὲ τόση ἀγάπη καὶ τόση συμπαράσταση, ἦταν δυνατὸν νὰ μὴν ἐπιτύχῃ ἡ προσπάθειά μου;

— Ἔχεις δίκιο. Παρακολουθούσαμε ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες τὸ ταξίδι σου καὶ νοιώθαμε κι' ἐμεῖς τὴν ἴδια συγκίνηση. Καὶ περηφάνεια γιὰ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα.

ΕΡΩΤ.— Καὶ τώρα πές μας γιὰ τὸ ταξίδι σου πρὸς Ἰταλία.

ΑΠΑΝΤ.— Ξεκίνησα στὶς 7 καὶ 10′ τὸ ἀπόγευμα μὲ καλὸ καιρό. Κατὰ τὶς 11 ὅμως, τὸ βράδυ ὁ καιρὸς ἄρχισε νὰ χαλάῃ. Ἔπνεε ὄστρια. Καὶ τὰ προβλήματα ἔγιναν περισσότερα. Θαλασσοταραχὴ μεγάλη. Καὶ δὲν ἔφτανε αὐτὸ ἀλλὰ μοῦ χάλασε καὶ ἡ πυξίδα. Ὁ καιρὸς συνέχισε ἔτσι ὡς τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί. Κατὰ τὶς δέκα δὲν ἤξερα σὲ ποιό σημεῖο βρισκόμουνα. Καταλάβαινα ὅμως ὅτι ὁ καιρὸς μὲ ἔπαιρνε

Ὁ κ. Ἀρχηγός, ὁ κ. Κλουδᾶς - πατέρας, ὁ Ἀστυφύλακας κ. Κλουδᾶς καὶ ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κ. Βασιλάκος σὲ μιὰ ἀναμνηστικὴ φωτογραφία.

πρὸς τὸ κέντρο τῆς Ἀδριατικῆς, μᾶλλον πρὸς τὶς Ἀλβανικὲς ἀκτές. Κατὰ τὶς 11 ἡ ὥρα ἔγινα ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὸ ἀτμόπλοιο «ΑΤΡΕΥΣ». Σταμάτησε, μούδωσε τὸ στίγμα καὶ ὁ καπετάνιος μοῦπε ὅτι ἀπέχω 15 μίλια ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Ἰταλίας. Μὲ προειδοποίησε ὅτι ὁ καιρὸς θὰ χαλάσῃ ἀκόμη περισσότερο καὶ μοῦ πρότεινε νὰ μὲ πάρῃ μαζί του στὴν Ἰταλία. Ἐγὼ ἀρνήθηκα. Καὶ συνέχισα μόνος, μὲ σκοπὸ νὰ φθάσω μὲ κάθε τρόπο στὴν Ἰταλία, ἔχοντας ἐκείνη τὴ στιγμὴ γιὰ ἐφόδιο τὴ λίγη δύναμη ποὺ μοῦ εἶχε ἀπομείνει, ἀλλὰ μὲ ἀναπτερωμένο τὸ ἠθικὸ καθὼς σκεπτόμουνα τὶς συμβουλὲς τοῦ Διοικητοῦ μου, τὴν ἀγάπη τῶν προϊσταμένων μου, τὴν συμπαράσταση τῶν συναδέλφων μου, τὶς εὐχὲς τόσων καὶ τόσων ἀνθρώπων. Πράγματι ὅπως μο ὑπεῖχε πεῖ ὁ καπετάνιος, ὁ καιρὸς χάλασε ἀκόμα περισσότερο καὶ τὰ κύματα μὲ παρέσυραν πρὸς τὰ βόρεια παράλια τῆς Ἀλβανίας. Καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων, θάπρεπε νὰ φθάσω πέντε τ' ἀπόγευμα στὸ Ὀτράντο. Ἦρθε ὅμως καὶ πάλι ἡ νύχτα καὶ τὰ παράλια τῆς Ἰταλίας δὲν διεκρίνοντο. Αὐτὴ ἡ νύχτα ἦταν καὶ ἡ

χειρότερη τοῦ ταξιδιοῦ μου. Κι ἐνῶ περίμενα τ' ἀστέρια γιὰ νὰ προσανατολισθῶ ὁ οὐρανὸς ἦταν σκεπασμένος ἀπὸ σύννεφα κι' ἄρχισε νὰ βρέχη. Ἔτσι πέρασε κι' ἡ δεύτερη νύχτα τοῦ ταξιδιοῦ, χωρὶς νὰ ἔχω ὅπου καμιὰ στεριά. Ξημέρωσε, καὶ ὁ καιρὸς ἄρχισε νὰ φτιάχνη κάπως. Λόγω τοῦ ὅτι τὴν προηγουμένη εἶχε βρέξει, ὁ ὁρίζοντας ἦταν καθαρός. Ἔτσι εἶδα στὸ βάθος βουνά.

ΕΡΩΤ.— Ἦταν ἡ Ἰταλία;

ΑΠΑΝΤ.— Δυστυχῶς ὄχι. Ἔχοντας ὑπ' ὄψη μου ὅτι ἡ Νότιος Ἰταλία δὲν ἔχει βουνά, κατάλαβα ὅτι βρισκόμουν στὴν Ἀλβανία. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη θ' ἀπεῖχα ἀπὸ τὴν Ἰταλία 25 μίλια. Δυνάμεις διέθετα ἐλάχιστες. Ὁ καιρὸς ὅμως γύρισε κι' ἄρχισε νὰ φυσάη ἀνατολικὸς ἄνεμος, τραμουντάνα... Αὐτὸ μ' ἔσωσε.

ΕΡΩΤ.— Καὶ στὴν Ἰταλία πότε ἔφτασες;

ΑΠΑΝΤ.— Τὴν ἴδια μέρα στὶς ἐντεκάμισι τὸ μεσημέρι. Ἡ τραμουντάνα μὲ βοήθησε πολύ. Μεγάλα κύματα μὲ πῆγαν πρὸς τὰ παράλια τῆς Ἰταλίας. Θὰ εἶχα φθάσει σὲ ἀπόσταση 7 μιλλίων ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ εἶδα νὰ διαγράφωνται τὰ Ἰταλικὰ παράλια. Ἡ συγκίνησή μου ἦταν πολὺ μεγάλη. Εἶχα φθάσει, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, στὸ ποθητὸ τέρμα τοῦ ταξιδιοῦ μου, ἀφοῦ πέρασα ἕνα σωρὸ κινδύνους καὶ ταλαιπωρίες.

ΕΡΩΤ.— Καὶ τώρα τί προοπτικὲς ἔχεις γιὰ τὸ μέλλον; Θὰ ἐπαναλάβης μιὰ νέα παρόμοια προσπάθεια;

ΑΠΑΝΤ.— Ναί! Κάτι σκέφτωμαι, ἀλλὰ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ τὸ συζητήσουμε μιὰ ἄλλη φορὰ γιατὶ εἶναι λιγάκι νωρίς. Τὸ μελλοντικό μου ταξίδι ἴσως νὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ πολλοὺς παράγοντες.

— Πέτρο, ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, διερμηνεύοντας τὰ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, σὲ συγχαίρει θερμά, γιὰ τὸ κατόρθωμά σου, ποὺ ἐτίμησε καὶ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα καὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ σοῦ εὔχεται πάντα ἐπιτυχίες, πρόοδο, ὑγεία καὶ εὐτυχία.

— Κι' ἐγὼ σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ μοῦ δώσατε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τοὺς ἀκροατὰς τῆς ἐκπομπῆς μας.

*
* *

Τὸ ἐπίτευγμα τοῦ Κλουδᾶ ἐχαιρετίσθηκε μὲ θαυμασμὸ ἀπὸ τὴ φίλαθλη Ἑλλάδα. Ἀθλητικοὶ σύλλογοι καὶ ὀργανώσεις ἐξέδωκαν ψηφίσματα καὶ ἀπένειμαν πλεῖστες ὅσες τιμητικὲς διακρίσεις στὸν γενναῖο θαλασσοπόρο. Μά, ὄχι μονάχα ἀθλητικὰ σωματεῖα, ἀλλὰ καὶ ἄλλες ὀργανώσεις, κοινότητες καὶ μεμονωμένα ἄτομα ἀπέστειλαν στὸν κ. Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος συγχαρητήρια ἔγγραφα καὶ ἐτίμησαν τὸν Ἀστυφύλακα Κλουδᾶ γιὰ τὸ κατόρθωμά του.

Ἔτσι ὁ Ἀστυφύλαξ Πέτρος Κλουδᾶς, ὁ Κερκυραῖος θαλασσοπόρος, ἔγινε ὁ καλύτερος πρεσβευτὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος αὐτὴ τὴν στιγμὴ στὴν κοινὴ γνώμη. Καὶ μόνο γι' αὐτὸ εἶναι ἄξιος κάθε ἐπαίνου.

Ἡ στήλη αὐτὴ συγχαίρει θερμὰ τὸν ἡρωϊκὸ θαλασσοπόρο Ἀστυφύλακα καὶ τοῦ εὔχεται πάντα νίκες, ἐπιτυχίες, ὑγεία, εὐτυχία καὶ πρόοδο.

Σ. ΠΗΛΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— ΠΑΠΑΤΖΗΣ ὁ Ἰωάν. Κόλλιας, ἐτῶν 20, συνελήφθη στὴν ὁδὸ Νικηφόρου ἐπ᾽ αὐτοφώρω, ἐξαπατώντας ἀφελεῖς.

— ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗΣΑΝ ὁ Δ. Μυλωνᾶς, ἰδιοκτήτης ταβέρνας στὸν Πειραιᾶ καὶ οἱ Α. Λουκάκης, Β. Λουκάκης καὶ Β. Βασιλᾶτος, οἱ ὁποῖοι ἐπενέβησαν νὰ διαχωρίσουν συμπλακέντας στὴν ταβέρνα.

— ΓΙΑ ΕΞΥΒΡΙΣΗ ἀστυφυλάκων συνελήφθη ὁ Γ. Γαρουφαλάκης, στὴν Ν. Σμύρνη, ὅταν οἱ ἀστυφύλακες μπῆκαν στὸ ξυλουργεῖο του γιὰ νὰ συλλάβουν ἄτομο ποὺ παρακολουθοῦσαν καὶ τὸ ὁποῖο διέφυγε.

— ΠΕΝΤΕ κτυπήματα μὲ μαχαίρι κατάφερε στὴν πεθερὰ τοῦ Καψάλη καὶ στὴ γυναίκα του ὁ Νῖκος Θᾶνος, κάτοικος Ξηροχωρίου Εὐβοίας, γιατὶ δὲν τὸν ἄφησαν νὰ ἰδῇ τὸ παιδί του ποὺ εἶχε ἡ μητέρα μὲ τὴν ὁποία βρισκόταν σὲ διάσταση.

— 81 ΚΛΟΠΕΣ ὁμολόγησαν ἡ Μαρία Σούλη καὶ ἡ Γεωργία Καλπόγιαννη ποὺ συνελήφθησαν ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθήνων (ΙΖ΄ Παράρτημα). Ἔκλεβαν κυρίως ἐσώρρουχα ποὺ τὰ σιδέρωναν καὶ τὰ πουλοῦσαν στὴν ἐπαρχία.

— ΓΙΑ ΤΕΝΤΥΜΠΟΪΣΜΟ συνελήφθη ὁ Θ. Μπακαλόπουλος, ἐτῶν 20, ποὺ ἐνοχλοῦσε χυδαιότατα γυναίκα, στὸ Πεδίο τοῦ Ἄρεως.

— ΑΠΟΠΕΙΡΑ δολοφονίας ἀπὸ ἄγνωστο ἔγινε κατὰ τοῦ Γ. Τσώλη, διευθυντοῦ Ἀγροτικῆς Τραπέζης στὴν Καλαμάτα, κατὰ τοῦ ὁποίου ὁ δράστης πέταξε δέσμη μὲ δυναμίτιδα τὴν ὥρα ποὺ ἔμπαινε στὸ σπίτι του, τὴ νύχτα, ὕστερα ἀπὸ τὸν κινηματογράφο. Ἡ ἀστυνομία ἀναζητεῖ τὸ δράστη.

— ΚΛΟΠΗ χαρτοφύλακα μὲ 12.000 δραχμές ποὺ ἀνῆκε στὸν Πατέρα ἔκανε ὁ Σταῦρος Ἀρκούδης, τὸν ὁποῖο, ὕστερα ἀπὸ ἀναζήτηση λίγων ὡρῶν, συνέλαβε ἡ Ἄμεσος Δράσις τῆς Ἀστυνομίας.

— ΕΚΛΕΨΕ ἀπὸ ἐκκλησία 1.000 δραχμὲς ὁ Γάλλος τουρίστας ποὺ ἦλθε στὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς μεθόδου τοῦ «ὦτο - στόπ». Μπῆκε στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, στὴν Κόρινθο, ὅπου καὶ συνελήφθη ἐπ᾽ αὐτοφώρω.

— ΔΙΑΡΡΗΚΤΙΣ ἡ Ἄννα Σωφκᾶ, ἐτῶν 18, συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία Προαστίων, γιατὶ μέσα σὲ μιὰ μέρα διέρρηξε δύο σπίτια καὶ ἔκλεψε 2.000 δραχμές, ἕνα ρολόγι καὶ ἕνα τρανζίστορ. Ἐπίσης διέρρηξε καὶ δύο σπίτια στὸ Μπραχάμι, ὅπου συνελήφθη ἐπ᾽ αὐτοφώρω.

— ΣΚΟΤΩΣΕ τὸν ἀδελφό του Νῖκο, ὁ Αὐγουστῖνος Κουρκουμέλης, ἐτῶν 16, μὲ μαχαίρι, στὸ χωριὸ Παλαιὰ Μανωλάδα, γιατὶ φιλονίκησαν παρουσία τῶν γονέων τους κατὰ τὸ σκάλισμα τοῦ χωραφιοῦ των.

— ΕΠΝΙΞΕ τὴ γυναίκα του Χρυσῆ, ἐτῶν 67, ὁ ἄντρας της Σπυριδάκης, ρίχνοντας αὐτὴν μέσα σ᾽ ἕνα μεγάλο πιθάρι γεμᾶτο κρασί, ποὺ εἶχαν στὴν ἀποθήκη τους, στὸ χωριὸ Βισταγὴ Ἀμαρίου Ρεθύμνου Κρήτης, γιατὶ ἡ συμβίωσή τους ἦταν κακή, ὅπως ἰσχυρίσθηκε ὁ συζυγοκτόνος.

— ΧΑΣΙΣ καλλιεργοῦσαν οἱ Γ. Παπαλούκας καὶ ἡ γυναίκα του, ποὺ συνελήφθη νὰ μεταφέρη τὴ συγκομιδὴ στὴν Παλαιὰ Μαγωλάδα.

— ΦΘΟΡΑ ξένης ἰδιοκτησίας, ἔκαμεν ὁ διαρρήκτης Ἀπ. Καρυδάκης, ἐτῶν 51, κόβοντας, στὴν περιοχὴ Κηφισιᾶς, μὲ μαχαίρι τὰ λάστιχα αὐτοκινήτου. Συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρω.

— ΑΠΟΠΕΙΡΑΘΗΚΕ νὰ κλέψη τὸ πορτοφόλι τῆς Ν. Φωτοπούλου, στὸν Κολωνό, ἡ Θεοδώρα Χάλαρη, ποὺ συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρω.

— ΓΙΑ ΕΞΥΒΡΙΣΗ ἀστυφυλάκων ἐμηνύθη ὁ δικηγόρος Ἀπ. Κακλαμᾶνος, κατὰ τὴν διάρκεια συγκεντρώσεως μελῶν τῆς Φιλελευθέρας Συνδικαλιστικῆς Ὀργανώσεως, στὴν αἴθουσα ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου οἱ ἀστυφύλακες ἐξετέλουν ὑπηρεσίαν.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ θανάσιμα τὸν Ν. Κωνσταντόπουλο, ὁ Ι. Λιμούρης, ἐτῶν 20, χτυπώντας τον μὲ μαχαίρι στὴν καρωτίδα, στὴν πλατεία Δημαρχείου Πύργου, κατόπιν λογομαχίας.

— Ο ΚΛΕΠΤΗΣ Β. Στάθης ἢ Νεοφώτιστος ἢ Ἀρβανίτης συνελήφθη καὶ ὁμολόγησε τὴν διάπραξη 8 κλοπῶν.

— Η ΒΙΤΡΙΟΛΙΣΤΡΙΑ Ἁγνὴ Χειμώνα ἔρριξε βιτριόλι στὸν ταχυδρομικὸ ὑπάλληλο Σ. Κολώνια, στὴ Δάφνη, ποὺ ὑπέστη ἐγκαύματα. Αἰτία ἡ διακοπὴ ἐρωτικῶν σχέσεων.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΑΝ τὴν Σταυρούλα Φιλιπποπούλου, ἡ ἀντίζηλός της στὸν ἔρωτα Μελπομένη Ἐλευθεριάδου μαζὶ μὲ ἕνα τραμπούκο, τὸν ὁποῖο μέθυσε στὴν Ὁμόνοια. Ὁ τραυματισμὸς μὲ μαχαίρι καὶ μὲ τὰ χέρια ἔγινε στὴν ὁδὸ Τήνου καὶ Γ' Σεπτεμβρίου.

— ΛΗΣΤΕΙΑ σκηνοθέτησε ὁ Γ. Παλαματράκης, καταγγέλοντας ὅτι ἄγνωστοι τοῦ ἔκλεψαν 170.000 δραχμὲς καὶ τρία χρυσὰ βραχιόλια τῆς γυναίκας του, ἐνῶ ὅπως ἀποδείχθηκε σπατάλησε τὰ χρήματα μὲ μιὰ νεαρὴ Σουηδέζα, στὴν ὁποία χάρισε καὶ τὰ βραχιόλια.

— ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ ὁ Ι. Κομπῆς καὶ ἡ φίλη του ὑπηρέτρια Μάρθα Γιατρουδάκη, ἐτῶν 18, ἔκλεψαν ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Ἑλένης Βασιλάκου 25.000 δραχμὲς καὶ κοσμήματα ἀξίας 30.000 δραχμῶν. Συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια.

— Ο ΚΛΕΠΤΗΣ αὐτοκινήτων Α. Παγώνης συνελήφθη. Ὡμολόγησε ὅτι ἔκλεψε ὀκτὼ αὐτοκίνητα γιὰ νὰ κάνη βόλτες.

—ΔΙΕΡΡΗΞΕ τὸ Ι.Χ. 200392 τοῦ Ν. Μπούγαλη, ὁ συλληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρω ἀπὸ περιπολικὸ τῆς Ἀσφαλείας Προαστίων Ζ. Ἀσπρογερακάκης, ἐτῶν 23.

— ΑΠΟΠΕΙΡΑ κλοπῆς ἡμιφορτηγοῦ μὲ φορτίο ὑφασμάτων ἀποπειράθηκε ὁ Ν. Ἀλαφοῦζος, ποὺ συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρω. Ὡμολόγησε ὅτι εἶχε κάμει διάρρηξη καὶ στὸν κινηματογράφο «Ἀρίονα».

— ΚΛΕΠΤΗΣ Τροφίμων ἀπὸ τὸ κατάστημα Θανοπούλου (Αἰόλου 98) συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρω ὁ Β. Κονδώνης ἢ Κοντόνης. Ὡμολόγησε ἐννέα παρόμοιες κλοπές.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Προαιρεσίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πύρρωνος 18, στὸ «Μέτς».

Ὁ Προαιρέσιος, σοφιστὴς χριστιανὸς (276 - 368 μ.χ.) ἀπὸ τὴν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας, ἤκμασε τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἰουλιανοῦ καὶ πιθανὸν ἦταν Ἀρμένιος. Συνέβαλε στὴν διάδοσι τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων στὴν Ἀρμενία καὶ διετέλεσε διδάσκαλος τοῦ σοφιστοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐκ Καππαδοκίας, τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ τοῦ Εὐναπίου.

Προβελεγγίου Ἀριστομένους.

Συνέχεια τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Λυκούδη, στὴ συνοικία «Κυπριάδου», κοντὰ στὴ πλατεία «Παπαδιαμάντη».

Ὁ Ἀριστομένης Προβελέγγιος, λυρικὸς καὶ δραματικὸς ποιητής, γεννήθηκε στὴν Σίφνο τὸ 1850. Ἐσπούδασε φιλοσοφία στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν καὶ συνέχισε τὶς σπουδές του στὰ Πανεπιστήμια τοῦ Μονάχου, τῆς Λειψίας καὶ τῆς Ἰένας. Σὲ νεαρὴ ἀκόμη ἡλικία ἐδημοσίευσε σὲ περιοδικὰ λυρικὰ ποιήματα. Γιὰ μικρὸ χρονικὸ διάστημα (1891—1892) διωρίσθη γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς του τὸ ἔζησε στὴν Σίφνο, τῆς ὁποίας καὶ ἐξελέγετο βουλευτὴς ἀπὸ τοῦ 1899—1905. Ἀπέθανε τὸ 1930. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Προδίκου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κεραμεικοῦ 108, κοντὰ στὴν ἀρχὴ τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ.

Ὁ Πρόδικος, σοφιστὴς σύγχρονος τοῦ Σωκράτους, γεννήθηκε στὴν Κέα κατὰ τὸ 460 π.Χ. Ἔζησε στὴν Ἀθήνα διδάσκοντας ἐπὶ πληρωμὴ τὴν ρητορικὴ καὶ τὴν σοφιστική. Ἐθαυμάζετο γιὰ τὴν εὐφράδεια καὶ τὴν εὐστοχία τῶν παραβολῶν του, ἀπεκαλεῖτο δὲ «δεινὸς» καὶ «σοφός».

Πρόκλου.

Πάροδος τῆς πλατείας «Πλαστήρα» στὸ Παγκράτι.

Ὁ Πρόκλος ὁ Λύκιος, νεοπλατωνικὸς φιλόσοφος τῆς Ἀθηναϊκῆς Σχολῆς, ἀπὸ τοὺς τελευταίους ἀντιπροσώπους τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, γεννήθηκε στὴν Κπολι περὶ τὸ 410—412 μ.Χ. καὶ ἐδίδαξε περίπου πενῆντα χρόνια στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ 485 μ.Χ.

Πρόκνης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φραντζῆ 85, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Κυνοσάργους».

Ἡ Πρόκνη, μυθολογικὴ κόρη τοῦ βασιλιᾶ τῶν Ἀθηνῶν Πανδίονος, ἦταν ἀδελφὴ τοῦ Ἐρεχθέως καὶ τῆς Φιλομήλας.. Παντρεύτηκε τὸν βασιλιὰ τῆς Θράκης Τηρέα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπέκτησε τὸν Ἴτυν. Θέλοντας νὰ ἐκδικηθῆ τὸν ἄπιστο συζυγό της, ποὺ νυμφεύθηκε μὲ δόλο τὴν ἀδελφή της Φιλομήλα, ἔσφαξε τὸν γυιό της καὶ τὸν παρέθεσε σὲ δεῖπνο στὸν σύζυγό της. Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψι αὐτοῦ τοῦ ἀνοσιουργήματος, ὁ Τηρεὺς κατεδίωξε τὶς δύο ἀδελφὲς γιὰ νὰ τὶς φονεύση. Αὐτὲς παρεκάλεσαν τοὺς Θεοὺς νὰ τὶς μεταμορφώσουν σὲ πτηνὰ καὶ πράγματι ἡ Πρόκνη μεταμορφώθηκε σὲ ἀηδόνι, ἡ Φιλομήλα σὲ χελιδόνι καὶ ὁ διώκτης Τηρεὺς σὲ ἔποπα (τσαλαπετεινό).

Προκοννήσου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Παρρασίου 12, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Παντελεήμονα» τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν.

Ἡ Προκόννησος ἢ Προικόννησος, νῆσος τῆς Προποντίδος, γνωστὴ καὶ ὡς «Μαρμαρᾶς», ἔχει ἐμβαδὸν 111 τ. χιλ. καὶ μέγιστο ὑψόμετρο 1.080 μέτρα. Πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν οἱ περισσότεροι κάτοικοί της ἦσαν Ἕλληνες. Στὴν τοποθεσία «Παλάτια» ὑπῆρχον ἐξαιρετικὰ λατομεῖα μαρμάρων. Μὲ τὰ μάρμαρα αὐτὰ ἐκοσμοῦντο ὡραιότατα μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος, ὅπως ὁ τάφος τοῦ Μαυσώλου στὴν Ἁλικαρνασσὸ κ.ἄ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ν. Σμύρνη).

Προμάχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Παρθενῶνος 33, στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Ροβέρτου Γκάλλι καὶ Παρθενῶνος. (Ἀκρόπολις).

Πρόμαχος, εἶναι ἐπωνυμία τῆς Ἀθηνᾶς στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ ὑπῆρχεν, ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, περιώνυμο χάλκινο ἄγαλμα τῆς θεᾶς, ἔργο τοῦ Φειδίου.

Προμηθέως.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Πατησίων 257 (πλατεία «Κολιάτσου») καὶ τελειώνει στὴν λεωφόρο Ἰωνίας (Ἠλεκτρικὸ σταθμὸ Κάτω Πατησίων).

Ὁ Προμηθεύς, ἕνας τῶν σημαντικωτέρων ἡρώων τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας, γυιὸς τοῦ Τιτάνος Ἰαπετοῦ καὶ τῆς Ὠκεανίδος Κλυμένης, ἀδελφὸς τοῦ Ἄτλαντος, τοῦ Μενοιτίου καὶ τοῦ Ἐπιμηθέως, πατέρας τοῦ Δευκαλίωνος, ἐξαπατώντας τὸν Δία, ἔκλεψε τὸ «ἀκάματον πῦρ» καὶ τὸ παρέδωσε στοὺς ἀνθρώπους γενόμενος ἔτσι ὁ προστάτης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὀργισμένος ὁ Ζεύς, διέταξε τὸν Ἥφαιστο νὰ καθηλώση τὸν Προμηθέα πάνω στὸν Καύκασο, ὅπου ἀετὸς κατέτρωγε τὴν ἡμέρα τὸ σηκώτι αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὅμως ἀνανεοῦτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νύκτας. Ἀπὸ τὸ μακροχρόνιο μαρτύριο λυτρώθηκε τελικὰ ἀπὸ τὸν Ἡρακλῆ, ποὺ ἐσκότωσε τὸν ἀετὸ καὶ ἀπελευθέρωσε τὸν Προμηθέα.

Ὁ μῦθος τοῦ Προμηθέως ἐνέπνευσε πολλοὺς καλλιτέχνες καὶ ποιητές, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Αἰσχύλο, ποὺ ἔκανε τὴν τριλογία: «Προμηθεὺς δεσμώτης», «Προμηθεὺς λυόμενος» καὶ «Προμηθεὺς πυρφόρος». Ἀπὸ τὴν τριλογία αὐτὴ σώζεται μόνον ἡ πρώτη. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Προμπονᾶ Δημητρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χαλκίδος 2, στὸ τέρμα Πατησίων (Ἁλυσίδα).

Ὁ Δημήτριος Προμπονᾶς, (1874 - 1949), γιατρὸς καὶ φαρμακοποιὸς ἀπὸ τὴν Νάξο, κατ' ἐπανάληψι, βουλευτὴς αὐτῆς, ἄφησε τὴν περιουσία του στὴν ἐθνικὴ Ἀεροπορία καὶ τὸν ὁμώνυμο κῆπο του, στὸ τέρμα Πατησίων, στὸν Δῆμο Ἀθηναίων, ὡς τόπο «δημοσίου περιπάτου».

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1966

Α) Κατὰ μῆνα Ἰούλιον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—31 εἰς Ἀθήνας - Πειραιᾶ - Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1.— Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἶκοι	1.256	Μέλη
2.— Ἐξητάσθησαν εἰς ἰατρεῖα τῆς ἐκλογῆς των οἶκοι	3.204	»
3.— Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	1.317	»
4.— Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρᾳ	25	»
5.— Εἰσήχθησαν εἰς Ν) μεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	260	»
6.— Ἐγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια	37	» νέα
7.— Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τῆς Ὑγειον. Ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν — Πειραιῶς	2.741	»
8.— Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας 1.150 δρχ. εἰς	4	»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	8.844	»

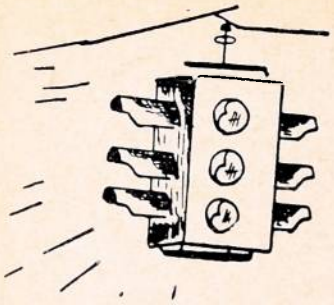
9.—Ἐξετελέσθησαν εἰς Φαρ) κεῖα τῆς ἐκλογῆς των 6.233 συνταγαί.

Β) Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Ἰούνιος ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	499.261,20	Δρχ.
Ἔσοδα ἐκ συμ) χῆς Δημοσίου	773.496	
Σύνολον ἐσόδων	1.272.757,20	
ΕΞΟΔΑ	961.762,70	
ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ	310.994,50	»

Γ) Τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς διευκρινίζον τήν, ἐν παραγράφῳ 2 τῆς ὑπ' ἀρ. Γ10δ) 51752) 380) 26—5—66 ἐγκυκλίου, περίπτωσιν τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτέλεσιν ἐνέσεων, γνωρίζει ἡμῖν ὅτι, ἡ ἐν αὐτῇ μνημονευομένη ὑπ' ἀριθ. Π.Υ.Σ. 105813) 92) 24—11—64 ἀπόφασις ἰσχύει μόνον διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Δ) σεως Πρωτευούσης καὶ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀναγνωρίζεται ἡ δαπάνη ἐκτελέσεως ἐνδομυϊκῶν ἐνέσεων τοιούτων παρ' ἰατρῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται διπλωματοῦχοι Νοσοκόμοι, Ἐπισκέπτριαι ἀδελφαὶ καὶ μαῖαι, τηρουμένης τῆς ὑπ' ἀριθ. Π.Υ.Σ. 118105) 806) 5—10—62 ἐγκυκλίου ὡς πρὸς τὴν ἀμοιβὴν δι' ἑκάστην ἔνεσιν, ἥτις ὁρίζεται εἰς δραχμὰς δέκα (10).

Ὁ Ἀρχηγὸς
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο, οἱ Σπ. Βέλλας καὶ ἡ γυναίκα του Τριανταφυλλιά, ποὺ ἐπέβαιναν μοτοσυκλέττας, ὅταν συνεκρούσθη στὸ Σκαραμαγκᾶ μὲ Ι.Χ., ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Β. Ἰωαννίδης, ὁ ὁποῖος συνελήφθη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ 4ετὴς Εὐάγ. Καλογιάννης, ποὺ τὸν παρέσυρε Ι. Χ., μὲ ὁδηγὸ τὴν Ἑλ. Ζερβοῦ, στὸ Σκαραμαγκᾶ.

— ΝΕΚΡΗ ἡ Παγώνα Λαγανάκου, συνοδὸς τοῦ ἀναπήρου Ι. Ι. Καρατσολιᾶ, μαν, ποὺ ἀνέπτυξε ταχύτητα καὶ ἔφυγε. Ἡ Τροχαία ἀνακάλυψε καὶ συνέλαβε τὸν ὁδηγὸ Δ. Μητρόπουλο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ 14ετὴς Χρ. Συσούρκας, ὅταν ἔπεσε ἀπὸ φορτηγὸ τοῦ ὁποίου ἐπέβαινε, στὸ χωριὸ Σταυροδρόμι Ἐδέσσης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Γ. Πάντζης, δικηγόρος, ὁδηγὸς Ι.Χ., ὅταν τοῦτο, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος, κατέπεσε ἀπὸ γέφυρα τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Λαμίας — Λαρίσης, κοντὰ στὸ Βελεστῖνο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Μαρ. Βαλιᾶνος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Ἰλισσοῦ καὶ Μουσούρη, τὸ 131262 ταξί, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Χαριτίνη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Κυργιέννης, στρατιώτης καὶ τραυματισμένος ὁ ὁδηγὸς Μπακόπουλος, ὅταν ἀνετράπη στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο, στὸ χωριὸ Πέπλος Σουφλίου.

— ΝΕΚΡΗ ἡ Λαμπρ. Δασκάλου, τὴν ὁποία παρέσυρε στὸ Μεταξουργεῖο πούλμαν, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Ἀθ. Ἀθανασόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐτραυματίσθη βαρέως, ὅταν τὸ φορτηγὸ 134104, μὲ ὁδηγὸ τὸν Χ. Τηνούδη, συνεκρούσθη μὲ τὸ ἀναπηρικὸ ὄχημα τοῦ θύματος, στὰ λατομεῖα Ἁγίου Ἰωάννου Καρέα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χαρ. Μουρίδης, ἐτῶν 42, ὅταν ἀνετράπη γεωργικὸς ἑλκυστήρας στὸ χωριὸ Νέα Συνάσα (Χαλκίδα), τὸν ὁποῖο ὁδηγοῦσε.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Σουβλῆς, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν αὐτὸ ἀνετράπη στὴν παραλία τῆς Πρεβέζης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Δ. Μπουτσαλῆς, ὁδηγὸς ἀσθενοφόρου τῶν Α΄ Βοηθειῶν, ὅταν τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ὁδηγοῦσε συνεκρούσθη στὴ Βάθη μὲ τὸ ταξὶ 28444.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ θανάσιμα ἡ Εὐαγγ. Μπέσου, τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 42401 στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Ἰσμήνης καὶ Ἀδριανουπόλεως. Ὁ δράστης ἐγκατέλειψε ἀβοήθητο τὸ θῦμα καὶ ἔφυγε.

— ΝΕΚΡΗ ἡ Βασιλ. Στεργίου, τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 24751, κοντὰ στὸ ἐργοστάσιο «Φίξ», μὲ ὁδηγὸ τὸν Π. Κεραμίδα.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Γ. Τσαπάρης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖον παρέσυρε, στὴν Ι στάση Ἀργυρουπόλεως τῆς λεωφ. Βουλιαγμένης, τὸ Ι.Χ. 103 Ε, μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Στασινόπουλο.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Π. Σχιζᾶς, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 208097 μὲ ὁδηγὸ τὸν ἠθοποιὸ Ε. Βουρνᾶ, στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ Ἁγίου Κωνσταντίνου Πειραιῶς.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Λεφάκης, ἐτῶν 95, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὸ Χαλάνδρι μοτοποδήλατο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ε. Μουστάκα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Τσαμπάρος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν Ἀργυρούπολη τὸ 193 Δοκιμὴ αὐτοκίνητο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Στασινόπουλο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Τρεμούλης καὶ τραυματισμένος σοβαρὰ ὁ Κ. Βασιλείου, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, ὅταν συνεκρούσθη μὲ τὸ 12787 λεωφορεῖο, στὸ Αἰγάλεω.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Μακαρούνης καὶ τραυματισμένος σοβαρὰ ὁ ὁδηγὸς Σ. Μαρτίνης, ὅταν φορτηγὸ 161676 προσέκρουσε στὸ 96 χλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Καβάλας πάνω σὲ ἄλλο αὐτοκίνητο ποὺ ἦταν σταματημένο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ στρατιώτης Σ. Χατζηδημητριάδης ὅταν στὶς Σέρρες ἀνετράπη στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο ποὺ ὁδηγοῦσε.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Πρίντζος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὸ χωριὸ Λόφος Πιερίας, φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Παπαδημητρίου.

— ΝΕΚΡΗ ἡ Δήμητρα Ἀποστολοπούλου τὴν ὁποία διαμέλισε στὸ 4 χλμ. ἀμαξοστοιχία γραμμῆς Τριπόλεως—Καλαμάτας, μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Δουρῆ.

— ΝΕΚΡΟ τὸ 8 ἡμερῶν νήπιο τοῦ Ι. Κωστοπούλου, ὅταν Ι.Χ. μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Κατσούδα, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ χτύπησε πάνω σὲ δένδρο. Στὸ ἴδιο δυστύχημα τραυματίσθηκαν σοβαρὰ καὶ 4 ἄτομα, ἤτοι ὁ ὁδηγὸς καὶ οἱ ἐπιβάτες Φωτ. Κωστόπουλος, Ν. Πατσούλης καὶ ἡ κόρη τους Παναγιώτα, ἐτῶν 6.

— ΝΕΚΡΟΙ δύο, οἱ Θ. Παπαγγελόπουλος καὶ Α. Γρηγορόπουλος, ἐπιβάτες τῶν φορτηγῶν 176031 καὶ 74354, τὰ ὁποῖα συγκρούσθηκαν στὸ 53 χλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Κορίνθου.

— ΝΕΚΡΗ ἡ Σοφία Κλωνάρη, τὴν ὁποία παρέσυρε στὸ Π. Φάληρο στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο, μὲ ὁδηγὸ τὸν στρατιώτη Σ. Καύτη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ ἀνάπηρος Α. Καρατσιόλας τοῦ ὁποίου τὸ ἀναπηρικὸ αὐτοκίνητο συγκρούσθηκε μὲ φορτηγό, στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Καρέα.

— ΝΕΚΡΗ ἡ Γεωργ. Γεωργακοπούλου, τὴν ὁποία παρέσυρε Ι.Χ. 93870, στὴν πλατεία Δαβάκη Καλλιθέας. Ὁ ὁδηγὸς Στυλιανὸς Ἀρβανίτης συνελήφθη

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ σοβαρὰ ἡ Ἰουλία Βισβάρδη τὴν ὁποία παρέσυρε στὴν ἐθνικὴ ὁδὸ Ἀθηνῶν—Λαμίας, Ι.Χ. 2543, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Ρενιέρη, ποὺ συνελήφθη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Τζαβαράκος, ἐτῶν 70, τὸν ὁποῖο παρέσυρε μοτοποδήλατο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ε. Ψαράκη, τὸ ὁποῖο ἀνετράπη στὴ λεωφόρο Β. Φρειδερίκης Ἁγίων Ἀναργύρων.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χαρ. Γαλανόπουλος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὴ στάση «Ηγαδάκια» τῆς λεωφόρου Ἀθηνῶν, στρατιωτικὸ φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Καλούλη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Ἀνδρεάκης καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ ὁδηγὸς φορτηγοῦ Ν. Ἀνδρεάκης, ὅταν αὐτό, στὸ 17 χλμ. τῆς ὁδοῦ Γυθείου — Ἀρεοπόλεως, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα 40 μέτρων βάθος.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Γ. Ἀνεστόγλου, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν συνεκρούσθη, στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Πύργου τῆς λαχαναγορᾶς Πειραιῶς, μὲ τὸ φορτηγὸ Δ.Χ. 11230, τὸ ὁποῖον ὁδηγοῦσε ὁ Κ. Παπαμιχαήλ.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Ι. Μαρινάκης, τὸν ὁποῖον παρέσυρε τὸ ταξὶ 200886, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Καρύζη, στὴν ὁδὸ Θερμοπυλῶν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Παπαξανθάκης, ποὺ ἔπεσε ἀπὸ φορτηγὸ αὐτοκίνητο, στὸ χωριὸ Ἁγία Τριὰς Πύργου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Λαδᾶς, σμηνίτης καὶ τραυματισμένοι δύο, ὅταν στὸ 70 χλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Κορίνθου, φορτηγὸ ἔπεσε πάνω σ' ἄλλο φορτηγό, ποὺ στάθμευε στὸ δεξιὸ μέρος, λόγω βλάβης, ἐνῶ συγχρόνως καὶ ἄλλο φορτηγὸ ἔπεσε μὲ ταχύτητα ἐναντίον τῶν δύο ἄλλων.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Παῦλος Βάσσος, ποὺ τὸν παρέσυρε, στὸ Περιστέρι, τὸ Ι.Χ. 124194, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ὀδυσ. Καλπάκη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ θανάσιμα ὁ Β. Ἀνδρεούδης καὶ ὁ Ι. Γιανολᾶτος, ἐπι-

θάτες καὶ ὁδηγὸς τοῦ Ι.Χ. 68870 ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐπέπεσε, στὸ 54 χλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Κορίνθου, τὸ Δ.Χ. 151368 φορτηγό.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ Δ. Καχρίλας, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖον παρέσυρε, στὸ 14 χλμ. τῆς ὁδοῦ Σοφάδων — Λαμίας, φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Εὐάγγ. Παπαδημητρίου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἠλίας Λεμπᾶς, ἐτῶν 17, ὁδηγὸς «βέσπας» ποὺ συγκρούσθηκε μὲ Ι.Χ. αὐτοκίνητο, στὴν παραλιακὴ λεωφόρο Φανερωμένης, στὴ Ρόδο.

— ΝΕΚΡΕΣ δύο κορασίδες 7 ἐτῶν, οἱ πρωτεξάδελφες Μαρία Ἰορδανίδου καὶ Κλεάνθη Καζαντζόγλου, ὅταν τὸ Ι.Χ. 207298 αὐτοκίνητο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Β. Μανέττα, τὶς παρέσυρε, κοντὰ στὴ στάση «Λούξ» τῆς συνοικίας Ἡλιουπόλεως.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Μελίδης, ὁδηγὸς κάρου, ποὺ τὸν κτύπησε στὸ 31 χλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Καβάλας, τὸ Ι.Χ. 63720, μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Τᾶκο. Τραυματίσθηκε καὶ ἡ ἐπιβάτις τοῦ Ι.Χ., Εὐθυμία Μολυβᾶ.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ ἰατρὸς Κ. Καβᾶς, ὅταν ἀνετράπη τὸ αὐτοκίνητό του, στὸ 12 χλμ. τῆς ὁδοῦ Βόλου — Λαρίσης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ Δ. Χούνης, ποὺ τὸν παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 121368, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Χατζηθεοδώρου ποὺ συνελήφθη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σ. Στεφάνου, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν τοῦτο συγκρούσθηκε μὲ τὸ 84320 φορτηγό, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Ν. Σταματελᾶτος.

— ΝΕΚΡΗ ἡ Εὐγενία Καρυώτου, ἐτῶν 13, ἐπιβάτις τοῦ 91839 φορτηγοῦ καὶ τραυματισμένος ὁ Ἀνδρέας Ξηράκης, ἰδιοκτήτης τοῦ φορτηγοῦ, ὅταν αὐτό, στὸ 22 χλμ. τῆς ὁδοῦ Πατρῶν — Πύργου, λόγω κακοῦ χειρισμοῦ ἀπὸ τὸν ὁδηγὸ Δ. Φατσούλη, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα βάθους 5 μέτρων.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ε. Καϊμάκης, ὁδηγὸς τρακτέρ, ὅταν αὐτὸ ἀνετράπη στὴν νέα ἐθνικὴ ὁδὸ Λαμίας — Βόλου.

— ΦΛΟΓΕΣ ἔζωσαν τὸ Ι.Χ. 13599, στὴ πλατεία Ὁμονοίας, τὸ ὁποῖο καταστράφηκε τελείως.

— ΝΕΚΡΟΣ ἄγνωστος, 45 ἐτῶν, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν ὁδὸ Ἰλισσοῦ, τὸ 123289 φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Πασχάλη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σ. Στεφάνου, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν ὁδὸ Ἀμαρουσίου τὸ 84320 φορτηγό.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τέσσερες, οἱ Ν. Ντούρας, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, Α. Καζῆς, ἐπιβάτης μοτοσυκλέττας, Μαρ. Νικολέτου καὶ Εὐγ. Κουμένου, ἐπιβάτιδες Ι.Χ. 208799, ὅταν ἡ μοτοσυκλέττα καὶ τὸ Ι.Χ. συγκρούσθηκαν, στὸ 32 χλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Σουνίου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σωκράτης Σαραγιῶτος καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ πέντε, οἱ Κ. Σαραγιώτη, ἡ μητέρα του Σταυρούλα, ἡ ἀδελφή του Αἰκατερίνη, ὁ ἀδελφός του Παναγιώτης καὶ τὸ παιδί του Ἠλίας, ὅταν ἡ μοτοσυκλέττα συγκρούσθηκε μὲ τὸ Ι.Χ. 997 ΕΖ Ζ 6, στὸ 35 χλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Ἀθηνῶν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κυρ. Σκαμιώτης, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ Γ. Στυλιώτης, ὅταν στὸ 39 χλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Λαμίας, ἡ μοτοσυκλέττα ἔπεσε σὲ γκρεμό.

— ΝΕΚΡΟΙ οἱ Ἀνδρέας Φόρος καὶ Γ. Διβανῆς, ποὺ πνίγηκαν στὸν Πηνειό, ὅπου ἔπεσε γεωργικὸς ἐλκυστήρας τοῦ ὁποίου ἐπέβαιναν.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Ἀθ. Ψάλτης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε μοτοποδήλατο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Μπαξεβάνη, στὴ διασταύρωση τῆς ὁδοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ξενοφῶντος.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο, ἡ Δήμητρα Μήλια καὶ ὁ ὁδηγὸς τοῦ Ι.Χ. 91470 φορτηγοῦ, που συγκρούσθηκε στὴν ὁδὸ Εὐτυχίδου μὲ τρόλλεϋ.

Ν. Α.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Διὰ Β.Δ. ἐκδοθέντος τὴν 13—7—66 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 279 Φ.Ε.Κ. (τ. γ΄) τῆς 30—7—66, προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1966, κατ' ἐκλογήν, ὁ Ὑγειονομικὸς ἀξιωματικός, Ἀστυνόμος Β΄ κ. Νικόλαος Πολυχρονίου καὶ ὁ Ἀστυκτηνίατρος Ἀστυνόμος Β΄ κ. Ἐμμανουὴλ Μαυροειδῆς, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ τάξεως, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων.

— Κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων Β΄ Τάξεως, ἐπέτυχον, κατὰ σειρὰ ἐπιτυχίας, οἱ κάτωθι κ.κ. Ἀρχιφύλακες:

1) Κων)νος Ἀναστασόπουλος, 2) Σωτήριος Ταβουλαρέας, 3) Ἰωάννης Ἀντωνογιωργάκης, 4) Σπήλιος Σωτηρόπουλος, 5) Δημήτριος Τσαούσης, 6) Ἀθανάσιος Νίκος, 7) Νικόλαος Μαργαρίτης, 8) Φρειδερῖκος Σταθόπουλος, 9) Χρῖστος Νάτσιος, 10) Μιλτιάδης Σκαρβελάκης, 11) Παναγιώτης Μακρῆς, 12) Δῆμος Σκοπλάκης, 13) Ἀριστείδης Πολύζος, 14) Κων)νος Σπηλιόπουλος, 15) Κων)νος Κωτσόπουλος, 16) Δημήτριος Δημόπουλος, 17) Βασίλειος Τσιούτσιας, 18) Γεώργιος Ψεύτης, 19) Ἀνδρέας Λαζανᾶς, 20) Παναγιώτης Κιαχτύπης, 21) Δημήτριος Τσαντήλας, 22) Ἀναστάσιος Ἀλεξόπουλος, 23) Γρηγόριος Σκούρτης, 24) Θεμιστοκλῆς Καραμπίνας, 25) Κων)νος Στέφος, 26) Δημήτριος Λιακόπουλος, 27) Θεοδόσιος Λύρας, 28) Δημήτριος Τσατσανιᾶς, 29) Σωτήριος Βότσης, 30) Εὐθύμιος Πολυζωγόπουλος, 31) Μᾶρκος Μανασάκης, 32) Πιέρρος Μαγκλάρας, 33) Κων)νος Καμαρινός, 34) Χρῖστος Κατσαούνης, 35) Ἰωάννης Δημόπουλος, 36) Ἰωάννης Καράμπελας, 37) Βασίλειος Νινάσιος, 38) Χριστόφορος Θεοδώρου, 39) Παναγιώτης Μητσέλος, 40) Θωμᾶς Κουλαρμάνης, 41) Κων)νος Κελέσης καὶ 42) Γεώργιος Καραμπούλης.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθη ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Κων)νος Βορβολάκος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐπηνέθησαν οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Βασίλειος Σκαρσούλης, Παῦλος Μαγιάτης, Σάββας Κοντόπουλος, Παντελῆς Σοφιανός, Κων)νος Χρηστίδης, Γεώργιος Ἀντωνίου, Μιχαὴλ Σταματιάδης καὶ Γεώργιος Βερβερίδης, διότι, διατεθέντες πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ξυλουργικῶν καὶ ἠλεκτρολογικῶν ἐργασιῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκούργου 18 οἴκημα, ἔνθα μετεστεγάσθη ἡ Δ)νσις Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρέτου ζήλου καὶ προθυμίας, ἐντὸς βραχέος σχεδὸν χρονικοῦ διαστήματος, ἐπετέλεσαν ἔργον λίαν χρήσιμον, τόσον διὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐν λόγῳ Ὑπηρεσίας ὅσον καὶ διὰ τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον ἀπέφυγεν οὕτω τὴν καταβολὴν πολλαπλασίων δαπανῶν ἐκ τῆς τυχὸν ἀναθέσεως τῶν ἐργασιῶν εἰς ἰδιώτας.

— Διὰ ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ὑπαστυνόμους Α΄ κ.κ. Χρῖστον Κολώνιαν, Ἀνδρέαν Ματσάγκαν καὶ Ἀπόστολον Παπαϊωάννου καὶ εἰς τὸν Ἀνθυπαστυνόμον κ. Νικόλαον Κοντοπύργιον, διότι ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρέτου ζήλου, μεθοδικότητος, ἰδιαζούσης ἐπιμελείας, πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ὑπηρεσίας, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν μελῶν διεθνοῦς σπείρας λαθρεμπορίου ἰνδικῆς καννάβεως (χασὶς) τὴν κατάσχεσιν ποσότητος 18.995 γραμμαρίων κατειργασμένης ἰνδικῆς κανάβεως, 138.000 δραχμῶν, ὡς προϊόντος τοῦ λαθρεμπορίου καὶ δύο πολυτελῶν αὐτοκινήτων ἀξίας ἄνω τῶν 350 χιλιάδων δραχμῶν, προκληθέντων ἐντεῦθεν λίαν εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Κυριάκον Κυριακάκην, Ἰωάννην Μπούζουλαν, Ἰωάννην Βλάχον, Δῆμον Παπαδόπουλον, Ἀχιλλέα Βέργον, Δημήτριον Ἀθανασίου, Παναγιώτην Σταθουλόπουλον, Ἰωάννην Γιαμπάνην, Ἀλέξανδρον Ποταμιᾶν Κων) νον Σικόλαν, Ἐμμανουὴλ Ἀναστασάκην καὶ Εὐάγγελον Μαρκετάκην, διότι ἅπαντες, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, ἐπιμελείας καὶ μεθοδικότητος πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ὑπηρεσίας καὶ ἐκτελέσαντες μετ' ἀκριβείας τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῶν προϊσταμένων των, συνέβαλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν πλήρη διαλεύκανσιν τῆς ἀνωτέρω ὑποθέσεως.

Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀρχ) κα Τ10 κ. Δημήτριον Αὐγουστῖνον, τὸν Ὑπαρχ) κα κ. Χρῖστον Σαγώναν καὶ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακες κ.κ. Σταῦρον Ἀνδριόπουλον, Παναγιώτην Σαραντόπουλον, Δημήτριον Παπασταμούλην, Βασίλειον Καρούφαλον, Δημήτριον Ἀλεξιάδην καὶ Τ85 Ἰωάννην Γαλάνην, διότι ἅπαντες ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ὑπηρεσίας, συνετέλεσαν εἰς τὴν πλήρη διαλεύκανσιν τῆς ὅλης ὑποθέσεως.

Τέλος, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Δ) ντὴν Α΄ κ. Βασίλειον Γιαννόπουλον (Διοικητὴν Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν), τὸν Ἀστυνομικὸν Δ) ντὴν Β΄ κ. Παναγιώτην Θᾶνον καὶ εἰς τὸν Ἀστυνόμον Β΄ κ. Δημήτριον Καραγιαννόπουλον, διότι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ μεθοδικὴν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων ἐπετεύχθη ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἡ σύλληψις τῆς ὡς ἄνω διεθνοῦς σπείρας λαθρεμπόρων τῶν ἑτέρων καὶ δὴ τοῦ μὲν Δ) ντοῦ Β΄ κ. Θάνου ὡς Ὑποδ) τοῦ καὶ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Κοινοῦ Ἐγκλήματος, τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ κ. Καραγιαννοπούλου ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικῶν, συντελεσάντων τὰ μέγιστα διὰ τοῦ αὐτοπροσώπου χειρισμοῦ τῆς ὅλης ὑποθέσεως καὶ τῶν παρασχεθεισῶν ὁδηγιῶν καὶ κατευθύνσεων εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλους, εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῆς ὅλης ὑποθέσεως.

— Διὰ ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Ἀθανάσιον Πουρνάραν καὶ ἐπηνέθησαν ὁ Ἀστυνομικὸς Δ) ντὴς Α΄ κ. Βασίλειος Σακελλαρίου, ὁ Ἀστυνόμος Α΄ κ. Γεώργιος Πλατίτσας, ὁ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Κων) νος Λίβας, οἱ Ὑπαστυνόμοι Α΄ κ.κ. Κων) νος Φρύδας καὶ Ἀθανάσιος Ἀθανασίου καὶ ἡ Ἀστυφύλαξ Δέσποινα Παπαδάκη, διότι ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ Δ) ντοῦ τῆς Υ.Π.Ε.Ν. κ. Σακελλαρίου, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἰδιαζούσης ἐπιμελείας καὶ μεθοδικότητος πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ὑπηρεσίας, ὁ μὲν πρῶτος, Ἀστυφύλαξ κ. Πουρνάρας, χάρις εἰς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ἐξαιρετικὴν πρωτοβουλίαν καὶ δραστηριότητα, συνέλαβε ἐν τῷ Ἀεροδρομίῳ Ἑλληνικοῦ τὴν 7) 6) 66 καὶ περὶ ὥραν 17.20 τὸν Κύπριον ὑπήκοον

Φώτιον Φωτιάδην ἀποπειρώμενον νὰ ἐξαγάγῃ λάθρα σημαντικὸν ποσὸν ἑλληνικῶν δραχμῶν καὶ ξένον συνάλλαγμα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οἱ δὲ ὑπόλοιποι κ.κ. Πλατίτσας, Λίβας, Φρύδας, Ἀθανασίου καὶ Παπαδάκη συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν καὶ ταχεῖαν περαίωσιν τῆς ὅλης ὑποθέσεως καὶ τὴν παραπομπὴν τοῦ δράστου εἰς τὴν Δικαιοσύνην, προκαλέσαντες διὰ τῆς ἐπιτυχίας των ταύτης τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

*
* *

ΠΕΝΘΗ

Θεόδωρος Καραμπάγιας

Στὶς 5 Αὐγούστου πέθανε, ὑποκύπτοντας στὴν ἐπάρατη τῆς ἐποχῆς μας νόσον, ὁ συνταξιοῦχος Ἀστυνόμος Α΄ Θεόδωρος Καραμπάγιας. Ἡ κηδεία του ἔγινε τὴν ἑπομένη ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (Ἀμπελοκήπων). Ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος τίμησε, ὅπως ἔπρεπε, τὴν μνήμη τοῦ ἀποθανόντος παλαιοῦ φίλου καὶ συνεργάτου.

Ἐκ μέρους τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν, ἀπεχαιρέτησε τὸν νεκρόν, ὁ Ἀστυνόμος Α΄ κ. Ἀνδρέας Κωσταρᾶς, ἐκ μέρους δὲ τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Συνταξιούχων Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὁ σύμβουλος αὐτῆς, Ἀρχηγὸς ἐν συντάξει κ. Εὐάγγελος Ἀναστασίου.

Ὁ Θεόδωρος Καραμπάγιας γεννήθηκε τὸ 1906 στὸ Καρτερόλιο τῆς Μεσσηνίας. Τὸ 1929 κατατάχθηκε στὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως. Τὸ 1933 προήχθηκε σὲ Ἀρχιφύλακα, τὸ 1943 σὲ Ἀνθυπαστυνόμο, τὸ 1944 σὲ Ὑπαστυνόμο Β΄, τὸ 1947 σὲ Ὑπαστυνόμο Α΄ καὶ τὸ 1952 σὲ Ἀστυνόμο Β΄. Στὰ τέλη τοῦ 1961 ἀποχώρησε τῆς Ὑπηρεσίας, καταληφθεὶς ἀπὸ τὸ ὅριον ἡλικίας, καὶ τοῦ ἀπονεμήθηκε ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀστυνόμου Α΄.

Στὸ διάστημα τῆς ἀστυνομικῆς του ὑπηρεσίας ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὸν ζῆλον καὶ ἀφοσίωσῃ στὸ καθῆκον. Ἐργατικὸς καὶ τίμιος, ἠθικὸς καὶ εὐσυνείδητος, ἐπαγγελματικὰ καταρτισμένος καὶ ἐξαιρετικοῦ ἤθους, διακρίνετο ἀνάμεσα στὸν ἀστυνομικὸ κόσμο καὶ ἐξετιμᾶτο ἰδιαίτερα. Ὅπου κι' ἂν ὑπηρέτησε ἄφησε τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις, γι' αὐτὸ καὶ ὁ τόσον πρόωρος χαμός του λύπησε βαθύτατα γνωστοὺς καὶ φίλους.

Συμμετέχοντας στὸ βαρὺ πένθος τῆς οἰκογενείας του, εὐχόμαστε στοὺς δικούς του τὴν ἐξ Ὕψους παρηγοριά. Ὁ Θεὸς ποὺ τὸν πῆρε κοντά του, ἂς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχή του ἀνάμεσα στὶς ψυχὲς τῶν δικαίων.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποὺ τὸν σκέπασε καὶ ἡ μνήμη του αἰώνια.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη σεβαστέ μας Ἀστυνόμε.

Ι. ΡΑΓΚΟΣ

Κάθε Παρασκευὴ

Ὥρα 20.30′ - 21

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος.

Εἶναι πάντα ἐπίκαιρη, διδακτική, ἐνδιαφέρουσα.

Μία Ἐκπομπὴ χρήσιμη γιὰ κάθε Ἑλληνικὸ σπίτι.